

DEVİRİM YOLUNDA

İŞÇİ-KÖYLÜ

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

Sayı:2001-09 9 * Yıl:1 * 17-30 Ağustos 2001 * 15 Günlük Devrimci-Sosyalist Gazete * Fiyatı: 500 000 TL ISSN: 1303-0299

Gerçeği gör, isyan et!

İşçi-köylü den

Ulusal Güvenlik ve halkın gündemi

Başbakan Yardımcısı Mesut Yılmaz'ın ANAP'ın 7. Olağan Büyük Kongresi'nde dile getirdiği "Ulusal Güvenlik" kavramı üzerinde başlayan tartışmalar alevlenerek sürüyor. Mesut Yılmaz'ın "sendrom" olarak nitelediği ve her türlü ilerlemenin engeli olarak gördüğü bu kavram; 12 Eylül döneminde Kenan Evren tarafından ortaya atılan ve daha sonra katılaşıp süren bir niteliğe sahip. 12 Eylül sürecinde '82' Anayasası hazırlanırken Kenan Evren'in Anayasa Mahkemesi üyelerine yaptığı konuşmada "herşeyin ulusal güvenlik için olacağı, ekonomik kalkınma ve demokratikleşmenin geri plana itileceği" özellikle vurgulanmıştı.

Devamı 15'de

Egemenlerin korkusunu gerçeğe dönüştürelim

Devrimcileri, komünistleri sokak ortasında, işkencede zindanlarda katleden faşizm, halka namlu doğrultmaktan, açık katliamlara girişmekten geri durmuyor artık. Sosyal patlama korkusuyla, halkın, hergün biraz daha net görmeye başladığı faşizm gerçekliği karşısında isyanı öreceğinden korkan egemenler,

isyanın önünü kesebilmek için toplantı üstüne toplantı yapıyorlar. Egemenlerin korkularını gerçeğe dönüştürmek için isyanı örgütlemeyi sürdürelim.

Devamı sayfa 11'de

Büyük Zindan Direnişi ve Ölüm Orucu eylemini büyük bir kararlılıkla sürdüren devrimci-komünist tutsaklar son gelişmelere ilişkin bir açıklama yaptılar.

Emperyalist efendilerinin direktifleri doğrultusunda hareket eden egemen sınıfların devleti, 19 Aralık katliamıyla F tipi denilen hücre tipi hapisaneler sistemini hayata uyguladı. F tiplerindeki ağır tecrit ve izolasyonun yanısıra hak gaspları ve fiziki saldırılar da çeşitli biçimlerde bugüne kadar devam etmiştir. Fakat, gerek 19 Aralık katliamına duyulan tepki gerekse de tüm baskı, yalan demagoji ve hilelere rağmen devam eden Ölüm Orucu ve açlık grevlerinin kamuoyunda oluşturduğu duyarlılık nedeniyle F tipi sisteminin temel mantığının bir parçası olan keyfi yaptırım, baskı ve işkenceleri daha fazla teşhir olmamak için çok fazla öne çıkarmamaya çalışıyorlardı. Son zamanlarda ise keyfi yaptırımlar, cezalar, fiili baskılara ve işkencelere ağırlık vermeye başladılar.

Son günlerde basına yansıyan 19 Aralık operasyonu ile ilgili Adli Tıp Kurumu raporlarında, gözler önüne serilen ve bir katliam olduğu açık olan 19 Aralık operasyonu nedeniyle bizlere hücre cezaları verilmektedir. Hem katliama uğruyoruz, yakılarak işkenceyle öldürülüyoruz, her çeşit işkence ve baskıya maruz bırakılıyoruz, hem de hücre cezalarına çarptırılıyoruz. Bizler zaten 1 ve 3 kişilik hücrelerde tutuluyoruz. Ek hücre cezalarıyla zaten içinde bulunduğumuz ağır tecrit, izolasyon ve baskı koşulları böylece daha da ağırlaştırılmaktadır.

“Disiplin cezası” adı altında onlarca, yüzlerce arkadaşımız tekli hücrelerde havalandırmaya, avukata, ziyarete çıkarılmamakta ve mektup gönderememe, gelenleri alamama gibi cezalara çarptırılmaktadır. Bu cezalara çarptırılan arkadaşlarımız tekli hücrelerde ve yan hücrelerinde de kimse tutulmadığı için “disiplin cezası” süresi boyunca tamamen tecrit koşullarında kalmaktadır. “Disiplin cezaları” adı altında tecrit içinde tecrit, hücre içinde hücre cezalarına çarptırılmayı, çok asgari düzeyde olan haklardan dahi mahrum bırakılmamızı kamuoyunda ve mahkemelerde teşhir etmeye devam edeceğiz.

Birçok F tipinde, sayımlarda asker gibi ayağa kalkma, sıraya dizilme gibi yaptırımlar dayatılıyor. Niteliğimize ve kişiliğimize yönelik bu ve bunun gibi yaptırımlara ne pahasına olursa olsun uymamaya devam edeceğiz.

“Üçlü protokol” le birlikte savunma hakkımız fiilen yok edildi. Avukatlarımızla görüşmemiz açıkça yasaklandığında mantık ve amaçları deşifre olacağı için fiiliyatta avukat görüşümüz engellenmektedir. Avukat görüşü göster-

Halkımıza

melik bir duruma dönüştürülmüştür. Avukat görüşümüzün fiiliyatta engellenmesi için çıkarılan tüm engelleri aşip avukat görüşüne gidenler de, aynı dava dosyasından yargılandığı arkadaşıyla dahi birlikte olup avukatla görüşememektedir. Gardiyanların tacizi altında iki tarafın da elinde hiç bir bilgi, belge, yazılı döküman olmadan görüşme yapmak durumunda bırakılmaktayız. Avukat görüşüne gidiş ve gelişte yapılan ayakkabı araması dayatması ile böylesi olumsuz koşullardaki avukat görüşümüz dahi fiilen ortadan kaldırılmaktadır. Bizlerin siyasi, insani kişiliğini ezmek “disiplin cezaları” ve bunun gibi “tredman” mantık ve uygulamasının somutlanması olan uygulamalarla, boyun eğdirmek amacıyla bazı yerlerde bu insanlık dışı uygulamalar “ağız içi arama”sına kadar vardırılmıştır. Bu tür insanlık dışı keyfi uygulamaları kabul etmediğimiz için avukatlarımızla görüşmemiz imkansız hale getirilmiştir. Gayri ahlaki ve onur dışı aramalardan dolayı avukatlarımızla görüşmemiz.

Ziyaretçilerimizle görüşmemiz, birinci dereceden akrabalarımızla ve 30 dk. ile sınırlıdır. Bu olumsuz koşullara ek olarak bir süredir bazı yerlerde ayakkabı araması dayatılarak ziyaret de engellenmeye çalışılıyor. Bu dayatmanın olduğu yerlerde bu dayatmayı kabullenmemiz beklenemez. Bu yüzden de ayakkabıları çıkarıp giymeden, ayakkabısız görüşe gitmek zorunda kalıyorlar.

Mahkeme ve hastanelere hangi gün götürüleceğimiz önceden söylenmiyor. Kimin ne zaman hastane ve mahkemelere götürüleceği belli olmadığı için savunma için hazırlık yapmamız da imkansız hale geliyor. Savunma hazırlığı yapmaktan kastımız yazılı bir hazırlık değildir. Çünkü elimizde her hangi bir belge ve döküman bulunmamaktadır. Çünkü avukatımızın bunları bize ulaştırması engellenmektedir. Eger daha önce mahkemeye gidip orada neyle suçlandığımızı öğrenmişsek, kafamızda bir savunma hazırlamak durumundayız. Çünkü yazılı bir savunma hazırlamaya çalışsan ya aramada askerler tarafından alınmakta ya da mahkemeye götürülmen engellenmektedir. Mahkeme, hastahane, ve ziyarete giderken bırakılm yazılı bir belge vs. götürmeyi, kalem, kağıt, sigara, çakmak, para vs. dahi ya-

nında bulunduramıyorsun. Mahkeme ve hastanelere giderken hemen hücre kapısında aranıyoruz. Ardından elektronik kapıdan geçiyoruz ve asker üst araması yapıyor. Son zamanlarda bu aramaların yanısıra jandarma ayrıca ayakkabı araması dayatmaktadır. Bu keyfi ve onur kırıcı uygulamanın yapıldığı yerlerde, bu keyfi dayatmayı protesto ederek ayakkabısız gidip gelinmektedir. Ayakkabı aramasının dayatıldığı yerde, ya hücre çıkışında ya da kapı altında ayakkabılar çıkarılıp giyilmemektedir. Buna rağmen genellikle saldırıya uğramaktayız. 5-10 asker ve subay arkadaşlarımızın üzerine saldırıp ayakkabılarının yanısıra bütün elbiseselerini zorla hırpalayarak çıkarmaktadırlar. Maruz bırakıldığımız bu saldırıları, çıktığımız mahkemelerde ve savcılık yoluyla teşhir edip suç durusunda bulunmamıza rağmen, ya hiç ya da ciddi bir işlem yapılmamakta, bu suç duyurularımız keyfi bir biçimde engellenmektedir.

Bu keyfi ve onur kırıcı uygulamalara başvuranlar, her mahkeme ve hastane dönüşünde “baskı, işkence ve kötü muamele görmedim” türünden bir belgeyi imzalatmayı dayatıyorlar. Belirttiğimiz keyfi uygulamalara son verilmediği müddetçe doğal olarak bu tür belgeleri imzalamayacağız.

Her geçen gün yenileri eklenen saldırılarla içinde bulunduğumuz koşullar daha da çekilmez hale getiriliyor. Fiili dayatma ve saldırılar fiili direniş biçimlerini zorluyor. Ancak bugün hapisanelerde Ölüm Orucu eyleminden dolayı fiili direnmeyi temkinli ve tali durumda ele almak durumunda kalıyoruz ve ÖO’daki ve ciddi derecedeki hasta arkadaşlarımız fiili saldırılara maruz kalmak için ayakkabılarını çıkarmak durumunda kalıyorlar.

Son günlerde sık sık gündeme getirilen ve F tiplerinde koşulların ne kadar iyi ve insani olduğu gibi bir yanılsamayı hedefleyen iki uygulama vardır.

Bunlardan birincisi, açık görüş, ikincisi ise telefondur. Her ikisi de tutsaklara hak olarak tanınmamaktadır. Bunlardan yararlanmak için “disiplin cezası” almamak başta olmak üzere birçok kurala boyun eğmemiz isteniyor. Yani her ikisi de “tredman”ın bir parçası olarak ele alınmakta ve uygulanmaya çalışılmaktadır. Adalet Bakanı her zaman ol-

duğu gibi kamuoyunu yanıltmaya ve yalan söylemeye devam ediyor. “Açık görüş hakkı tanıdık” diyor, Adalet Bakanı. Bizlere açık görüş hakkı verilmemiştir. Bu açık bir yalandır. Açık görüş hakkı denilen aldatmacanın aslı şudur: Bir sürü dayatmayı kabul ettikten sonra yalnızca eşin ve on yaşından küçük çocuğunla görüşeceksin. Evli değilsen fiilen bu “hak”ı kaybetmiş oluyorsun. Evliysen çocuğun on yaşında veya daha büyükse çocuğunla görüşemiyorsun. Bu bir komedi ve aldatmacadır. Bu komedi ve aldatmacayla Adalet Bakanlığı ne bizleri ne de kamuoyunu kandırabilir ve bu uygulamayı kabul etmemizi bekleyebilir. Bütün tutsaklara bir hak olarak değil de “tredman” anlayışının bir parçası olarak kullanılmaya çalışılan açık görüş ve telefon uygulamalarını reddediyoruz. Yine kütüphane, ışık vb. gibi ortak kullanım alanları da aynı mantıkla bir çok koşulla “tredman” a bağlı olarak uygulanmak isteniyor. Dolayısıyla dayatılan kişiliksizleşmeyi kabul ederek buraları kullanmamız da düşünülemez, **kabul etmiyoruz.**

Bizler hücre tipi hapisanelerde ağır tecrit, izolasyon ve hak gasplarına karşı, ağır bedeller pahasına sürdürdüğümüz ÖO direnişimizin yanısıra, yukarıda belirttiğimiz ahlaki olmayan, onur kırıcı, boyun eğdirmeye yönelik “tredman” (ıslah etme) uygulamalarına, baskı ve işkencelerle teslim alınmak istenmemize karşı direnişimizi sürdüreceğiz. Boyun eğmeyeceğiz. Bunun başka yolu yok. Ölüm Orucu direnişimizi tasfiye etmeye yönelik ‘tahliye’ oyununu boşa çıkaracağız. “Tedavi yükü”nü ailelerimizin sırtına yıkmayı da hedefleyen Ölüm Orucu direnişçileri için “ceza ertelemesi ve tutuklama” politikasına destek vermeyeceğiz. Gaziler ve öteden beri cezaevi koşullarında tedavisi mümkün olmayanlar dışında hiç bir arkadaşımız erteleme ve tahliye için dilekçe vermeyecektir. İnsanlığımıza, işçi ve emekçi halkın davasına, böylece de siyasi niteliğimize ve onurumuza sahip çıkıyoruz... Ölebiliriz ama asla boyun eğmeyeceğiz. Bugün ve gelecek açısından en büyük siyasal kazanımımız bu olacaktır. **Ve gelecekte, başlı başına bir isyan-direniş çağrısının meşalesi olacaktır....**

MLKP, TKP/ML, DHKP-C, TKP(ML), TKİP, TİKB, DH, TDP, DY, MLSPB VE PKK/ DÇS adına Yunus Aydemir, Hacı Demirkaya, Ercan Kartal, Cemal Çakmak, Muharrem Kurşun, Can Ali Türkmen, Ramazan Sadıkoğulları, M. Aytunç Alpay, Nizamettin Doğan, Hasan Yüksel, Ziya Büyükkışık.

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:23/2
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Genel Yayın Yönetmeni: **Memik HOROZ**
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: **Barış AÇIKEL**
Baskı: Serler Matbaası Genel Dağıtım: YAY-SAT

ISSN. 1303-0299

Hesap Numaraları Sakine Dönmez

Ziraat Bankası Aksaray Şubesi
Yurtdışı DM Hesap no: 301009-389694
Vakıfbank Valide Sultan Şubesi Avusturya Şilini
Hesap No: 345-4018882
Yapı ve Kredi Bankası Aksaray İstanbul Şubesi
Yurtdışı FRF Şube Kod:0020
Hesap No: 3013651,5 Yurtiçi TL Hesap No: 858704

Abone Koşulları:
6 aylık: 10.200.000 1 yıllık: 20.400.000
Not: Posta ücretleri dahildir.

elektronik posta adresimiz:
umutyayimcilik@superonline.com

Halk düşmanları buluştu

İsrail siyonizminin Filistin halkı üzerinde estirdiği terör ve katliam her gün artarak devam ediyor. İsrail Filistin topraklarında kan dökmeye devam ederken bu olayların mağdurları da yine çocuklar oluyor. Geçtiğimiz günlerde Gazze Şeridi'nde yaşanan

ken İsrail askerleri tarafından açılan ateş sonucu 16 yaşında bir çocuğun başından vurulduğunu duyurdu. Güya, iki ülke arasında görüşmelerin arabulucusu olan ve barış elçisi rolünü oynayan ABD'de bu maskenin altındaki kanlı yüzüyle yeni yeni katliam planları yapmaktan geri durmuyor. ABD Dışişleri Bakanlığı, İsrail'in Batı Şeria'daki Nablus kentinde Hamas örgütüne karşı düzenlediği saldırıyı eleştirirken bir yandan da ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheney Ariel Şaron'a destek verdi. İsrail askerlerinin 6 Hamas militanı ve iki çocuğun ölümüyle sonuçlandırıldığı katliam için Cheney "İsrail'in teröristlerle mücadele edilmesi talebine Filistinlilerin yanıt vermemesi nedeniyle terörist eylemlere karşı geçmişte harekete geçmek zorunda kaldığını" belirtti.

Ariel Şaron ve Bülent Ecevit

olaylarda ikisi çocuk dört kişi yaralandı. Filistin'li kaynaklar Gazze Şeridi'ndeki Karn geçiş noktasında İsrail askerlerine taş atan bir çocuk ile iki Filistinli'nin İsrail askerleri tarafından açılan ateş sonucu yaralandığını belirtti. Yine aynı kaynaklar Gazze Şeridi'nin güneyindeki Refah kentinde hiçbir çatışma ortamı yok-

Bu katliamlara karşı sözde tepki gösteren Türkiye ile İsrail ülkeleri arasındaki ilişki, yaptığı katliamlardan dolayı kasap Şaron olarak adlandırılan Ariel Şaron'un ziyareti ile yeni bir aşamaya geldi. Ariel Şaron, Türkiye ziyareti öncesi yaptığı açıklamada geliş amacını açıkça ortaya koydu. İki ülke arasındaki "demokratik ittifak"ın geliştiril-

mesi gerektiğini belirten Şaron, Filistinlileri terörist olarak nitelendirerek Türkiye'nin Filistinlilere baskı uygulamasını istedi.

İsrail siyonizminin Filistin halkına uyguladığı katliama çanak tutan hükümet ziyaretin sebebini: "yüksek enflasyondan kurtulma tartışmaları" olarak gösterse de asıl sebebin Türkiye-İsrail arasındaki stratejik ilişkilerin düzenlenmesi olduğu apaçık ortada. Basının karşısında su sorunundan enflasyona kadar binbir türlü sorunu tartışan Şaron ve hükümet yetkilileri kapalı kapılar ardında da Filistinlilere yönelik yeni katliamlarda Türkiye'nin rolünü tartıştılar ve rollerini ezberlediler.

İlk olarak 1991 yılında ikili ilişkilerde büyükelçilik düzeyine gelmesi ile başlayan ittifak bugün, çatışmaların bunca yoğunlaştığı bir dönemde Şaron'un Türkiye'yi ziyaretine kadar vardı. Ve sürekli Filistin halkının yanında olduğunu iddia eden Türk devletinin bu son adımı da aslında kimin yanında olduğunu bir göstergesi durumunda. Kasap Şaron'un Türkiye ziyaretinin bir amacı da bugüne değin "stratejik ortaklık" olarak isimlendirilen ilişkileri "geleneksel bir askeri ittifaka dönüştürmekti. İsrail'in talebi ise iki ülkenin bir "casus feoderis belirlemesi" Casus feoderis devletlerden birinin askeri olarak diğerinin yanında yer alması anlamına geliyor. Gelişecek bu anlaşmanın İsrail'e sağlayacağı yararlar ise onlar açısından oldukça önemli. İsrail Tü-

rkiye limanları ve karasularını kullanarak Filistin'i denizden de vurabileceği gibi bu diğer ülkelere de bir göz dağı olacak. Yine bu anlaşma ile istihbarat alanındaki bilgilere de daha rahat ulaşabilecekler. Tabiki toplantının ve ittifakın önemli bir konusu da ABD desteği ile oluşturulacak füze savunma kalkını idi. İsrail'in Arrow füzelerini Türkiye'de konuşlandırmasını öngören kalkın, en küçük bir gerginliğin bile çatışmaya dönüşebileceği bir ortam yaratıyor. Yani adında savunma kelimesi geçse de özellikle Filistin halkına karşı bir saldırıyı içeriyor bu ittifak. Tabi Türkiye de bu ittifaktan karlı çıkanlar arasında değil. Hayatının 49 yılını Filistinli halklara kan kusturarak, yaşlı, kadın, çocuk çocuk boğazlayarak geçiren ABD'nin sadık uşağı, katliamların başmimar Şaron, özellikle Ecevit tarafından sırtı sıvazlanarak geri gönderildi. Uzun yıllardır takındığı tutumla İsrail'in katliamlarına destek sunan TC devleti, bu son toplantı ile Filistin halkının karşısında, İsrail siyonizminin yanında olduğunu göstermiştir. Bu anlaşmalarla ve getirilen aşama ile Filistin halkı yeni yeni katliamlarla karşı karşıya kalırken, Türkiye de şimdi bulunduğundan daha ileri bir aşamaya çekilerek, Türkiye'ye biçilen yeni misyonun gerekleri hazırlanmaya çalışılıyor. Bu anlaşmalar ezilen halkları yeni yeni girdaplara sürüklemekten, yeni katliamlara, sahiplik etmekten öteye geçmeyecektir.

Filistin Kasabı Şaron Protesto Edildi

H.Merkezi: Kibya, Sobra, Şatilla, katliamlarının sorumlusu ve hakkında Belçika'da savaş suçu işlediğinden dolayı dava açılan İsrail Başbakanı A. Şaron'un 8 Ağustos'ta Türkiye'ye gelişi Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde protesto edildi.

EMEP, Genel-İş, TÜMTİS, Halkevleri üyeleri Ankara Kızılay'da biraraya gelerek basın açıklaması yaptı. Ellerinde; "**MİT, CIA, MOSSAD İşbirliğine son**", "Emperyalizm Ortadoğudan Elini Çek" yazılı dövizler taşıyan kitle "**Yaşasın hakların kardeşliği**", "Kahrolsun emperyalizm!" sloganlarını attı. Çeşitli demokratik kitle örgütlerinin de destek verdiği eylemde basın açıklaması metnini okuyan EMEP Ankara İl Başkanı **İbrahim Akkaya**; Şaron'un Türkiye'ye çağrılarak katliamlarına destek verildiğine dikkat çekti.

İHD Adana Şubesi önünde yapılan basın açıklamasına; **İHD, BTS, Haber-Sen, TUYAB, TUHAY-DER, Dayanışma-Der, Halkevi** ve devrimci-demokrat insanlar katıldı. "**Kahrolsun Emperyalizm!**", "Filistine Özgürlük!" vb sloganlar atılan eylemde açıklama metnini okuyan İHD Adana Şube Başkanı **Şehmus Kaya**, Türkiye ile İsrail arasındaki anlaşmaların iptal edilmesini istedi.

Halkevleri ve İÜ Öğrenci Koordinasyonu'nun İstanbul Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda yapmak istediği basın açıklamasına saldıran polis kimlere hizmet ettiğini birkez daha gösterdi. "**Emperyalizm ve Faşizme Karşı Yaşasın Halkların Kardeşliği**" ve "**Katil Şaron, Filistin Halkına Özgürlük!**" yazılı pankart açan yaklaşık 50 kişi basın açıklaması okuduğu sırada çevik kuvvet tara-

ından çembere alınarak gözaltına alındı. Gözaltına alınışlarında "**Katil Şaron, Katil Amerika**," "**Filistin Halkı Yalnız Değildir**" vb. sloganlarını atan kitle dövülerek polis otobüslerine bindirildi. Polis, otobüslerde de gözaltına alınanlara azgınca saldırdı. Aynı gün İzmir'de EMEP İl Örgütü de saat 12:30'da Konak-Sümerbank önünde yaklaşık 60 kişinin

katıldığı bir basın açıklamasıyla Ariel Şaron'un Türkiye'ye gelişini protesto etti. Açıklamada ABD'nin Ortadoğu'dan elini çekmesi istenirken, "Filistin Kabası Şaron Defol", "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi" sloganları atıldı.

Açlık ordusu egemenlerin korkulu rüyası!

Emperyalizmin IMF ve DB direktifli politikaları bir bir meclisten geçti, geçmeye devam ediyor. Emekçi halkımıza yaşamlarında işsizlik, açlık, yoksulluğun daha da artması olarak yansıyor. Bir yıla kalmadan çıkarılan ölüm yasalarının sonuçlarını daha net göreceğiz. Açlığın, yoksulluğun her geçen gün daha da arttığı ülkemizde açlık sınırı 271 milyon, yoksulluk sınırı ise 797 milyon olarak açıklanıyor. Asgari ücret ise 102 milyon. Yani ülkemizde milyonlarca insan açlık sınırının altında yaşıyor ve her geçen gün açlık ordusu daha da büyüyor. Egemenlerin korkulu rüyası da bu açlık ordusu. "Sosyal patlamalar olabilir" korkuları da boşuna değil. Bu korku ki egemenleri her geçen gün yeni "çareler" aramaya itmektir. Bu çerçevede Türkiye'de "sosyal riski azaltma projesi (Social Risk Mitigation Project/SRMP) başlatan, Dünya Bankası T.Kürdistan, İç Anadolu ve Karadeniz Bölgeleri ile Ankara ve İstanbul gibi büyük şehirlerde araştırmalar yaptırdı.

Yaptırdığı araştırmaya göre:

*"Zorunlu olmasına karşın ailelerin büyük bir bölümü, çocuklarını okula göndermek istemiyor. Çünkü, devlet okullarında 20 milyon lira kayıt parasını ödemekte bile zorlanıyorlar. Çocukların üniforma, ayakkabı ve diğer eğitim giderlerini karşılayamıyorlar.

*Dar gelirli ailelerde küçük yaşta çocuklarda dahil tüm aile fertlerinin artık eve "girdi sağlayan" birer çalışan olarak görülmesi Türkiye'nin geleceği ve beşeri sermayesi için çok olumsuz bir durum yaratıyor.

*Ailelerin gıda sepetleri değişti.

Dar gelirli aileler artık et, taze sebze ve meyve alamıyor ve büyük ölçüde ekme tüketiyor.

*Geçici işlerde çalışanlar ve mevsimlik işçiler, büyük risk altında. İşsizlik sigortasının son krizlerde işsiz kalan

kesim için yararı olmadı.

*En çok etkilenen, kesimler herhangi bir sosyal güvencesi olmayan çok çocuklu aileler, dağılan aileler ve iyi eğitim görmemiş bireylerden oluşan ailelerdir."

Yine raporda; en yoksul kesime yönelik olarak bazı düzenlemelerin acilen yapılması, devletin sosyal yardım ve hizmet sisteminin yeniden inşa etmesi, nüfusun en yoksul %8'ine yönelik asgari sağlık ve eğitim hizmetleri ve iş olanakları yaratması gerektiği belirtiliyor. Ve hükümetin sosyal patlama riski karşısında tedirgin olduğu, bu riski azaltmak için Dünya Bankası'nın finansal kaynak ve rehberlik hizmeti vermesi bekleniyor. 748 milyon dolara mal olan proje için DB 500 milyon dolarlık kaynak ayırdı. Sözde krizle başedemeyen ailelere yardımda bulunulacak, çocukların eğitimine odaklanılacak ve yoksul ailelere nakit ödeme yapılacaktır. DB proje için, Milli Eğitim ve Sağlık Bakanlığı, Devlet İstatistik Enstitüsü, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu ile protokol imzaladı. Projenin koordinasyonunu ise halk arasında Fakir-Fukara-Fonu olarak bilinen Sosyal Yardımlaşmayı ve Dayanışmayı Teşvik Fonu yürütecek. DB, ekim ayında yardımların dağıtılacağını belirtiyor.

İşçiye özelleştirmeyi, %0 zammı dayatan, köylüye tarımın tasfiyesini dayatan, emekçiye sahte sendikayı, mezarda emekliliği dayatan, öğrenciyi paralı eğitimi, bu halkın onurlu evlatlarına F tipi hapisaneleri dayatan kendileri değilmiş; sanki bu ülke kendi kendine bu hale gelmiş gibi yansıtıyor. DB satır aralarında "sosyal patlama'nın engellenmesi için bu yatırımları yaptığını açıklamak zorunda kalıyor. DB'den sonra İstanbul Valiliği'nin, uzmanlara "Çevre Stratejik Planı" adı altında; Sultanbeyli, Gazios-

manpaşa, Küçükçekmece Pendik, Kartal gibi ilçelerde araştırma yaptırdı. Rapora göre yoksulların kendi aralarında üç tabaka oluşturduğunu, tabaka değişiminin imkansız hale geldiğini, zenginlerle fakirler arasında tehlikeli bir yapıya gidildiği belirtiliyor. Ekonomik kriz, işsizlik, açlıktan dolayı geçinemeyen yoksul ailelerin çocukları dahi çalışmaktadır. Binlerce aile çocuğuna defter-kitap-kalem parası bulamazken, parasızlık yüzünden çocuğunu okula gönderemezken, binlerce çocuk, yazları çalışıp okul masrafını çıkarmaya, aileye ekonomik katkı sunmaya çalışıyor. Hangi anne-baba çocuğunun ezilmesini, eğitim görmemesini ister ki? Bunların suçlusu, halkı açlığın yoksulluğa mahkum edenler egemenlerin kendileri değil de anne babaları gibi birde İstanbul Valiliği Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü halka çağrı yaparak sokaklarda satıcılık yapan çocuklardan alışveriş yapmamalarını ve çocuklarını çalıştıran aileleri de "Alo çocuk. hatı"na ihbar etmelerini istedi. Bir devle-

tin görevi olması gereken eğitim, sağlık gibi temel ihtiyaçların ücretsiz olması gerekirken, ülkemizde paralı, ayrıca her geçen gün daha da ulaşılmaz hale getiriliyor ve emekçi halkımızın çocukları okul kapılarından geri çeviriliyor. Devlet sorumluluğu üzerinden atmak için utanmadan anne-babaları suçlu ilan ediyor.

Egemenler ne kadar çırpınsalar da, bir taraftan, halkın örgütlülüklerine, birleşip güç olmalarına azgınca saldırdı, bir taraftan "iyilik meleği" rolü oynayarak bin bir manevara başvursa da "Sosyal patlamalar olabilir" korkuları bitmeyecek. Halkımız, yaşadığı baskıların, zulümlerin, açlığın, işsizliğin, intiharların sorumlularını görüyor, her geçen gün daha da iyi görecektir. Birde kendi gücünü görür, birleşir ve uyuyan devi uyandırmayı başarır, egemenlerin korkulu rüyaları da gerçekleşecektir. Artık halk olarak gücümüzü görelim, uyuyan devi uyandıralım ve zulüm saltanatını, sahiplerinin başına yıkalım.

Herşeye rağmen İntifada sürüyor

Ortadoğudaki emperyalist "hakim" olma projeleri hızla yaşama geçiriliyor. Emperyalistlerin bölge üzerindeki dalaşları hızla sürerken İsrail'in Filistin halkını katletme politikalarına göz yumuluyor, hatta teşvik ediliyor.

Bütün saldırılara karşı Filistin halkının direnişi yani İntifadası devam ediyor. Teslim aldıkları; sahte "barış" görüşmelerinde onursuzca teslimiyeti kabul ettirdikleri Yaser Arafat'a rağmen Filistin halkının onurlu direnişi emperyalistlerin uykularını kaçırıyor. Filistinli uşakların bütün uğraşlarına rağmen Filistin halkının direnişi taşla sapan arasına sıkıştırılmıyor. Halk çeşitli yöntemlerle İsrail'in katliamcı,

işgalci tavrına karşı 7'den 70'e direnişi seçiyor.

Filistin halkının intifadası birçok örgütü harekete geçirdi. Bu örgütler içerisinde anti-emperyalist yanlarına rağmen dinci örgütlenmeler olan Hamas ve İslami Cihad İsrail'e karşı intihar eylemleri gerçekleştiriyorlar. Son dönemlerde bu iki örgütün de eylemleri yoğunluk kazandı. Hatta CIA'nın açıklamalarında İsrail'in topyekün olarak Filistin'i işgal etmek için bu iki örgütten birinin intihar eylemini beklediği ve drdusunu her an işgale hazırladığı belirtiliyordu.

İsrail'in beklediği intihar eylemlerinden biri gerçekleşti ve akabinde İs-

rail Hamas'ın iki liderinin kaldığı binayı bombaladı ve aralarında Hamas liderinin de içinde bulunduğu 8 kişi öldü. İsrail'in bu saldırılarından sonra Hamas tekrar intihar eylemi düzenledi ve İsrail de misilleme olarak Filistin'in bazı bölgelerini işgal etti. İsrail'in işgal ettiği yerler içinde Filistin'in başkent yapmayı düşündüğü Doğu Kudüs'teki Arap varlığını temsil eden Doğu Evi'de vardı. Teslim aldıkları, onursuzluğu dayatıp halkını satmasını sağladıkları Yaser Arafat'a rağmen Filistin halkının direnişi Doğu Evi'nin işgali sırasında ve sonrasında sürmekte. Emperyalist haydutların korkusu, Yaser Arafat'ın teslim alınmasına rağmen direnişten vazgeçme-

yen Filistin halkının bölge üzerinde oynanan oyunları boşa çıkarması. Bundan dolayı emperyalistler özellikle ABD'li emperyalistler yaptıkları açıklamalarla İsrail'in Filistinlileri katletmesinin "haklı" yanlarının olabileceğini belirttiler. Bütün bu gerçeklerin bize gösterdiği bölge üzerindeki emperyalist politikaların yaşama geçirilmesi için Filistin halkının teslim alınması gerektiğidir. Fakat onurlu Filistin halkı herşeye rağmen direnişine devam edecektir. Filistin halkının, tüm dünya halklarının baskı, zulüm, işkence, katliamlardan kurtulmasının tek yolu kendi iktidarlarını kurmak için direnmek ve savaşmaktan geçmektedir.

Sümerbank işçilerinin direnişi sürüyor

İzmir: Sümer Holding AŞ'ye bağlı İzmir Basma Sanayi'nin, İzmir Ticaret Odası Vakfı'na satılmasından sonra Sümerbank işçileri, ücretli izine çıkarılmışlardı. Ücretli izine çıkarılan işçiler, işyerini terketmeyerek bir direniş başlatmıştı. İzmir'de yapılan bir çok eyleme, mitinge, basın açıklamasına katılan Sümerbank işçileri 8 Ağustos 2001 tarihinde Sümerbank'ta bir basın açıklaması düzenlediler. Sümerbank işçilerine; Petkim çalışanları, Tekel işçileri, TüMTİS Ambar işçileri ve bir çok sendika temsilciside destek verdi. Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı açıklamada **"Biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakmak istiyoruz ya siz!"**, **"İşimiz aşımız, onurumuz için direniyoruz"**, **"Sümerbank halkındır halkın kalacak"** vb. pankartları açıldı. **"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek"**, **"İş ekme yoksa barışta yok"**, **"işçiler elele genel greve"**. vb. sloganların sık sık atıldığı eylemde basın açıklaması metnini kitleye TEKSİF sendikası Şube Başkanı H. Bekir Yalçınkaya okudu. Yalçınkaya KİT'lerin tümünün tasfiye edilmesi sürecinin yıllar önce başladığına dikkat çekerek Sümerbank'ın on yıllarca ülkeye hizmet ettiğini ve büyük kazançlar sağladığını belirtti. Yalçınkaya konuşmasının devamında Sümerbank'ın niyet mektubunun mağduru olduğunu söyleyerek Sümerbank fabrikalarının Türkiye sanayisinin yarısı olduğunu, kendilerinin bu yüzden fabrikadan atıldıklarını, yeniden açılıncaya kadar da fabrikada kalacaklarını belirtti. Hükümeti de Sümerbank İzmir Basma Fabrikası'nı kapatmaya yönelik kararından vazgeçmeye çağırdı. Yalçınkaya'dan sonra Petrol-İş Başkanı Mustafa

Öztaşkın'da bir konuşma yaptı. Basın açıklaması bittikten sonra Sümerbank işçilerine desteğe gelen kitle **"İşçiler elele genel greve"** "Yılgınlık yok direniş var", **"Özgürlük savaşan işçilerle gelecek"** sloganlarını atarak dağıldılar. Eylemden sonra 3 aydır direnişte olan işçilerin düşüncelerini aldık

-Yaklaşık 3 aydır direniştesiniz. Bize bu süreci değerlendirir misiniz?

1. işçi: Bu süreci sizlerle birlikte yaşadık. Sizin desteğinizi, yazılarınızı alarak ilerlemeye çalışıyoruz. Direnişler nasıl büyüyüp geliyorsa biz Sümerbank işçileride büyüyüp geliyoruz. Bizim direnişimizin kamu kurumlarına da bir örnek olduğuna inanıyorum. Bir takım kırılmalar, dökülmeler olabilir. Ama, biz öncü insanlar kesinlikle emeğimizin karşılığı olan işimize dönünceye kadar bu direnişi devam ettireceğiz. Bu sağır, dilsiz, kör, özürülü olan hükümeti duyarlı olmaya çağırıyoruz. Bu direniş bizim yasal, demokratik hakkımızdır. İşçi sınıfının birleştiği bir dönemde biz bunların boğazını sıkılamak zorundayız. IMF nasıl onların boğazını sıkıyorsa onlarda bizim boğazımızı sıkıyor. Amerika IMF'ye emrediyor, IMF'de biz emekçileri sömürmeye devam ediyor. 85 günlük direniş (8 Ağustos 2001) içerisinde bazı arkadaşlar rahatsızlandı. Betonun üzerinde, havanın pisliğiyle, hijyenik olmayan bir ortamda bir bardaktan 6-7 kişinin su içmesi, bir kaşıkla 4-5 kişinin yemek yemesiyle rahatsızlanmalar oldu. Ama

Sümerbank işçileri

hiçbir rahatsızlık hiçbir baskı bizi bu haklı mücadelemizden yıldıramaz. Biz banka hortumlamadık, 18 banka batırmadık, bizim Amerika bankalarında paramız yok. Biz emeğimizle çalışıp namuslu dürüst kazanç istiyoruz. Ama onlar bize bu yolları yapıyorlarsa bu yolları onların başına ykarız.

-Bundan sonraki süreçte ne yapmayı düşünüyorsunuz?

1. işçi: Yeni eylem türleri yaratarak bu sağır, dilsiz, kör diktaları yok edinceye kadar bu direnişi götüreceğiz. İdareciler, bizim olayımıza sessiz kalmaya devam ederlerse Ankara'ya yürüyeceğiz. Ankara'ya yürüyüşümüz 50 kişide 500 kişide olsak bu bir güç meselesidir. Biz isteriz ki hep birlikte hareket edelim. Biz bu birlikteliği bozmayacağız. Dikkat ediyorsanız konuşmalarımızda hep "biz" diyorum burada "beni" aşıyor. **Dostluk, arkadaşlık, kardeşlik ilişkisini öğreniyoruz.** Bu direnişin en güzel kazanımında bu değil mi? Bunlar bizim için emekçiler için güzel olaydır. Sadece Sümerbank'ın kurtuluşu, işimize geri dönmemiz anlamına gelmemeli. Amaç Türkiye'deki işçi, emekçi ezilen tüm

insanların birleşmesi. Tüm kitlelerin seslerini birleştirip tek ses olmaları gerekiyor. Güçleri birleştirmek lazım. Renkleri, dinleri, ırkları farklı olabilir. Emeğiyle geçinen bütün insanların bizleri sömürönlere, IMF politikalarını uygulayan bu hükümete dur demeleri lazım.

"Gücümüzü birleştirerek kazanacağımıza inanıyorum"

- 85 gündür direniştesiniz. Siz genelde fabrikada kalıyorsunuz. Burada günlerinizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

2. işçi: Mitinglere giderek diğer kurumların yaptığı eylemlere katılarak, onların sesine ses katarak, basını, sendikaları, sivil toplum örgütlerini, siyasi partileri ziyaret ederek geçiyor. Bizim komitemiz var. Bunlar aracılığıyla bu tip yerlere gidildi. Ben kendimde bir kaç eyleme katıldım. 85 gündür günler aşağı yukarı böyle geçiyor. Burada geceli gündüzlü arkadaşlarla çadırda kalıyoruz. Bundan kaynaklı rahatsızlandım. Bu direniş belki çok uzun sürecek ama dileğimiz bir an evvel sorunumuzun çözülmesi. Ancak bu şartlarda burda direnmekten başka çaremiz bulunmuyor. Seçim zamanında aynı hikâyeleri dinlemekten bıktık. İşçiler olarak diyoruz ki; **"Üreten biziz yöneten de biz olmalıyız."** Bir gün mutlaka ve mutlaka, direne direne kazanacağımızı da belirtmek istiyorum. Tek başımıza hiç bir şey yapamayacağımızı, gücümüzü birleştirerek kazanacağımıza inanıyorum.

Aymasan direnişi zalimleri korkutuyor

Direnişten korkanlar, direnişi sahipleneni gözaltına aldı

Kartal: Greve çıktıkları günden bugüne, direnişlerinin ivmesini yükselterek ilerleyen Aymasan işçilerine yönelik saldırılar bitmiyor. Gün geldi patron yalısının önünde coplandılar, gün geldi yasakları delerek seslerini duyurmak için meydanlara indiler. Kararlılıkla direniş çadırında grevlerini sürdüren işçilere, çevreden ve demokratik kitle örgütlerinden gelen destek ise morallerini arttırıp, yalnız kalmadıklarını gösterirken; direnişten korkanların he-

defi haline gelen işçiler, saldırılarla yüzyüze. Bunun yanısıra, ziyarete gelen insanlara da gözdağı vermeye çalışan kolluk güçleri 12 Ağustos 2001 tarihinde işçileri ziyarete gitmek isteyen kadınları göz altına aldı. **Yeni Demokrat Kadın, EKB, Dicle Kadın Kültür Merkezi, Barış Anneleri, Özgür Kadının Sesi, Halkevi, ÖDP, TUYAB, BEKSAV Müzik Grubu, Şair Ruhan Mavruk, Pınar Selek, Yaşamda Atılım Gazetesi ve Pazartesi Dergisi** gibi örgütlenmelerin kadın çalışanları tarafından gerçekleştirilmek istenen di-

reniş ziyareti, polisin kadınların içinde bulunduğu otobüsün önünü keserek gözaltına alması sonucu gerçekleştirilemedi. Gözaltına alınan yaklaşık 50 kadın Yakacak Polis Karakolu'na götürülerek akşam saatlerine kadar gözaltında tutulurken; direniş çadırı önünde konuyla ilgili olarak Deri-İş Sendikası Genel Eğitim Sekreteri Hüseyin Akgül bir açıklama yaptı. Akgül, gözaltıları kınarken; yapı-

lan uygulamanın anti-demokratik olduğunu belirtti. Biraraya gelen işçilerde, ziyaretçilere yapılan uygulamanın kendilerine yapılmış olduğunu vurgulayarak **"Direne direne kazanacağız"**, **"Baskılar bizi yıldıramaz"**, sloganlarıyla gözaltıları protesto etti. Gazetemiz yaptığı açıklamayla saldırıları kınarken, yapılan saldırıların tüm topluma ve işçi sınıfına yönelik olduğunu vurguladı.

ÖZGÜRCE
Bulut Çiçek

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığından yayımlanamıyoruz.

Üç yıldız direnişi 96. gününde

Bursa: Üçyıldız Oto Kauçuk ve Sünger Sanayi Fabrikası'nda çalışan işçilere Üçyıldız patronu tarafından daha önce verilen kimi hakların gaspedilmesi ve ücretlerinin düzenli verilmemesi sonucu işçiler Petrol-İş Sendikası'na üye olmaya başlamışlardı. Patron iş krizini bahane ederek 200'ü aşkın işçiyi 7 Mayıs 2001 tarihinde işten çıkarmış ve fabrikayı kapattığını açıklamıştı. Ancak kısa bir süre sonra 100 kadar işçiyi işe alarak taşeron bir firma adı altında üretime devam etmeye başladı. Patronun amacı bu pratiğinden de anlaşıldığı üzere sendikayı fabrikaya sokmamaktır. Ama işçiler her ne pahasına olursa olsun sendikalı olarak işine dönebilmek için mücadeleye devam ediyorlar. Üç ayı aşkındır jandarma saldırısı, Adliye koridorları, patron baskısı yanında, diğer ekonomik zorlukları da göze alarak onurluca direnişlerini sürdürüyorlar. Bizde gazetemiz aracılığı ile direnişin gidişatı hakkında sendika yöneticileri ve direnişteki işçilerin düşüncelerini almaya çalıştık.

-3 ayı aşkındır Üçyıldız işyerinde direniş devam ediyor. Direniş ile ilgili düşüncelerinizi anlatır mısınız?

Petrol-İş Şube Başkanı Nuri Han: 96 gündür direnişimiz sürüyor ve ilk günkü gibisi arkadaşlarımız dirençli ve kararlılar. Biz direnişe çıktığımızda bir hafta veya 1-2 ayda hallolacak düşüncesinde değildik. İlk gün çıktığımızda "Bu haklı davamızdır, demokrasi davasıdır, ekmek davasıdır, bu yola çıktık sonu-

na kadar, kazanıncaya kadar devam edeceğiz" diye söyledik ve bugünde aynı şeyi söylüyoruz. Önemli olan direnişimizin kararlı olarak devam etmesi ve sendikalı olarak içeri girmemizdir.

-Bursa yerelinde demokratik kurumların ve genel merkezinizin destekleri var mı?

N.Han: Bursa'daki Türk-İş'e bağlı sendikalar ve demokratik kurumların ve sendika genel merkezimizin maddi ve manevi olarak destekleri tamdır. Türk-İş örgütlenme sekreteri bizi ziyarete geldi. Maddi olarak desteklerini sunacaklarını söyledi.

-Direniş hakkında düşüncelerinizi anlatırmısınız?

Emin Avcı (İşçi): Sonuna kadar direneceğiz. 96 gündür direniyoruz, 96 gün daha direneceğiz.

-96 gündür direniştesiniz bu direnişten çıkardığınız dersleri göz önüne aldığınızda Türkiye'deki diğer örgütsüz işçilere ne söylemek istersiniz?

E.Avcı: Türkiye'deki işçiler örgütlü ve sendikalı çalışma konusunda duyarsız ve bilinçsiz. Herkesin bence sendikalı olması gerekiyor. Herkese tavsiye ederim sendikalı olarak çalışmayı. Herkes kendi iş kolundan sendikaya üye olmalı, toplu olarak, örgütlü olarak çalışmalı. Nasıl ki patronlar sermaye sahipleri, örgütlenmişlerse birbirlerine destek veriyorlarsa, biz işçiler ve emekçilerde birbirimize destek olmayı, örgütlü olarak çalışma haklarımızı savunabilecek bir örgütlülüğü

sağlamalıyız.

-Direniş esnasında nelerle karşılaştınız?

E. Avcı: Direniş sürecinde, askerlerle uğraştık, bizim burada toplu olarak durmamızı istemiyorlar. Gözaltına aldılar, hakkımızda iki dava açtılar. Biri beraat etti, diğeri halen devam ediyor. Ama yılmadık direnişimize yine devam ettik. Buradaki sendikalar ve demokratik kurumların maddi-manevi desteği direnişimizin devamına katkı sunuyor.

-Siz, direnişle ilgili düşüncelerinizi bize anlatırmısınız?

Cengiz Yıldız (Sendika Örgütlenme Uzmanı): 96 gün oldu. Direniş anlamlı ve iyi özellikler taşıyor. Bursa'da belki ilk defa sendikalar ve kurumlarda bu kadar dayanışma örneği yaşandı. Tabiki sınıf dayanışması temelinde belki yeterli değildir. Ama iyi özelliklerde taşındı. Türk-İş sahiplendi ilk defa kendi mücadelesi olarak. Üç defa yerel şube başkanları bu konuda toplantılar yaptılar. Ama yeterli değildir. Uzun sürmesine rağmen işçi arkadaşlar çok direnişçi çıktılar. Birliğini, komitelerini bütün işlerini kendileri yaptılar. Kendi yöntemleri ve kendi tarzları ile gece-gündüz çalışarak bu direnişi ayakta tuttular. Ve direnişte kararlıyız sonuna kadar.

-96 gündür direniştesiniz, direniş sürecinde yaşadıklarınızı anlatır mısınız?

Bülent Zahir (işçi): Bu grevimiz tüm organize sanayi bölgesi çalışanları içinde büyük bir örnek oldu. Bizim bu direnişimiz onlara da

şu etkiyi yaptı. Para alamayan, gününde aylık alamayanlar, şimdi gününde para alıyorlar. Organize Sanayi Bölgesi patronlarının korkusu, eğer buraya sendika girse bizim işçilerde ayaklanır. O korku var. Halbuki sendikalı çalışmak hakkımız.

-Siz demin dedinizki "Bu krizi patronla beraber aşarız." Sizi kriz diye patron işten atıyor, ama bir süre sonra 100 üzerinde işçi alıp üretime devam ediyor. Acaba patron sizi krizden dolayı mı yoksa sendikaya üye olmamız ve örgütlenmenizden dolayı mı çıkarırdı?

B. Zahir: Sendikaya üye olduğumuzdan dolayı. Alacaklarımızı, maaşlarımızı zamanında vermiyordu. Bu durum üç ay devam etti. Ama düşündük bu şekilde nereye kadar devam edecek. Yani bir çocuğa harçlık vereceği gibi bize aylık veriyordu. Bizde tek kurtuluş olarak sendikayı seçtik. Sendikaya üye olduğumuzdan dolayı hepimizin çıkışını verdi. Artı, taşeron bir firma adı altında işçi almaya başladı. Bize koz olarak kullanmaya başladı. Tek amacı buydu. Ama birçok arkadaşımız belki bu fabrikanın temelinden beri çalışıyor. Bu fabrikayı bu duruma getiren biziz.

-Fabrikanın temelinden beri çalıştığınızı söylediniz. Şimdi de emeğinizin karşılığını alamıyorsanız? Yediğiniz ekmek patronun mu oluyor?

B. Zahir: Biz kendi alınterimizi yiyoruz.

"Açım evime ekmek götüremiyorum"

Haber Merkezi: 7 Ağustos 2001 tarihinde 35 yaşındaki **Kazım Gemalmaz** adlı bir kişi 06 JP 446 plakalı su kamyonu ile Başbakanlık binası ön giriş kapısı önünde yaşanan ekonomik krizi protesto etti. Daha önce de Başbakanlık binasında Başbakan Ecevit binadan çıkarken aç olan bir esnafın yazar kasa fırlatma eylemi yaşanmıştı.

Gemalmaz, "Büyüklerin herşeyi devletten beklemeyin" sözlerini dinleyerek kendi işini kurmak için eşinin bileziklerini, altınlarını satıp bankadan 7 milyar kredi çekerek 16 Milyar liraya kamyon aldı. Kamyonun da çalışmaya başlayan Gemalmaz, borçlarına rağmen işleri çok iyiydi ve yem fabrikası-

nın işlerini yapıyordu. Kasım ayında yem fabrikası ekonomik krizden kaynaklı kapandı. İşler bir daha açılmadığı gibi kamyonunun motoru da arıza yaptı. Krizden önce aldığı 2,5 milyarlık borcu devalüasyondan sonra 5 milyara çıktı. Galeriyeye çektiği kamyonuda satamayınca, Gemalmaz evine ekmek götüremi-

Kazım Gemalmaz

yor; sigara alıp içemiyor hatta çocuklarına şeker bile alamıyordu. İş Bankası 7 milyar borcu için Gemalmaz'ın kamyonuna ipotek koydu.

Evine ekmek götüremeyen Gemalmaz 7 Ağustos 2001 sabahı komşularından aldığı iki yumurta ile kahvaltı yaptı. Daha sonra kamyonu'na binerek "Ölmüş kuzunun kurttan korkusu olmaz" misali Vekâletler

Caddesi'nden Başbakanlık binasına girdi. Ön giriş kapısında durarak kamyonun üstüne çıkan Gemalmaz "Başbakana hediye getirdim!" diye bağırmağa başladı. Ama daha önce binadan çıkan Başbakan Ecevit'e seslenen Gemalmaz "Dürüst diye seçtik, biz hırsız olacağız" diyerek bütün öfkesini haykırdı. Başbakanlık polisleri tarafından zorla yere yatırılarak elleri arkadan kelepçelenip Çankaya Merkez Karakolu'na götürüldü. Gözaltına alınırken "Açım evime ekmek götüremiyorum!" diye bağırarak Gemalmaz'ın "Emniyette Genel Bilgi Toplama'da hiçbir sabıka kaydı ve hiçbir siyasi ilişkisi olmadığı ortaya çıktı.

Artık köylünün de sabrı kalmadı

İzmir: IMF ve DB'nin istediklerini harfiyen uygulayan emperyalizm uşağı devlet, her alanda saldırısını sürdürüyor. Emekçiye yüzde "0" zam dayatması, öğrenciyeye paralı eğitim uygulaması, devrimcileri tabutluklara koyması, köylülüğün bitirilmeye çalışılması... vs. Evet; yine IMF direktifiyle Tarışbank'ın Tasarruf Mevduatı Fonu'na devredilmesiyle Ege'li üreticilerin tek dayanağı da yok olmuş oluyor. Böylelikle Türkiye'de tarım bitirilmek isteniyor. Üreticiler bu duruma daha fazla tahammül edemeyerek 3 Ağustos 2001 tarihinde İzmir Gündoğdu Meydanı'nda saat 17:30'da "**Tarışbank'ı geri istiyorum**" mitingi düzenledi. Mitinge Bergama köylüleri kağınlarıyla, traktörlerle 3 günlük bir yürüyüşle katıldılar. 50 binin üzerindeki üreticinin katıldığı mitinge 36 birlikten oluşan Ziraat Odaları, Tarış'e bağlı üreticiler ve işçilerinin yanı sıra çeşitli sendikalar, Ege'li üreticiler de katıldı. Saat 15:30'da Gündoğdu Meydanı'nda toplanmaya başlayan üreticiler; "**Türk tarımı yok ediliyor**", "**Tarışbank IMF'ye kurban edildi**", "**İşçi-köylü omuz omuza, küresel saldırıya karşı direniş**" vb. pankartları açarak "Üreticinin pirim alacaklarının tamamını ödeyeceksiniz", "Ürün fiyatının DB tespit edemez", "Aç kalmak istemiyoruz" vb. dövizler taşıdı. Çevre illerden gelen üreticilerin de alana ulaşmasından sonra miting saat 17:30'da başladı. Mitingde ilk konuşmayı **Tarış Genel Müdürü Ayhan Özel** yaptı. Özel; çiftçilerin 3 Ağustos'da tarih yazdığını belirterek Türkiye'nin bugününü unutmayacaklarını söyledi. IMF ve DB'nin "fiyatları ben belirleyeceğim" dediğini belirten Özel "Umarım Ankara buradaki üreticinin sesini duyar ve soruna bir çözüm bulur"

diye konuştu. Özel'den sonra Ege Çiftçiler Derneği Zeytinyağı Birliği, Üzüm Birliği ve Pamuk Birliği'ni temsilen birer konuşma yapıldı. Bu arada üreticiler; "**Hükümet istifa, Kahrolsun IMF**", "Susma sustukça sıra sana gelecek", "**Tarışbank bizimdir bizim kalacak**" vb. sloganlarını sık sık attılar. Miting boyunca MHP'nin marşlarıyla gövde gösterisi yapılmaya çalışıldığı gözlemlendi. Mitinge konuşma yapmaya gelen DYP milletvekilleri ve Ufuk Söylemez protokole çıkarken üreticiler tarafından yuhalandı. Bunun üzerine milletvekilleri konuşma yapmadan protokolden ayrılmak zorunda kaldılar. IMF ve DB yazılı 2 maketten biri parçalandı, diğeri ise denize atıldı. Mitinge 50 binin üzerinde üreticinin katılmasına rağmen patron-ağalar mitingin içini boşaltarak mitingi bir eğlenceye çevirdiler. Üreticilerin, patron-ağalardan hiç bir zaman dost olmayacağını, onların kendi çıkarlarını düşündüklerini, çiftçilerin onlar için önemli olmadığını görmeleri gerekir. Miting sonrası İşçi-Köylü gazetesi olarak Bergama ve diğer köylülerin düşüncelerini aldık

"ÜRETEN BİZİ YÖNETEN DE BİZ OLACAĞIZ"

-Traktörlerinizle 3 gündür yollarda-sınız. Bu yolculuğunuzun nedenini söyle misiniz?

Bergama Köylüsü: Yola çıkışımızın nedeni üreticinin durumunu anlatmaktır. Gübre fiyatları göz önünde. Bu fiyatlar Türk çiftçisine kesinlikle yakışmayan fiyatlar. Biz bunu protesto etmek için ve aynı zamanda çiftçi kuruluşlarının tümünü tekrar ayağa kaldırıp yürütmek için yola çıkıp buraya geldik.

-3 günlük yürüyüşünüzde ne gibi zorluklarla karşılaştınız?

B. Köylüsü: Hiç bir zorluk bizi yıldırmaz. Zaten zorluklarda karşılaşmadık. İşimizi gücümüzü bırakıp geldik.

-Hükümetten beklentileriniz nelerdir?

B. Köylüsü: Hükümet istifa etsin. İşin başına bu ülkenin gerçek sahipleri geçsin. Üreten biziz yönetende biz olacağız.

"BUNLAR BİZİM YÖNETİCİLERİMİZ DEĞİL"

- Siz IMF politikalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Köylü: IMF üreticinin sonunu hazırlıyor. Hükümetimizde IMF ile işbirliği halinde. Kurtuluş Savaşı'nda vermediğimiz ülkemizi parça parça satıyorlar. Satışın içinde çiftçilerde var.

- Bu satışın önüne geçmek için ne yapmak lazım?

Köylü: Sivil toplum örgütlerinin bir araya gelip faaliyetler örgütlemesi lazım. Özellikle uyuyan çiftçileri uyandırmaları lazım. Aslında çiftçiler bu kadar değil. Türkiye'nin %1'i ancak burda. Bizim kasabamız 2000 nüfuslu ancak biz yirmi kişi gelebildik. İnsanlar işlerini güçlerini bahane ederek buraya gelmiyorlar. "Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın" diyorlar. Ama artık o yılan hepimizi sokuyor. Onun için hep birlikte mücadele etmemiz gerekiyor.

Köylüler İzmir Gündoğdu Meydanı'nda

- Sivil toplum örgütlerinin böyle eylemler düzenlemesi lazım dediniz. Peki işçi, köylülerin bu tip eylemlerde yerlerini almaları gerekiyor mu?

Köylü: Tabiki gerekiyor. Aslında ülke bir bütündür. İşçisiyle, köylüsüyle, memuruyla bir bütündür. Bunlar birbirinden ayırdedilemez. Üretim olacak ki bizler paramızı alabilelim. Bütün örgütler birbirlerini desteklemek zorundadırlar. Çiftçiler ilk defa böyle katılımlı bir miting düzenledi. Bu da çiftçinin yavaş yavaş uyanıyormuş gösteriyor.

- Bu ülkeyi yönetenler bizim yöneticilerimiz mi?

Köylü: Maalesef bunlar bizim yöneticilerimiz değil. Bizim verdiğimiz oylarla seçilen milletvekilleri, bizim milletvekilleri değil. Ancak ülkemizde ki 3-5 zengine hizmet için milletvekili oluyorlar. Oyu biz veriyoruz, onlara hizmet ediyorlar.

- Bu seçimlerde oy kullanacak mısınız?

Köylü: Şahsen ben kullanmayacağım. Bu partilerin hiç birine oy vermem. Hepsi de aynı düzenin partileri. Hiç biri bize yardım etmez.

"Biz de insanca bir yaşam istiyoruz"

Turhal: Genelde halktan insanların haftada bir gün gidip ihtiyaçlarını karşıladıkları yerler olan halk pazarlarında bugünlerde ekonomik krizden kaynaklı eskiye oranla bir durgunluk yaşanıyor. Özellikle pazar esnafı iki yönlü bir zorlukla karşı karşıya. Bir yandan hergün zamlanan girdiler ve yeni yeni imha yasaları ile sefaletle sürüklenen üretici olurken; bir yandan da bin bir güçlükte ürettiği ürünü pazara getiren ve alıcı bulamayan pazar esnafı oluyorlar. Ve diğer yandan da krizden dolayı alım gücü iyice düşen açlık sınırında yaşayan ve alış-veriş yapamayan insanlar. Pazaraya gelen insanlar, kendi alım güçlerine göre fiyatları pahalı bulup alamazken; üretici ve esnaf da en azından girdilerini çıkarmanın, evine ekmek götürmenin telaşında.

Özellikle köylük bölgelerle bağlantısı olan yerlerdeki pazarlarda; sabahın erken saatlerinde ellerinde süt bidonları, peynir torbaları ile kadınlar alır yerlerini. Sonra çeşitli ürünleri ile sebzeçiler, meyveciler ve diğerleri. Önceleri biraz daha ucuz olması açısından daha hareketli halk pazarlarında şimdilerde o canlılığı, hareketliliği bulmak mümkün değil. Pazar esnafının yaşadığı sıkıntılara ortak

olmak ve sorunlarını duyurmak için **Yenişehir Halk Pazarı**'nda esnaf ve üreticilerle yaptığımız röportajı sunuyoruz.

İ.K: Bize kendinizi tanıtır mısınız?

Mehmet Amca: Turhal'a bağlı Çayırılı kasabamdan geliyorum. Kendi ürettiğimiz malı burada pazarlıyoruz. Neredeyse on yıldır bu işi yapıyorum. 25 dönümlük bir arazim, 6 tane de çocuğum var. Kendimiz ekip kendimiz topluyoruz. Hem kendi ihtiyaçlarımızı karşılıyoruz, hemde pazara getirip girdilerimizi karşılamaya çalışıyoruz.

İ.K: Ürününüzü pazara getirirken yaşadığınız sıkıntılardan bahsedebilir misiniz?

Mehmet Amca: Sıkıntılarımızdan bir tanesi Hal Kanunu. Devletin çıkardığı bu kanunla iyice perişan olduk. Zaten kendi karnımızı zor doyuruyoruz. Bu kanunla 100 kg kadar serbest bırakılmışlar. Bu gün 50 lira domatesin kilosunu. Yani 100 kilo domates getirsen 5 milyon tutacak. Burada kazandığımız para ile çocuklarımızın dahi ihtiyaçlarını karşılayamıyoruz. 1 Kilo et bile alamıyoruz.

İ.K: Başka bir geliriniz yok mu?

Mehmet Amca: Başka bir gelirimiz yok. 25 dönümlük arazi ile geçinmeye çalışıyoruz. Başka pazarlara da gidemiyoruz. Oraların pa-

zarlarına izin vermiyorlar. Zaten devletten destek alamıyoruz. Ama alsakta ödeme sıkıntısı çekiyoruz o yüzden almamak daha iyi. İnsanca yaşamayı bırak ayağımıza bir çorap bile alamıyoruz. Herşeye hergün yeni bir zam. Birazda hortumculardan alsınlar.

İ.K: Siz ürününüzü nereden alıp pazara satıyorsunuz?

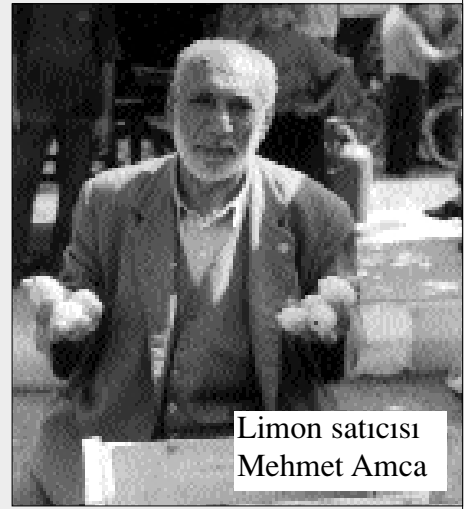
Mehmet Amca: Biz kendimiz üretmiyoruz. Tokat veya Ürküp'ten alıyoruz. Direkt üreticinin kendisinden alamıyoruz. 1'inci elden alıyoruz.

İ.K: Sizin başka bir geliriniz yok mu?

Mehmet Amca: Ben 20 sene şeker fabrikasında çalıştım. Oradan emekliyim. Emekli paramız 165 milyon o da zaten yetmiyor. 50 milyon elektrik, 50 milyon ev kirası, telefon, su faturası. 65 milyon ne yapabilirsin? 20 sene pazarlık yapıyorum. Ama hala karnımızı doyuramıyoruz. Başka pazarlara da gidemiyoruz. Hem pazarcılar sokmuyor, hemde yaşlandık, yorulduk artık.

İ.K: Burada yaşadığınız sıkıntılar neler?

Mehmet Amca: Parasızlık en büyük sıkıntımız. Devlet artık krediyi de kesti. Kazanmak gibi bir şansımızda kalmadı. Elimizde 3-4 kasa limonla pazara geliyoruz. Onu da

Limon satıcısı Mehmet Amca

yol parası, yemek parası, şu, bu parası derken yiyip, boş elle geri dönüyoruz. Bu parayla insanca yaşamak mümkün değil. Gidip bir kahveye oturamıyoruz bile. Bir tanidik gelecek, yanımıza oturacak da çay ısmarlamak zorunda kalacağız diye. Daha önceleri esnaf ve kefaletten kredi alıyorduk. Şimdi onuda kestiler. Bütün esnaf çok zor durumda.

İ.K: Ekleme istediğiniz bir şey var mı?

Mehmet Amca: Başımıza bir "Derviş" getirdiler. Derviş aşağı, Derviş yukarı. Sanki Türkiye'de akıllı adam yok. Biz devletten insanca yaşamak için destek bekliyoruz. Bizde insanca yaşamak istiyoruz.

21. Yüzyılda susuz mahalle

Turhal: Yaşam koşullarının daha da ağırlaştığı günümüz koşullarında yoksul emekçi halkın yaşadığı semtlerde sıkıntılar diz boyu.

Öyleki, yoksul emekçilerin oturduğu bu semtler sadece seçim arifelerinde ve sayımlarda hatırlanır. Binbir türlü vaatle kandırılarak hizmet sözü verilen bu semtlere Türkiye'nin her yerinde rastlamak mümkündür. Milenyum diyerek şaşalı kutlamalarla adımladığımız 21. yy'da öyle semtler, köyler varki, ne elektrik var ne de su. Bırakalım banyo-bulaşık suyunu, içmeye bile zar zor su bulan semtlerden biri de **Turhal Borsa Mahallesi**. Sorunlarına bir çözüm bulunması ve seslerini duyurmak umuduyla sıkıntılarını gazetemize açan Borsa Mahallesi sakinleriyle yaptığımız röportajı siz okurlamızla paylaşıyoruz.

- Kendinizi tanıtır mısınız?

Köylü: Tokat'ın Turhal ilçesi Kuytu köyündesiniz. 1991'de buraya göçtük.

- Kendi isteğinizle mi geldiniz?

Köylü: Evet. Ekmek için, çocukları daha iyi yetiştirip barındırmak için.

- Orda toprağınız yok muydu?

Köylü: Toprağımız var ama bakımsız bölgede yaşıyoruz. İnsanların kapasitesi ekmeğini kazanacak, çoluğunu çocuğunu barındıracak şekilde değildi.

- Devletin uyguladığı politikalarından ne yönde etkileniyorsunuz?

Köylü: O günden bu güne zarara gidiyoruz. O zararı da kim getiriyor? Halkın seçtiği başbakan, reisi cumhur, bakanlar getiriyor. Nasıl getiriyor? Günbegün zam yaptıkça benzine, zam geldikçe çiftçinin sırtına biniyor. Çiftçiden pancarın kilosunu 30 kağıda alıyor. Çiftçiye şekeri 900 kağıda satıyor. Ekinin kilosunu 100 kağıda alıyor. Ekmeğin tanesini 200 kağıda satıyor. Ekinin kilosunu 100 kağıda alıyor şimdi 200 kağıda satıyor. Bunun için çiftçi tarlasına götürdüğü motoru tarlaya bırakıp geliyor çünkü mazotu, benzini bitti, Patos yapmayı gidiyor. Patosa koyduğu mazot yetmi-

yor. Patosu bırakıp geliyor. Bizler yaşamak için zorluk çekiyoruz. Bunun için devlet parekende yapsın, sahip çıksın ki sağlığınıza kavuşalım.

- Herhangi bir işe girdiniz mi?

Köylü: Girdik ama bize fırsat vermediler. Biz burada kaldık, kazma ile kürek ile işte bunları yaptık. 1991 den bu yana biz burdaydık. Turhal Belediyesi 1995'teki seçimlerde bize söz verdi su depomuzu yapmaya. Biz 21. asırda hala susuzluk çekiyoruz. Belediye söz verdi bizi iskeleye bağladı. "İskeleden su çıkarsa sizi sağlığınıza kavuşturacağım, su deponuzu yapacağım" dedi. Bahardan bu yana işte görüyon halimizi. Tüm evler böyle. Afedersiniz ama evlerin tuvaletine girilmiyor kokudan.

- Burdaki herkesin sıkıntısı aynı mı?

Köylü: Bu mahalleye ait hepimizin sıkıntısı var. Hepimiz susuzuz. Ben İstanbul'a gittim, 15-20 gün kaldım geldim ki, buraları susuzluktan güneş yakmış, kavurmuş. Çoluk çocuk perişan olmuş. Onun için benim size müracaatım sesimizi gereken yerlere ulaştırın. Bizler sesimizi duyuracak vaziyette değiliz. Dedim ya çok mağdur durumdaydık. Geçim sıkıntısı diz boyu. Devletten yararlanmak için Ziraat Bankası'ndan aktarma İl Tarım Müdürlüğü'nden para aldık. Paraları yatırma gücümüz kalmadı, faizi hayli yükseldi. Bir de şimdi icralık olacağız.

Benim iki çocuğum var. Doğuda etti askerliğini. Tansu Çillerin oğlu İstanbul Beyoğlu'nda etti askerliğini. Benim çocuğum doğuda kanı canı pahasına etti askerliğini. Ben bu bakımsız bölgede kaldım. Bu devlet benden şeker istiyor. İyi hoş peki bize niye sahip çıkmıyor. Bizi burada aç susuz bırakıyor. Ya bakın ya da bizden size hayır yok desin. Bizim devletten, belediyeden, validen suyu alacak gücümüz vardır. Susuyoruz diye bu kadar sıkıntıyı çekiyoruz. Ama artık bıçak kemiğe dayandı.

- Peki şimdiye kadar yetkililere başvurmadınız mı?

Köylü: Gittik vali bize dedi ki, Karasu Belediyesi'ne 5 km kala suyu getirmeyiz ora belediyenin hakkı.

- Mahallenin Turhal merkezine uzaklığı ne kadar?

Köylü: 3,5 km. Bize söz verdi başkan hala yapmadı.

- Kullanım suyunuzu nasıl sağlıyorsunuz?

Köylü: Belediyeye bir hafta telefon ediyorduk ki su getirsin tankerle. İstanbul'a gitim geldim daha su gelmemiş. Evde içecek su yok, çoluk çocuk perişan olmuş. Bugünde tam 5 kere telefon ettim (komşulardan) daha gelmedi.

- Susuzluktan kaynaklı sağlık problemlerinizi oldu mu?

Köylü: Olmaz mı. Yalnız hastalık mı, yılanların, çıyanların, böceklerin içinde kaldık. Gece gözümüze uyku girmiyor.

- Aynı sıkıntıları sizde çekiyor musunuz?

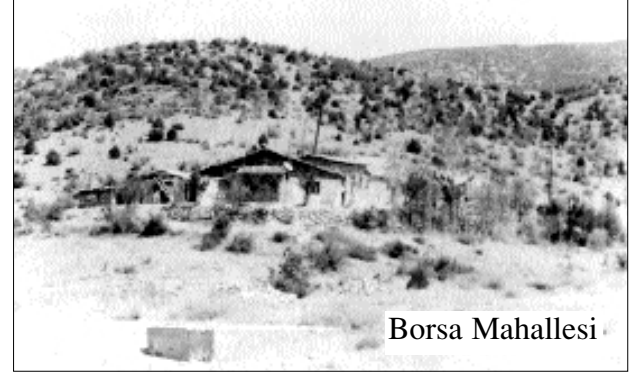
2. Köylü: Ben Tokat'ın Kuytu köyündesim. Tek sıkıntımız su mu sanıyorsunuz? Kanalizasyonumuz yok, yolumuz yok. Ama su can damarımız olduğundan perpeşişan olduk. Yüksek idare, başkan size sesleniyor; babaysanız, ebeyseniz sizden hizmet istiyorum, hizmet başka birşey değil.

- Burada arsanız var mı?

Köylü: 10 dönüm arsamız var ama neye yarar. Şu gördüğün bir kaç fideyi diktik o da kurudu gitti. Anlayacağın ne bahçemiz ne bostanımız var.

- Bir ev hanımı olarak sıkıntılarınızı anlatır mısınız ?

Köylü: Bulaşık, yemek, çamaşır suyu bulamıyorum. Tavuğuma, köpeğime su veremiyorum. Tuvalet su dökemiyorum. 10 senedir bu sıkıntıyı çekiyorum. Belediye-

Borsa Mahallesi

nin işine gelirse su getiriyor.

2. Köylü: Bizim suyumuz yok saatlerimiz var. 10 milyon fatura geliyor. İtiraz ediyoruz, "Saatiniz bozuktur baktırın." diyorlar. Su mu varda saat olsun! O belediye başkanı ise ayırım gayrım yapmadan bize hizmet verecek. Yoksa bir daha o koltuğa oturamaz bir köşke de giremez. Bizim gayrı reyimiz yoktur.

- Son olarak söylemek istedikleriniz?

Köylü: Muhtarımız olmadığından, valiye yetişemediğimizden biz derdimizi anlatamıyoruz. Böyle giderse yakında yine eşeğin derisini yüzüp ayağımıza çarık yapıp, çarığa döneceğiz yeniden.

1 kilo ekin 100 kağıt, 1 kilo makarna 600 kağıt çiftçiyi eziyorlar. Beceremiyorlarsa çıkıp gitsinler biz kendi kendimizi idare etmeyi biliriz. Dedelerimizin, bebelerekimizin kanı pahasına aldığı bu toprakları ABD'ye satmasınlar. Amerikan doları 1530 lira, Mark 600 bin lira. Türk Lirası değersiz bu kadar mı değersizleşti?

- Yönetim değişirse düzelecek mi?

2. Köylü: Başkası gelse ne olacak yeni düzenbazlar türüyecek. Biz çözüm istiyoruz. Halk el ele, omuz omuz Ankara'ya yürüse başkanlığı alırız. Kendi kendimizi yönetiriz. Geçmişte de halk savaştı aldı bu toprakları. Şimdi de yapar bunu.

Ben bu susuzluğu yoksulluk yoluna çekiyorum. **Soktular bizi krizin içine, devlet yılan biz kurbağayız. Verdiler yılanın ağzına vırak vırak, gözümüzü, gırtlığımızı patlattılar.**

- Teşekkür ederiz.

Köylü: Biz teşekkür ederiz.

Seslerini duyurmak isteyenler baskı altında

H.Merkezi: İnsanca bir dünya, insanca bir yaşam uğruna nefes alan bu talebini dile getiren herkes, her kurum bugün devletin zulmüyle tanışmıştır.

Bu noktada zulme ve sömürüye karşı duruşun adı yoksul emekçi halkımızın sesi olan gazetemiz İşçi-Köylü'de bu saldırılara hedef olmaktadır.

Gazetemiz çalışanları gerekçesiz gözaltı ve tutuklamalarla hapisanelere konulurken, bu saldırılar bununla

da bitmemektedir. Bir itirafçının ifadesi üzerine tutuklanan Genel Yayın Yönetmenimiz'in tutukluluk süresi mahkemenin ertelemesiyle 1 ay daha uzatılmıştır.

Diğer yandan gazetemizin kitlelerle bütünleşmesine engel olmak üzere getirilen toplatmalar aralıksız devam etmektedir.

Karadeniz Bölgesinde ise bu saldırıların daha da pervasızlaştığını söylemek abartı olmayacaktır. Öyle ki, Samsun muhabirimiz gerekçesiz gözaltına alınmış bu yetmiyormuş gibi yerel basında yasadışı örgütlerle bağlantısı varmış gibi yansıtılarak çalışmalarımıza engel olunmaya çalışılmıştır.

Yine gazete okurlarımızda bu saldırıdan payına düşeni almaktadır.

Yayın politikamız gereği daima

gerçekleri yazan ve halkımıza umut olan gazetemize diğer bir saldırıda şöyledir;

Siz okurlarımızın da bildiği gibi gazetemiz köylü sayfasında gerek Samsun'dan gerek Malatya'dan gerek Tokat'tan köylülerle sohbet ettik. Emperyalizm güdümlü "Tarımı imha politikalarıyla" sıkboğaz edilen köylülerimize kulak verdik, veriyoruz.

İşte bu kara zulüm sisteminin bekçileri bundan hoşnut olmuyor ki, röportaj yaptığımız köylülere baskı uyguluyorlar. Bu baskılar kimi yerde kuru tehditleri de aşarak köye yapılan jandarma baskınlarına, yayla yasaklarına kadar varmıştır. Gazetemizin geçmiş sayılarında yayınlanan bir röportajdan dolayı, jandarmanın yoğun baskısına maruz kalan, hatta yaylaya çıkarılmama tehditleriyle bin bir türlü

sıkıntıyla yüzyüze bırakılmak istenen **Tokat Dive**'li köylülerin durumu devletin devrimci-sosyalist basına ve halkın muhalefetine tahammülsüzlüğünü göstermektedir.

Şu bir gerçekliktir ki, gazetemiz röportaj ve haber yaparken halkımızın bu baskı politikalarıyla yüzyüze kalmasını istemez. Gazetemiz halkın maruz kaldığı bu baskıların kamuoyuna yansıtılmasını devrimci bir sorumluluk olarak görmektedir.

Bugün bu baskıların tek sorumlusu iktidarı için her geçen gün emperyalizmin kucağına daha da oturan patron-ağa devletidir. Bu saldırıları kınıyor ve diyoruz ki, **patron-ağaların hiç bir saldırısı halkımızın sesi, umudu gazetemizi susturamayacak kitlelerle buluşmasını engelleyemeyecektir.**

ÖO gazileri TUYAB'ın organize ettiği piknikte buluştu Mevsimlere yayılan direniş içerde, dışarda kararlılıkla sürüyor

İstanbul: Mevsimleri geride bırakarak yeni ekiplerin direniş katılımıyla ilerleyen şanlı ÖO eylemi tüm kararlılığıyla sürüyor. Devletin, ÖO eylemini bitirmek amaçlı gündeme getirdiği tahliye saldırısıyla onlarca devrimci-komünist tutsak cezaları 6 ay süreyle ertelenerek serbest bırakıldı. Onlarcasının hafızasını yitirdiği, direnişin tahribatlarını üzerinde taşıyan ÖO gazileri, sağlıklarına kavuşma mücadelesi vererek direnişin dışarıdaki öznelere oluyorlar. Direnişin kararlılığını, cüretini, yüreklere, bilinçlere taşıyorlar. Direnişin dışarıyla bütünleştirilmesinin bir adımı olarak TUYAB tarafından bir piknik düzenlendi.

Aksaray, Okmeydanı, Kadıköy'den kalkan otobüslerle **5 Ağustos 2001** tarihinde Arnavutköy'de düzenlenen pikniğe birçok ÖO direnişçisinin katılımı sağlanırken, piknik devrim şehitleri şahsında yapılan saygı duruşuyla başladı. Piknik alanında, birbirlerini tanıyan ÖO direnişçilerinden birçoğu birbirlerini ilk kez orada görmenin mutluluğunu yaşarken, fiziksel tüm rahatsızlıklarına rağmen ayakta dimdik durmaları ise inançlarının güçlülüğünü yansıtıyordu. Kucaklaşmayla giderilen hasretlikten sonra ortak sofralar kurularak yemekler yenildi. Ardından sunuculuğunu **Seza Mis Horuz**'un yaptığı programa geçilerek, öncelikli olarak Grup Kutup Yıldız'ının coşku dolu birbirinden güzel türkü ve marşlarına kulak verildi. Türkülerin ardından, 6 aylığına tahliye saldırısıyla serbest bırakılan ÖO direnişçisi **Diren Kırkoç**'un annesi **Semiha Kırkoç**'a söz verildi. Kırkoç, çocuklarının davası uğruna hep alanlarda olduklarını, her eylemde biraz daha militanlaşarak, kinlendiklerini belirterek "çocuklarımız hücre hücre erirken özgürlüğü do-

kudular. Teslim olmak için sabırla direndiler. Bugünse devlet çareyi

tahliye etmekte buldu. Benim kızımda bunlardan biri, şu anda bütün vücudu tüberküloz. Vücudunda ki mikroplara karşı, hayatta kalmak için direniyor. Bizim mücadelemiz bitmedi. Ailelere sesleniyorum; 6 ay sonra tekrar aynı şeylerle karşılaşmak istemiyorsak sesimizi daha gür çıkarmalıyız" dedi. Kırkoç'un "**direniş devam**" mesajıyla yüklü konuşmasının ardından TKM Barbara Halk Sahnesi'nden **Leyla Lüle**'nin oynadığı olduğu tek kişilik "**Ben Ulrike Bağırıyorum**" adlı oyun kitle tarafından büyük bir beğeniyle izlendi. Dikkat ve beğeniyle izlenen, hücrenin insan kimliği üzerindeki etkilerini konu alan tiyatro oyunundan sonra, TUYAB'ın kuruluş amacını anlatmak için tutsak yakını **İsmail Karagöz** konuşmasına başladı. Sürekli bir savaş halinde olduğunu, insanlığın insanca yaşamak için tutsakların Ölüm Orucu'na başladığını söyleyerek "Biz bazı yapılarla birleşerek bir birlik kurduk. Ama bu süreç bitmedi, bitmeyecek. O nedenle bu yapıya sahip çıkalım" diyerek tüm herkesi TUYAB'a davet etti. Babanın konuşmasından sonra direnişçi analara söz verilerek yaşadıklarını anlatmaları istendi.

"Ben hiçbir zaman böyle ispiyonculuğa gelmedim"

Yiğit analarımızdan biri-

Leyla Lüle'nin oynadığı "Ben Ulrike Bağırıyorum" oyunundan

de sözalarak, devletin kendilerini itirafçılaştırmaya çalıştığını söyleyerek Adalet Bakanı'nın kendisine bir mektup gönderdiğini, mektubun yanında da Mustafa Duyar'ın karısının çıkardığı kitabı yolladığını belirterek öfkesini şu sözlerle dile getirdi. "Biz devletle çarpışarak bugüne geldik. Ben, hiçbir zaman böyle ispiyonculuğa gelmedim, gelmeyeceğim. Yine aynı numaralar, yarın öbür gün de kocalarımızı, bizleri alırlar. Devlet kaç senedir kan içmeye alışmış. Niye susuyoruz, Bize direnen lazım."

"Hücrelerimiz ölüyordu ama şehitlerimizle değerlerimizle doğmaya devam ediyorduk"

Ananın devlete duyduğu öfke kabına sığmazken, devletin gerektiğinde insanları ajanlaştırma-itarafçılaştırma ve yabancılaştırma politikalarına başvurarak teslim alma saldırısına girişmesine hiçte yabancı değiliz. Konuşma alkışlar eşliğinde bitirken, Babalar Günü'nde oğlunu ziyarete Tekirdağ Hapishanesi'ne giden ve orada gördüğü olaylardan etkilenecek yaşadıklarını kelimelelere döken **İbrahim Yılmaz baba**, yazdığı şiiri okudu. Bananın, duyduğu

şiirini seslendirmesinden sonra, Güzel Ana yumruğuyla kitleyi selamlayarak konuşmaya başladı.

Adının ister F, isterse L tipi olsun, hapishanelere karşı direneceklerini belirten ana, "**İnsanlar zindanlarda teslim alınamazken masa başında demokrasi isteyenler var**" diyerek direnişin sahiplenilmesi gerektiğini belirtti. Ana ve babaların konuşmasından sonra direnişçilere söz verilerek duygu ve düşünceleri alındı. Piknik, Grup Kutup Yıldız'ın türkülerini ve yeniden kurulan sofranın ardından son bulurken, çekilen halay ve türkülerle katılan direnişçilerin coşkusu coşku kumuza katılmış, inançlarımız daha bir perçinleşmiş ve direngenliği daha yakından solmuş olarak piknik yerinden ayrılırken piknik, sürecin ve direnişin ihtiyaçlarına cevap olabileceği ve direnişin coşkusunu, kararlılığını kitleler taşıma açısından önemli bir işlev gördü.

Piknikte konuşan direnişçilerin konuşmalarından kısa bölümler aktarıyoruz.

Nezahat Turan: Zorlu yürüyüşümüzün kararlılığı ve inancıyla sizleri selamlıyorum... Bugün bize düşen, şehitlerimizin ışık tutan bilinçleri ve direnişlerinde yürümektir. Bugün, mevsimleri geride bırakan, içerde ve dışarıda süren bir direniş var. Devletin taktik saldırılarıyla direniş boşa çıkartılmaya çalışıldı. Ama yeni yeni ekiplerle, kararlılık ve direniş devam ettiriliyor. Bu piknik, direniş ateşini harlandırmanın bir adı-

mı olsun. Muharrem yoldaşın dediği gibi 'onları kan deryasında boğabilmek' ancak böyle mümkündür."

Ganime Bozlu: Bizler, direnişçiler olarak; direnişin ilerlediği her günde "beni atıp "bizi" kucaklayarak bütün yabancılaşmışlıklardan arınarak, değerlerimizi en doruk noktasında sahiplenerek ve şehitlerimizi hücrelerimizde hissederek ilerliyoruz. Hücrelerimiz ölüyordu ama şehitlerimizle, değerlerimizle doğmaya devam ediyorduk. Devlet bizi de direnişimizi de değersizleştirme adımı olarak tahliye sürecini başlattı. Geline aşamada bunun bir etkisi olmadı mı, olmadı diyemeyiz. Bizim sağlığımızla ilgilenmeleri bile bir lüks gibi geliyor ve biz istiyoruz ki, kişi olarak bizle değil, bütün olarak direnişimizle ilginsinler. Geline süreçte **Mehmet Demirdağ**'ın bir sözü vardı. "**Bir adım atılırken, kazanacak mıyızın, kaybedecek miyiz hesabını yapmak ve bunu tartışmaya başlamak, bu tartışmaların gölgesinde yaşamak zaten baştan kaybetmişliğin ifadesidir.**"

Yapmamız gereken, bu direniş nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, kanımızla-canımızla tarihin sayfalarına geçirmektir... Öfkemiz durmasın, savaş içinde, en kızgın yerlerde yer alanlar, savaşanlar gerçekleri kavrayıp onu değiştirecektir. **İyiki varız, Biz kazanacağız.**

İsmail Hakkı Sağdıç: Bu süreç, kesinlikle içeridekilerle değil, sizlerle birlikte olacaktır. Bu direniş sizlerin omuzlarında geldi. Bizler, irademiz dışında şöyle ya da böyle direnişimizi gazilikle sonuçlandırdık. Ama direniş hala sürüyor.

Başak Otlu: Ben 26 yaşındayım ve hayatımın büyük bir kısmını hartırlamıyorum. Hatırlamasamda şuna inanıyorum ki, **Faşizm bizim önümüzde diz çökecek, biz kazanacağız.**

F tiplerinde işkenceler sürüyor!

İstanbul: Yaşamın hücreleştirilmesine karşı hapishanelerde devrimci komünist tutsakların başlattığı şanlı Ö.O eylemi 300. günlere yaklaşıırken, sağlık durumlarının kötüleşmesi nedeniyle tahliye edilen tutsaklar 9 Ağustos 2001 tarihinde Nazım Hikmet Vakfı'nda düzenlenen birifingde bir araya geldiler.

Brifingde konuşan Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) Başkanı **Several Demir**, mevcut F tiplerinde savunma hakkının dahil olmak üzere tüm hakların ortadan kaldırıldığı uygulamalar tartışılmaktayken, yeni F tiplerinin açılmakta olduğuna dikkat çekti. Yeni açılan bu F tiplerinde işkence ve kötü muamele haberlerinin gelmeye başladığını belirten Demir, Kandıra F Tipi'nde de son bir haftadır sistemli şiddet uygulandığını aktardı. Şu ana kadar tahliye edilen 203 kişinin dışında, haklarında tahliye edilmesi yönünde Adli Tıp raporu olmasına rağmen içerde tahliye edilmemiş kişilerin olduğunu belirten Demir,

bunlardan **Muharrem Horoz**'un 3 Ağustos 2001 tarihinde Kandıra F Tipi'nde yaşamını yitirdiğini söyledi.

Kandıra F Tipi'nden tahliye edilen **Ecevit Şanlı**, ÖO'ndayken kendilerine şeker ve su verilmediğini belirterek, **"Bizlere müdahale etmek için bir an önce bilincimizin kapanmasını istiyorlardı"**dedi. Daha sonra zorla müdahaleye maruz kaldığını belirten Şanlı, sözlerine şöyle devam etti; "yarım değil, bir gram aklımda kalsa ben bu direnişe devam edeceğim. Bizler insani bir yaşam istiyoruz. Bu uğurda ölmeye hazırız"

Kartal Özel Tıp Hapishanesi'nden tahliye edilen **Nezahat Turan**; ÖO şehidi Muharrem Horoz'u devletin özellikle katletmek istediğini belirtti. Muharrem Horoz'un ÖO eyleminin 100. Gününde Ankara'ya götürülerek mahkemeye çıkarıldığını belirten Turan, ring arabasında kötü

Nazım Hikmet Vakfı'nda düzenlenen birifing

muameleye maruz kalan Horoz'un **"Ölümümü hızlandırarak zaferi yakınlaştırıyorsunuz"** dediğini aktardı.

Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV)'den **Dr. Şükran İrençin**'de, kendilerine tedavi için 156 kişinin başvurduğu ve bu kişilerin Wernicke-Korsakoff hastası olduğunu belirtti. Hukuken hükümlülerin tedavisini Adalet Bakanlığı'nın karşılaması gerektiğini belirten İrençin, tedaviler için TİHV'nin 70 milyar harcama yaptığını aktardı.

YAŞAMIN DİLİ

Nergiz Selvi Güzel

"Burası kışla mı?"

***Manisa**'da Tugay Komutanı, ANAP İl Başkanı'nı protokole uymadığı için i-tekeleyerek kovuyor. "Haddinizi bilin, partili martili anlamam, asabımı bozmayın, defolun gidin" diyor. ANAP'lı başkan kısıp bir sesle azarlanmış çocuk gibi "Burası kışla mı?" diye tepki gösteriyor.

***Konya**'nın Akkise Beldesi'nde bir kahvede askere gidecek genç için eğlence yapılıyor. "Huzur operasyonu" çerçevesinde asker kimlik kontrolü yapıyor, oldukça keyfi davranıyor. Kimliği olmayan 2 genci götürmeye kalkınca, halk gençleri vermiyor. Gidip 800 kişilik takviye kuvvetle geri dönen jandarma rastgele silah sıkıyor, 1 ölü 5 yaralı 2'si ağır. Bine yakın mermi harcanmış. ***IHD Diyarbakır** Şube Başkanı **Osman Baydemir** hazırladıkları raporu TBMM'ye, İç işleri Bakanı'na ve OHAL Bölge Valiliği'ne sunuyor. "Beytüşşebab'a bağlı 10 haneli **korucu köyü** Aşat ve 20 haneli Ortaklar köyü 20 Temmuz'da boşaltıldı. 142 hanelik Uluçak, Dağaltı ve Hisarkapı köylerine giriş-çıkış yasaklandı, gıda ambargosu uygulanıyor. Köylerden toplam 33 kişi gözaltına alınmış. İlk gözaltına alınanlardan Cafer Aslan, Kerim Avşar ve İsa adlı bir genç 10 gün boyunca copla tecavüz, elektrik şoku, kızgın güneşte tutma, ellere çivi çakma gibi işkencelere maruz kalmış" (Evrensel 12.08. 2001) Ülkemizin bir ucundan diğer ucuna askerin uyguladığı yöntemlerden basına yansıyan birkaç tanesini örnekledik. Ve biliyoruz ki basına yansımayan, insan-

ların yaşamını cehenneme çeviren, korku dağları yaratarak insanları susturan onlarca örnek yaşanıyor.

*En büyük MGK diyen ve onun karşısında el pençe duran ANAP'lı, asker tarafından aşağılanarak i-tekleniyor.

*"En büyük asker, bizim asker" deyip askere giden genç için şenlik düzenleyen gençlerin üzerine, asker tarafından ateş açılıyor.

*Askerden (devletten) yana olup kendi halkına kurşun sıkan korucu köyü boşaltılıyor. Ve tüm bunlar sisteme muhalif olmayan, askeri kurtarıcı görenlere uygulanıyor. Bu; sistemin ne düzeyde tıkandığının göstergesidir. Bu, devletten kopuşun hızlanacağını göstergesidir. Bunu iyi görmek gerekir.

Demek ki asker, sadece solculara düşman değil. İnsanlık dışı uygulamalara karşı en alt düzeyde itiraz eden halkada düşman ve ondan korkuyor. İnsanlar haksızlığa karşı çıkar, demokratik, politik haklarını isterse; sömürü ve yalan üzerine kurulan sistemlerini yaşatamayacakları korkusuyla en önemli silahları olan şiddete başvurup itirazı büyümeden bastırmak istiyorlar.

Peki askerleri böylesi pervasız ve saldırgan yapan bireysel davranışları mıdır? Asla. Asker ve polis, sömürü sistemin vurucu gücüdür. Esas varlığı da gelişen ulusal ve sosyal mücadeleyi (yok edemeyeceği için) geriletmek ve denetimi altında tutmaktır.

İşçinin, köylünün, öğrencinin, esnafın, hak arayan herkesin karşısına kim çıkıyor? Asker ve polis.

Ekonomik ve siyasi krizin girdabına so-

kulan ülkemizde, yarın çok daha fazla karşılaşılacaktır bunlarla. Halk bunların, neyin güvenliğini koruduğunu, kimler için güvensizlik ve şiddet kaynağı olduğunu kendi yaşadığı, yaşayacağı acı pratiklerle daha da yakından görecektir. "Ulusal güvenliğin" bekçisi olduğu söylenen bu güçler halka şiddet uygulamanın dışında vatanın nesini koruyorlar? Vatana zarar veren hangi emperyalist politikaya karşı çıkıyorlar?

Ülkeyi bir baştan bir başa talan eden emperyalistler karşısında el pençe duranlar, yanı başımızda Filistin halkını tarihten silmeyi hedefleyen ve Filistin kasabı olarak tanınan Şaron'u korumak için olağanüstü güvenlik önlemleri alanlar kimin güvenliğini koruyor? Bu hergün biraz daha iyi görülecektir.

Neden böylesi pervasız davranıyorlar? * Korku dağları yaratarak halkı denetim altına almaları noktasında programlanmışlardır.

* Hiçbir katliam ve zulümleri, -göstermelik bir-iki ceza dışında- hakkında soruşturma açılmıyor, hatta görevlerini yapıyorlar diye -ki öyledir- destekleniyorlar.

Gazi Mahallesi'nde katliam yapanlar aklarıdır. 19 Aralık katliamını yapanlar -ki kendi Adli Tıp raporlarıyla bu belgelendi- hakkında dava açılmıyor, aksine bu katliam hakkında suç duyurusunda bulunanlar için dava açılıyor. Bunun gibi binlerce örnek verilebilir. Tüm bu gerçekler bütün çıplaklığıyla yaşanırken, Mesut Yılmaz temsil ettiği kliğin çıkarları gereği "ulusal güvenlik" tartışması açılıyor. Bir yandan MGK'ya şapka çıkarırken, diğer yandan büyük bir ikiyüzlülükle ve oy telaşıyla "asker değil sivil yönetsin, herşey ulusal güvenlik gerekçesiyle yasaklanmasın" diyor.

Evet bu ülkede **işçilerin** grevi ulusal güvenlik gerekçesiyle yasaklanır ya da ertelenir. Bu ülkede hak isteyen, yok-

sulluğun girdabından haykıran **köylünün** yürüyüşü ulusal güvenlik gerekçesiyle engellenir, kepenk indiren-açığa mahkum edilen **esnafın** feryatları ulusal güvenlik gerekçesiyle susturulur vb. vb. Ve tüm bu uygulamaların altında Mesut Yılmaz'ın imzası vardı. Dün yolsuzluklarla "yüce divan"a gönderilenler bugün yolsuzlukla mücadele şampiyonu olmaya soyunuyor. Şimdilik bunları halkın tarih bilincinin zayıflığından, sınıf bilincinden yoksun olmasından yararlanarak yapıyorlar. Ama yaşam artık unutmamayı, unutturmamayı, kanmamayı dayatıyor...

Tüm bu yaşananlar münferit olaylar değildir. İtilip aşağılanan ANAP'lı "Şikayetçi Tuğgeneralin şahsı ile ilgilidir. Olay TSK'ya mal edilmemelidir" diyerek ürkekçe davranıp askeriyeye "başım derde girmesin" korkusuyla ve tüm kamuoyunun gözü önünde itilip kakılmışlığın ezikliğiyle şikayetçi oluyor. Evet bu Tuğgeneral belki görevinden alınır ya da daha yüksek mevkiyle ödüllendirilir her ikisi de mümkündür. Yarın gelen komutan ondan farklı olmayacaktır. Bu ülkeyi asker yönetiyor, yaşananlarda bunun yansımasıdır. Mesut Yılmaz ya da bazıları "demokrasi" oyunu oynayanlar, halkı aldatanlar, memleketi sivil yönetmelidir ya da sivil yönetiyor desinler. Ki sivillik ya da askerlik giyside değil üretim biçiminde, ülke gerçekliğindedir. Giysi halkı aldatmanın aracıdır.

Ülke gerçeğimiz "sivil yönetimin"(!) Dışişleri Bakanı olan **İsmail Cem**'in sözlerinde yansıyor. "Askerlerle çok iyi çalışıyoruz" siz onların dediğinin dışına çıkmıyoruz; anlayın. Hele bir çıksın, Dışişleri, Başbakan demezler tüm dünyanın gözleri önünde zavallı ANAP İl başkanının yaşadığını yaşarlar. "Haddinizi bilin, partili martili anlamam, asabımı bozmaym defolun gidin."

Faşizmin katliamcı yüzü Konya'da bir kez daha görüldü

H.Merkezi: IMF ve DB'nin dayattığı ekonomik programın, krizden çıkışın çözüm olması bir yana gün geçtikçe halkın yoksullaşmasına neden oluyor. Halkın cebindeki son kuruşu dahi almayı isteyen devlet sistematik olarak açıkladığı zam paketleriyle halkın yaşamını daha da çekilmez hale getiriyor. Yaşanan bu gelişmeler karşısında halkın sisteme olan tepkisi gün geçtikçe artıyor. Devletle, emekçi halk yaşamın her anında onlarca kez karşı karşıya geliyor. **Yaşanan bu gelişmelerin halkta bir sosyal patlamaya yol açacağı MGK gündeminde tespit edilerek** nasıl önlenileceği tartışılıyor. Halkın bilinçli ya da bilinçsiz yaratacağı hareketlilik MGK'nın gündeminde masaya yatırılıyor. Asker uğurlamalarında dahi; devlette hizmet etmek için TC'nin ordusunda askerlik yapmak isteyenlere jandarma saldırıyor. Tüm bu gelişmeler halkla devlet arasındaki çelişkilerin gün geçtikçe daha da derinleştiğini gösterirken halkın önemli bir gerçeği, devletin faşist niteliğini görmesine neden oluyor. T. Kürdistan'ından yoksul

Kürt halkına her türlü insanlık dışı zulmü uygulayan, zola göçettiririp, ambargo ve yayla yasağı koyan devlet bu bu uygulamalarının Karadeniz'de de gerçekleştirmekten sakınmıyor. Ulucanlar ve 19 Aralık katliamları sırasında onlarca devrimci-komünist tutsağı katleden devlet, halka da yaşanan bu olayda olduğu gibi namlu doğrultmaktan geri durmuyor. Sistemin gerçekliğini gün geçtikçe daha çarpıcı şekilde gören halk, tepkisini hergün daha çok açığa vuruyor. Halkın yaşamını çekilmez hale getirenlere ise karşı duruşun örgütlü olması gerekiyor. Tepkilerin, öfkelerin örgütlenmesi, bilinçle yoğrulması ise bizim halkla bulduğumuz oranda mümkün olacak.

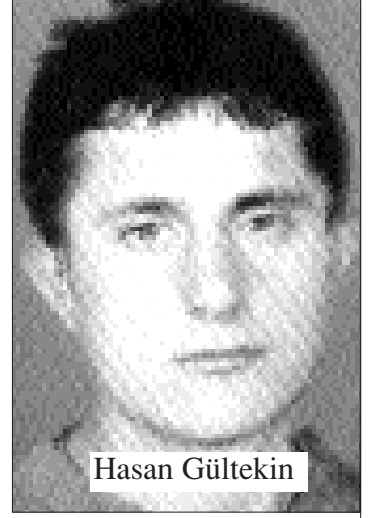
Asker uğurlamaya jandarma kurşunu

Konya'nın Ahırlı ilçesine bağlı Akkise Beldesi'nde 10 Ağustos Perşembe günü bir kahvehanede yapılan asker uğurlaması sırasında jandarmanın kimlik tespiti yapmak istemesi sonucu yaşanan tartışmalar jandarmanın halkın üzerine ateş açmasına kadar vardı. Kimlik tespiti yapılmasına itiraz

edilerek karşı konulması üzerine yaşanan arbede de, jandarmanın açtığı ateş sonucu, **Hasan Gültekin** adlı genç yaşamını yitirdi, 50 kişi de çeşitli yerlerinden yaralandı. Halkın tepkisine neden olan olaylarda kasa-ba Meydanı'nda yapılan incelemelerde 920 adet boş mermi kovani bulunduğu tespit edilirken 4 adet ses bombasının da halkın üzerine atıldığı savcılığa verilen ifadeler arasında yer alıyor.

Belde de yaşananlar tek başına bir olay olmayıp, geçmişte ilçede gündeme gelen çeşitli olayların devamı olarak yaşanmıştır. 6 ay kadar önce Ahırlı İlçe Jandarma Bölük Komutanlığı'na atanan Astsubay Kıdemli Ast Çavuş **Ali Çalışkan** ilçe halkı üzerinde baskı oluşturmak istemiş, ilçeye gidiş gelişlerini normalin üzerinde sıklaştırarak halkı taciz etmiştir. 3 ay kadar önce ise kaçak arama gerekçesiyle bir düğün evini izinsiz olarak aramış, sadece kadınların bulunduğu eve taciz ateşi açmıştır. Yine aynı komutan düğün evinin oğullarını 8 gün boyunca gözaltında tutarak işkenceden geçirmiştir. Bu olaydan 2 ay sonra ise yine Astsubay Ali Çalışkan kimlik

kontrolü sırasında kimliğini göstermediği için Şükrü Gültekin ve Ali Araç isimli insanları gözaltına almış ve gözlerini bağlayarak bir buçuk saat boyunca işkence yapmıştır. Son olarak 10 Ağustos 2001 tarihinde saat 21:30 civarında Ahırlı ilçesi jandarma karakol komutanı Astsubay Üstçavuş Recep Karabacak ve bir uzman çavuşla birlikte 20 asker beldeye girmiştir. Halktan alınan bilgilere göre belde de bulunan 3 kahveden ikisinde kimlik kontrolü yaptıktan sonra askere gidecek olan yaklaşık 120 asker adayının bulunduğu kahvede de kimlik kontrolü yapılmıştır. Tarladan gelen iki kişinin kimlik gösterememesi nedeniyle gözaltına alınmak istenmesine karşı çıkılması üzerine küfürler ve tehditler savurarak gözaltına alamadan ilçeden ayrılmışlardır. Yaklaşık 1 saat kadar sonra Konya İl Jandarma Alay Komutanlığı'ndan yardım isteyen karakol komutanı, Yalı Büyük Bozkır jandarma birliklerinden 80 askerle birlikte beldeye tekrar döner. Bu sefer askerlerin başına sivil giyimli olarak gelen ilçe Jandarma Bölük Komutanı Ali Çalışkan halkı belde meydanına dipçik

Hasan Gültekin

darbeleriyle ve hakaretlerle toplayarak sürekli etrafa ateş açmıştır. Bir elinde tabanca, bir elinde otomatik tüfekle etrafa ateş eden askerler bu esnada Hasan Gültekin'i yaşamını önce karnından yaralamış sonra ölümüne sebebiyet vermişlerdir. Jandarma tarafından öldürülen Hasan Gültekin adlı gencin cenazesi Akkise mezarlığına gömülürken, olayın yaşandığı günden bu yana bölgeye çok sayıda polis sevkıyatı yapılarak kasabaya giriş çıkışlar yasaklandı. Son olarak ise Hasan Gültekin adlı genç silahıyla öldüren astsubay Kıdemli üstçavuş ali Çalışkan halkın yoğun tepkisinden kaynaklı görevden alınırken hakkında hiç bir soruşturma başlatılmamıştır.

Asker bir can daha aldı

H. Merkezi:Resmi olarak ilan edilmemiş olmasına karşın, OHAL uygulamalarını aratmayacak şekilde devletin; Tokat ve yöresinde sürdürdüğü koruculaştırma, zorla göç ettirme ve abluka-ambargo politikaları artarak devam ediyor. Bu politikalara karşı çıkan köylüler ise her türlü baskı ve işkenceye tabi tutuluyor, katliamlara uğruyor. Özellikle ezilen emekçi halkın kurtuluşunu gerçekleştirmek amacıyla Karadeniz Bölgesi'nde TKP/ML önderliğinde sürdürülen Halk Savaşı'nı et-

kisiz hale getirmek ve geniş halk yığınlarıyla bağlantısını koparmak amacıyla son süreçte devletin zirve üstüne zirve yaptığı biliniyor. T. Kürdistan'ındaki uygulamalardan esinlenerek ve oralarda eğitilen uzman nitelikli elemanlarını Karadeniz Bölgesi'ne kaydırarak Halk Savaşı'nı boğmaya çalışıyor. Tespit edilen pilot köylerde koruculaştırma-işbirlikçi hale getirme, kabul edilmeyorsa zorla göç ettirme uygulamalarını devreye sokuyor. Özellikle Tokat Bölgesi'nde alevi-sunni kesimin

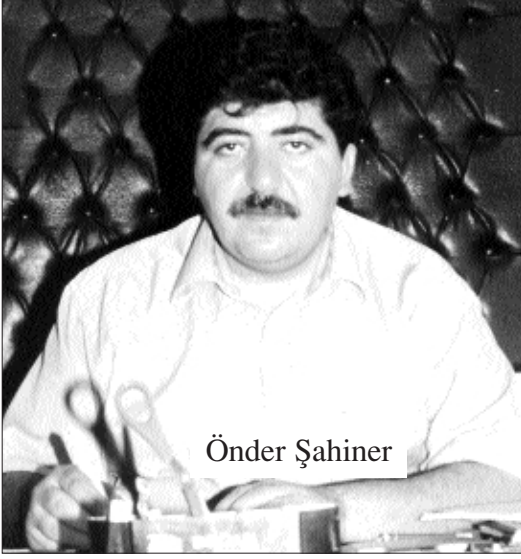
birarada yaşamasından kaynaklı olarak iki kesimin arasında gerginliği tırmandırabilecek politikalar geliştiriyor. Tokat'ın Almus ilçesi'ne bağlı Akarçay Beldesi de devletin bu politikaları çerçevesinde pilot bölge olarak seçilen bir yer. Akarçay halkı kendisine dayatılan koruculaştırma politikasına şiddetle karşı çıkıyor. Öyle ki Ankara DGM'de bir davayı izlerken tanışma olanağı bulduğumuz ve Akarçay'da yaşamalarını sürdüren köylüler; devletin kendilerine zorla silah vermeye çalıştı-

ğını, yoğun bir fiziki ve psikolojik baskı uyguladığını, 6 ay önce köylerine kurulan karakol aracılığıyla sürekli tehdit edildiklerini belirterek; "Bizler, çocuklarımızı askere gönderiyoruz. İkinci bir askerlik yapmayacağız. Ayrıca bize verilen silahlarla bizlerin öz evlatları olan insanları vurmamızı kimse isteyemez" şeklinde konuşarak her türlü baskıya karşı direneceklerini söylüyorlar. Bu söyleşinin ardından bir hafta bile geçmeden 13 Ağustos gecesi Akarçay köylüsü **Hüseyin Aslan** (73), tarlasını su-

lamaya giderken askerler tarafından açılan ateş sonucunda öldürüldü. Bölgede TKP/ML'ye yönelik operasyonlarını sıklaştıran faşist devletin Alay Komutanı yaptığı açıklamada; olay sonrası yapılan aramada Aslan'ın cesedine rastlanılmadığı yalanını ortaya atarken, köylüler ise; dizleri parçalanmış, 73 yaşındaki bir insanın kaçmasının mümkün olmadığını belirtiyorlar. Akarçay beldesinin ablukaya alındığı, köylülerin jandarmadan izin almadan dışarı çıkmalarının yasaklandığı dile getiriliyor.

“Devlet çözümsüz, çıkmazda”

Malatya: Emperyalizmin ülkemiz emekçi halklarına dayattığı sömürü politikalarının yaşam bulması için, uşağı faşist TC devleti halka azgın bir terör uyguluyor. Devrimci-komünist güçlere, devrimci-demokrat kurumlara saldırılarını gün geçtikçe daha da yoğunlaştırıyor. F tipi hapishaneler gündeme getirildiğinden bugüne, zindanlarda ve dışarıda ki direnişçi güçlere saldırıların arkası kesilmedi. F tipi zindanlarda işkenceler devam ettirilirken dışarıda da işkenceler, tutuklama terörü, infazlar, gözaltı kayıpları devam etti. Kürt halkı da yaşatılan bu terörden payına düşeni fazlasıyla aldı, almaya devam ediyor. Devletin Kürt halkına yö-

Önder Şahiner

nelik politikalarında hiçbir değişiklik yaşanmazken, Kürt halkı ve yurtsever güçler bu imha ve inkar politikası çerçevesinde hedef tahtasında yer almaya devam ediyor. HADEP'e yönelik; baskıları, gözaltıları, tutuklama ve yöneticilerinin gözaltında kaybedilmesini de bu hedef tahtasına oturtan politikalar çerçevesinde değerlendirmek gerekiyor. Ülkede yaşanan gerçekliğe sırt dönülmesinin mümkün olmadığı böylesi bir süreçte yurtsever güçleri de sürekli baskı altına almaya çalışan devlet, bir yandan da yine bu güçleri “bekle gör” politikası çerçevesinde hareket etmeye itiyor. Bizler ezilen, yoksul emekçi Kürt halkına devletin uyguladığı zulmü, baskıyı, dayattığı asimilasyonla, yok etmeye çalıştığı direnişçi, isyancı ruhunu yazmaya, Türkiye Devrimi'nin bir parçası olan Kürt halkının bilincini diri tutmaya devam edeceğiz. Bu çerçevede HADEP'e yönelik baskıları dile getirmek amaçlı **HADEP Malatya İl Başkanı Av. Önder Şahiner**'le yaptığımız röportajı sunuyoruz.

-HADEP'e yönelik baskılar gün geçtikçe artıyor. Maruz kaldığımız bu baskılara ilişkin değerlendirmeniz nedir?

Av. Önder Şahiner: İlk aşamada yerel olduğunu düşündük. Van yönetiminin gözaltına alınması ve Gençlik Kolları Genel Sekreterimiz'in tu-

tuklanması üzerine, yerel yetkililerin tasarrufu diye düşündük. Konuyla ilgili İçişleri Bakanlığı'yla görüşüldü. Bakanlık bu olayların bölgesel olduğunu kişilerden kaynaklandığını, HADEP'e yönelik baskının olamayacağına söyledi. Biz buna da inanmak istedik. Yine o dönem Şırnak İl Başkanı'nın komployla tutuklanması, iki yöneticimizin halen kayıp oluşuda bilinmeli. **Ülkede ekonomik bir kriz yaşandığı** söylene-

rek siyasi kriz yaşanmaktadır. Bizce esas sorun sistemin bir çıkmaz içinde olduğudur. Birçok yerde parti binalarımız basılıyor, arşivine el konuluyor, yöneticileri gözaltına alınıp tutuklanıyor.

- Devletin HADEP'e yönelik baskısının Genel anlamdaki baskı-

larla bağlantısı nelerdir sizce?

Ö. Şahiner: Tabii ki genel muhalefette bir gelişme olmamasıda etkindir. HADEP ve dışında gelişebilecek bir muhalefette de bir güçlenme yaşanmadığı da görülüyor. Ancak ekonomik koşullar, krizler, hapishanelerde 300 gündür süren ÖO'larında devlet çözümsüz ve çıkmazda. Muhalefette de bu soruna çözüm üretecek güç yok henüz.

-Çözümsüzlük süreci diye değerlendirdiniz. Sürecin değişmesi, çözümün başlatılması için HADEP'in ve Demokratik Kitle Örgütleri'nin üzerine düşen nedir?

Ö. Şahiner: Bu süreçte solda birlikte mücadelenin koşulları yaratılmalıdır. Bundan da bir çatı altında bir araya gelme anlaşılmalıdır. Mücadelenin ana temelleri ve ortak temellerde bir araya gelmenin yolları bulunmalıdır. Parça parça mücadeleler erken bastırılabilir. Genellersek hedefler küçük görünebilir, ama büyüklere gitmek için, rahat örgütlenme ve çalışma koşullarını yaratmalıyız. Yani eylemde birlikleri hedeflemeliyiz. Bugün hapishane sorunu bu kadar uzadıysa diyalog eksikliğinden, birlikte hareket etmemektendir.

-Bizimle sohbet ettiğiniz için teşekkür ederiz...

Ö. Şahiner: Duyarlılığınız için biz teşekkür ederiz.

Aşat ve Ortaklı köyleri boşaltıldı

Mecburi İskan Yasası ile 1934 yılında T. Kürdistanı'nda başlatılan zorunlu göç uygulaması, 1990'lı yılların başlarında PKK önderliğinde Kürt Ulusal Hareketi'nin gelişmesi ile doruğa ulaştı. Yerleşim birimlerinin devlet tarafından boşaltılması sistematik bir halde uzun yıllar sürdü. 1988 yılları arasında 4000'e yakın köy tamamen boşaltılırken, 3 milyon insan T. Kürdistanı'nın merkezi şehirlerine ve batıya göç etmek zorunda kaldı. Bu dönemde yaşadığı toprakları terk etmek istemeyen ve bu politikaya karşı direnenler gıda ambargosu, tarla ve bahçelerin yakılması, yerleşim birimlerinin çevrelerindeki ormanların yakılması, operasyonlarda köylülere yönelik kötü muamele, işkence, öldürme, tecavüz olaylarıyla karşı karşıya kaldılar. TC'nin Düşük Yoğunluklu Savaş Stratejisi çerçevesinde uyguladığı bu vahşet, bölgeyi ölü kentlere dönüştürdü. TC'nin istediğide buydu. Amaç gerilla ile halkın bağı kopararak, gerillayı lojistik açıdan zor durumda bırakmak.

1998 yılına gelindiğinde birçok köyün boşaltılmış olması (kalan köyler ya korucu köyleri ya da şehir merkezlerine yakın köyler) ve ulusal hareketin barış politikalarına kilitlenmesiyle köy boşaltmalarda bir azalma yaşandı. Ancak bu politikalar T. Kürdistanı'nın belli bölgeleri ve Karadeniz'de hala uygulanmaktadır.

Hergün daha da artan yoğun kamuoyu baskısı ve yerleştikleri bölgede açlığa-sefalete sürüklenerek, en aşağılık uygulamalara maruz kalan göçmenlerin köylerine geri dönüş için sürekli ısrarı karşısında devlet, köye dönüşleri sağlayacağını açıkladı. Ne var ki bu açıklamanın üzerinden 2 yıl geçmesine rağmen köye dönüşlerin önüne Çin Seddi çekiliyor. TC'nin “köylere dönüşleri sağlıyoruz” ve köy-kent projesi sahtekarlığı çok geçmeden bir

balon gibi patladı. Boşaltılan 4000'e yakın köyden iki yıl içerisinde sadece 9 köyün tekrar yaşama kavuşmasını, faşist Ecevit şaşalı bir şekilde açıkladı. İki yıl içerisinde 9 köyün açılmasını (ki bu köyler genelde korucu köyü ve devletin kontrol altında tutabildiği yerler) TC başarılı olarak görüyor. Diğer yandan ise köy boşaltmalar, köylülere işkenceler ve baskılar hala devam ediyor.

Şırnak'ın Beytüşşebap ilçesine bağlı Aşat ve Ortaklı köyleri faşist TC güçleri tarafından tamamen boşaltıldı. Bu iki köyün boşaltılması, TC'nin köye dönüş sahtekarlığını bir kez daha gözler önüne seriyor. Beytüşşebap ilçesine bağlı Aşat, Ortaklı, Ilıcak, Dağaltı, Hisarkapı köylerine **20 Temmuz 2001** tarihinde düzenlenen operasyonda köylüler gözaltına alınarak ağır işkencelere maruz kaldı ve köylerini boşaltmaya zorlandı.

İHD Diyarbakır Şube Başkanı **Osman Baydemir**, Üyesi Mazlum-Der Genel Başkan Yardımcısı Şehmuz Ülek, TMMOB Celal Beşiktepe, Göç-Der YK Üyesi **Av. Zülfi Demir**'inde aralarında bulunduğu heyet 30 Temmuz'da Beytüşşebap ilçesine giderek konuyla ilgili incelemelerde bulundu. Heyet üyelerinin hazırladığı raporda köylülerin ağır işkencelere maruz kaldığı bildirildi. Heyet üyelerinin sık sık aramaya tabi tutulduğu aktarılan raporda, Şırnak girişindeki Jandarma Karakolu'nda durdurularak, bölgeyle ilgili hazırlanan tüm bilgi, belge, materyallere ve basın mensuplarının kamera ve filimlerine el konulduğu bildirildi. Operasyondan sonra 27 kişinin tutuklandığı, Aşat ve Ortaklı köylerinin tamamen boşaltıldığı, 600 küçükbaş hayvanın telef olduğu, Ilıcak, Dağaltı ve Hisarkapı köylerine gıda ambargosu uygulandığı, köy yolları üzerinde barikatlar ve kontrol noktaları kurulduğu raporda bildirildi

Himalayalarda Maoist fırtına

Neşepal Komünist Partisi (Maoist), Şubat 2001'de başarıyla sonuçlandırdığı İkinci Ulusal Konferansı'nın kararları ışığında Halk Savaşı'nı büyük sıçramalar ile yeni aşamaya taşıyor. Konferans öncesi birkaç alanda kurulmaya başlanan Kızıl Siyasi Üsler (KŞİ), konferans sonrası yoğun silahlı-silahsız güçlü eylemlerle daha da geliştirilip güçlendiriliyor. İkinci Ulusal Konferans sonrasında gelişen eylemlilikler ve yürütülen kampanyalar ile ilgili TKP/ML Enternasyonal İlişkiler Bürosu bir açıklama yaptı. EİB yaptığı açıklamada günümüz Nepal'inde hem resmi hem de pratik olarak yürürlükte iki iktidar olduğu; bunlardan birisinin, Maoistler ve önderliğinde örgütlenmiş halkın mücadelesi karşısında, günden güne zayıflayan, dağılan ve yok olmaya yüz tutan emperyalizmin uşağı gerici-faşist iktidar, diğerinin ise her geçen gün yeni zaferlere, yeni başarılarla imza atan, sürekli olarak kendisini yenileyen, üreten, halkın umudunu düşmanın korkusunu büyüten, emperyalist esaret zincirinin Nepal halkasını parçalamak için ona her gün daha fazla darbeler indiren, demokratik-özgür-bağımsız Nepal devletini hedefleyen ve bu günden ülke çapında kuruluşu başlatılan Nepal Demokratik Halk İktidarı olduğu belirtilerek: "1996'da başlatılan Halk Savaşı bu gün, binlerce gerillası, on binlerce milisi, yüz binlerce örgütlü insanı ve milyonlarca kitlesi olan düzeye geldi. Özellikle son iki aylık gelişmeler tüm dünya gericiliğini alabildiğince korkutmuş bulunuyor. Emperyalist merkezlerde ve uşağı Nepal ve Hint egemen sınıfların karanlık koridorlarında Himalayalardan estirilen Maoist fırtınanın durdurulması için olmadık senaryolar geliştiriliyor.

Kral ailesinin ortadan kaldırılması, hazırlanan senaryonun sadece küçük bir kesitini oluşturuyor. Artık bu gün gerici basın bile, kral ailesinin bilinçlice ortadan kaldırıldığını ifade etmek zorunda kalıyor. Nepal Demokratik Halk İktidarı'nın oluşturulması, geliştirilmesi ve yaşatılması için başta dünyanın komünist güçleri olmak üzere, tüm anti-emperyalist devrimci güçleri büyük tarihsel görevler bekliyor.

Bu görev en başta dünya gericiliğine, sömürü ve zulme doymaz kan-emici vampirlere karşı Nepal Halk Savaşı'nın her yönüyle desteklenmesi ve onunla güçlü dayanışma içine girilmesidir. Dünya gericiliği bilmelidir ki, Marksist-Leninist-Maoist bilimi ışığında Himalayalardan koparılan gök gürültüsü tüm dünya emekçileri ve ezilenlerin susmayan sesi, bitmeyen isyanıdır. İşte, olmadık senaryolarla susturulamayan sese, bitirilemeyen isyana enternasyonal proletarya ve dünya halkları ve onların örgütlü müfrezeleri güçlü destek sunmalıdırlar.' deniliyor.

EİB yayınladığı açıklamada Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in kendilerine ulaştırdığı belgelere de yer veriliyor. Bu belgeleri Türkiyeli komünist ve devrimcilerin ilgiyle karşıladığı/karşılayacağı ve Nepal'deki fırtınaya kendi ülkelerindeki fırtınayı ortak etme çabalarına yardımcı olacağını düşündüğümüzden olduğu gibi yayınıyoruz.

SAVAŞ ALANINDAN RAPOR

A. Halk Gerillaları'nın Askeri Eylemleri Yeni Boyutlara Yükseliyor

İkinci Ulusal Konferans'ta formüle edilen **Büyük İleri Atılım**ın ilk planının bir parçası olarak, Halk Gerillaları'nın 2001 yılı Nisan'ın ilk haftasında yerine getirdiği cüretkar askeri eylemler bütün ülkeyi çalkantıya uğrattı.

İki hafta boyunca devam edip sonunda **6 Nisan Yıllık Kitle Hareketi Günü**'ndeki genel greve kadar birikim sağlayan irili ufaklı sabotajlarda dahil binlerce eylem yerine getirildiyse de, en büyük etkiyi Partinin üç Bölge Komutanlığı altında değişik polis karakollarına yönelik gerçekleştirilen beş belirleyici gerilla saldırısı, 5 yıldır devam eden Halk Savaşı (HS)'ni yeni boyutlara ulaştırdı.

Batı Bölgesi'nde iki büyük gerilla saldırısı gerçekleştirildi. Bu saldırılar 2000 yılı Eylül'ün de düşmanın Dolpa Bölge Komutanlığı'na düzenlenen saldırıdan bu yana en büyük askeri eylemler olarak değerlendiriliyor. Salt askeri açıdan bakıldığında, **1 Nisan'da Rukumkot'ta** yapılan askeri eylem en geniş çaplısı olarak kabul edilmektedir: Stratejik bir tepe başında mevzilenmiş düşmanın bölük seviyesindeki Özel Vurucu Güç karakoluna yapılmış ilk başarılı saldırıydı. Özellikle seçili bir tepe başında son zamanlarda inşa edilmiş olan güçlendirilmiş karakol; bir dış çit, ardından sekiz gözlem kuleli kalın bir duvar ve son olarak duvar arkasına yapılmış bir siperden oluşmaktadır.

Saldırı sırasında karakolda 76 güvenlik gücü bulunmaktaydı. Bunlara rağmen Halk Gerilla Birliği, yerel milislerin de yardımıyla, güçlendirilmiş kale içine başarılı şekilde yıldırım hızıyla baskın yapmış ve düşman kampını 45 dakika içerisinde bozguna uğratmıştır. Eylem sonunda biri komiser olmak üzere 32 komando polis öldürülmüş, 14'ü yaralanmış ve 22'side halkın gözetimi altına alınmıştır.

Ayrıca 58 tüfek, 6 magnum, 1 tabanca,

3 pistol, 3 revolver, yaklaşık 6000 mermi ve

çeşitli iletişim araçları olmak üzere büyük miktarda cephane ve malzeme ele geçirilmiştir. Bu büyük askeri zafer, **Müfrezeye Yardımcı Komutanı Komutan Rajendra da aralarında olmak üzere, 8 değerli yoldaşımızın şanlıca şehit düşmeleri** pahasına kazanılmıştır. Devrimci

Nepal'li Maoist kadın gerillalar

eylemler süresince çevre köylerdeki yüzlerce devrimci kitle, meşale merasimleriyle Halk Gerillaları'yla dayanışma içerisinde olduklarını göstermişlerdir.

Batı Bölgesi'ndeki ikinci gerilla saldırısı **6 Nisan gecesi ve 7 Nisan sabahı arasında başarılı bir şekilde Dailekh ili Naumule ilçesi** polis dış karakoluna yöneltilmiştir. Bu karakolda bir tepe başına inşa edilmiş ve güçlendirilmiştir. Saldırı sırasında karakol da 72 polis gücü bulunuyordu. Ancak bir kaç müfrezeden oluşan Halk Gerillaları ve yardıma gelen yerel milisleri bu dış karakolu 70 dakika içerisinde ele geçirdi. Burada da birisi komiser olmak üzere 32 polis öldürülmüş ve onlarca da yaralanmıştır. Saldırı sonunda 58 tüfek ve 41 bin adet mermi elde edilmiştir. Gerillalar 6 kayıp vermiştir. Bu askeri eylemlerin başarısı uzak Batı'daki üssün güçlendirilmesi yönünde büyük katkılar sunmuştur.

Merkez Bölgesindeki **Palpa ili Mujhung ve Dhading ili Darha mahallerinde de 2 Nisan'da** aniden iki başarılı gerilla saldırısı gerçekleştirildi. Mujhung polis dış karakolunda saldırı sırasında 22 personel vardı ve Halk Gerillaları 2 polisi

öldürüp 9'unu da yaralayarak karakolu yarım saat içerisinde teslim aldı. Daha sonra baskın haberi üzerine Mujhung'a doğru yola çıkan güçlendirme timinden de 8 polis yolun 100 metre aşağısındaki nehre düşerek öldüler. Polis dış-karakolu bombalamadan dolayı tamamen harabe haline geldi. Gerillalar bu baskından 12 tüfek, 2 pistol, 2 revolver, 1 tabanca ve çok miktarda mermi ele geçirdi. Halk ge-

ve 6 gerilla da yaralandı.

Kathmandu Vadisi'nde, **1 Nisan tarihinde Polis Şefi Achyut Krishna Kharel** ve iktidar partisinin eski milletvekillerinden **Lekh Nath Neupane**'in evlerine bombalama eylemi yapıldı. Bu eylemle iktidar partisinin bir çok halk kasabı ve ihanetçisine soğuk korku terleri döktürecek bir mesaj gönderildi.

Özel "şok" programı gereğince Ni-

rillaları hiç bir kayıp vermedi.

Başka bir baskında da başkent Kathmandu'ya komşu Dhading ili Darkha mahalindeki bir karakola yapıldı. Karakolda bulunan 14 personelin hiç bir direniş göstermeden teslim olmasıyla 5 dakika içerisinde ele geçirildi. Doğal olarak iki taraftan da hiç bir kayıp olmadı. Halk Gerillaları 9 tüfek, 1 magnum, 2 tabanca, 2 revolver (bir çeşit tabanca) ve çok miktarda mermi elde etti. Ayrıca karakolu yok ettiler. Daha sonra alınan haberlere göre gerici devlet bu karakolda bulunan polisleri "devrimcilerden yana taraf almak" iddiasıyla mahkemeye vermiş.

1 Nisan tarihinde Doğu Bölgesi'nde, Halk Gerillaları **Mainapokhari ili** sınırlarındaki polis dış-karakoluna baskın yaptılar. Ancak son dakikalarda çıkan bir takım engeller yüzünden baskın sabahın erken saatlerine (tam olarak 3:30'a) ertelendi. Bunun sonucu olarak görev yarım olarak tamamlanamadı. 46 personelli karakolun bir kesimi ele geçirilip yıkılırken, 7 polis öldürüldü ve 20'si de yaralandı. Gerillalar 8 tüfek, 1 tabanca ve bir miktar da mermi elde ettiler. Baskın süresinde 3 Halk Gerillası değerli yaşamlarını yitirdi

san'ın ilk haftası boyunca süren yaygın askeri eylemler daha sonra da Halk Gerillaları tarafından Doğu ve Merkez bölgelerinde devam ettirilmiştir. Bunlardan en dikkati çeken **9 Mayıs'ta Merkez Bölgesi Syangja** ilinde yapılan ve orada 4 polisin öldürüldüğü pusu eylemiydi.

Özet olarak, Büyük İleri Atılımın ilk planının bir parçası olan gerilla eylemleri serisi egemen sınıfların düzeninin içerisinde bulunduğu krizi daha derinleştirme bakımından başarılı olmuştur. Bu başarı polis gücünden büyük çaplı ayrılmalarda ve özellikle Batı Bölgesinde ki devrimci üslerin güçlendirilmesinde ve yaygınlaştırılmasında kendisini göstermektedir. Rukumkot baskınından sonra Thawang, Mahat, Kholagaon, Pakhapani, Gajul, Daha, Garkhakot, Ramidanda, ve Rangechour gibi bir takım stratejik polis dış-karakollarının tika-basa doldurulmaları gerçekleştirilen bu cürretli gerilla eylemlerinin ne kadar stratejik bir öneme sahip olduğunu en iyi şekilde anlatmaktadır.

B. Üs Alanlarını Güçlendirme ve Yayılma Dalgaları

Partinin İkinci Ulusal Konferansı'nda belirlenen "Yayı ve Üs Alanlarını Güçlendir" ve "Merkezi Halk Yönetimlerini Kurmak İçin Atılım Yap" stratejik sloganlarının çizgisinde, başta Batı Bölgesi, ülkenin her yanı üs alanlarının yayılması ve güçlendirilmesi dalgasıyla çalkalanmaktadır. Halk Gerillaları tarafından arka arkaya ölümcül darbeler almasından sonra, gerici polis gücü tamamen demoralize olurken ve kıpırdayamaz duruma gelirken ülkenin dağlık bölgelerinin büyük bir kesimi devrimcilerin kontrolüne geçmiştir.

Bu durumu takiben boşalan iktidar boşluğunun yerini Devrimci Halk Komiteleri aracılığıyla doldurmak için Parti bir kampanya başlattı. Son aylarda Partinin devrimci Birleşik Cephe çizgisine uygun olarak Birleşik Halk Komiteleri oluşumu bir dalga halinde gelişmiştir. Batı Bölgesi stratejik sorununda Halk Komiteleri'nin bir çoğu halk kitleleri tarafından seçilirken, diğer bölgelerde bu komiteler geçici olarak Parti'nin liderliği altında halkın değişik kesimlerinin toplanmasıyla atanmışlardır. Batı Bölgesi'nde Halk Komiteleri açık bir şekilde işlev halindedir ve komitenin üst kesimleri tarafından belirlenen genel yasa ve düzenlemelere göre halk iktidarını pratikte yaşatmaktadır.

Son dönemde, Rukum, Rolpa, Jajarkot ve Salyan bölgeleri olmak üzere dört Batı Bölgesi ilinde seçimler yapıldı. Görev almak için yapılan yemin törenine binlerce kitle tanıklık ederken, yüzlerce yerel temsilci oylarını kullandılar. Ülke gazeteleri bu gelişmelere geniş yer verdi. Diğer bir kaç ilde oradaki gerici iktidar temsilcilikleri yeterince ortadan kaldırılamadığı için, Halk Komiteleri illegal olarak çalışmalarını devam ettirmektedirler.

Bu arada diğer bir kaç ilde de sadece yerel köy ve ilçe seviyesindeki Halk

Komiteleri işler halde ve Halk İktidarı'nı uygulamaktadırlar. Son aylarda il ve ilçe düzeylerinde üst seviyede Halk Komitelerinin oluşturulmasına yönelik bir gelişme vardır. Bu, gerici devletin henüz son kozu olan Krallık Ordusu'nu harekete geçirmemiş olmasına rağmen, üs alanlarının güçlendirildiğini ve yaygınlaştırıldığını açıkça göstermektedir. Ancak bu arada not edilmelidir ki, geçen Eylül ayında Dolpa'da gerçekleştirilen gerilla eyleminden sonra Krallık Ordusu bütün il komutanlıklarında mevzilenmiştir ama henüz il seviyesinin altında harekete geçirilmemiştir.

Hızla büyüyen yerel Halk Komiteleri ve aşağıdan yukarı giderek gelişen üs alanlarının perspektifinden bakıldığında, aşağıdan yukarı şekillenen bir iktidar yapısını koordine edecek ve yönlendirecek bir **Merkezi Halk Hükümeti Örgütlenme Komitesi'nin** oluşturulması ihtiyacı artarak kendisini hissettirmektedir. Buradan hareketle Merkezi Halk Hükümeti Örgütlenme Komitesi olarak işlev görecektir. Bu komite merkezi seviyede bir Devrimci Birleşik Cephe Komitesi'nin oluşturulmasına yönelik hazırlıklara başlamıştır.

C. Kadın Gerillalar Tarafından Cüretkar Fırar Eylemi

31 Mart 2001 tarihinde 6 kadın gerilla, hapisneden cüretli ve başarılı bir şekilde fırar ederek, Nepal'daki Halk Savaşı'nın beş yıllık sürecinde bu türden ilki olan bir eylemle tarih yazdılar. Merkezi Bölge içerisindeki Gorkha'da son iki yıldır işler halde olan ultra-modern gerici hapisnede tutsak bulunan yirmi yaşlarındaki bu altı devrimci kadın kahraman, **Uma Bjujel**, Kamala Naharki, **Engela B. K.**, Sanju Aryal, **Meena Mahatta** ve Rita B. K., özgürlüklerini düşmanın mahze-

ninde bir tünel kazarak kazandılar. Enternasyonal Proletarya'nın bu altı cesaretli kızı eksiksiz devrimci kamplara ulaşmış ve görevlerini almışlardır.

Şimdilerde bu harika gerillalar tarafından anlatılan fırarın hikayesi en heyecanlı bir Hollywood filminden daha az hayret verici değildir. Bütün fırar projesi, düşman tarafından yakalanmadan önce Bölük Müfrezesi Komutanı ve aynı zamanda 1999 Eylül'ünde yoldaş Suresh Wagle'le birlikte şehit düşen Müfrezesi Komutanı yoldaş Bhimsen Pokharel'in eşi olan yoldaş Uma Bhujel'in denetimi ve planı altında gerçekleştirilmiştir. Fırar planı, aynı zamanda Halk Savaşı'nın başlangıç yıldönümü olan 13 Şubat 2000 tarihinde son halini almış ve aynı gün gerçekleştirilmiştir.

Planın, yoldaş Mao'nun doğum yıldönümü olan, 26 Aralık 2000 tarihinde tamamlanması öngörülürken ve 6 yoldaşın da görevleri buna göre belirlenmişken hepten olmayan bir takım aksaklıklar yüzünden fırar bir süre ertelenmek zorunda kalmıştır. Bu aradaki üç ay boyunca şeytana bile meydan okuyacak bir cesaretle sahip altı yoldaş tasarlanan rollerini oynamışlar: Kimisi devamlı gözetlemede olan bir düzine nöbetçinin sürekli olarak dikkatini dağıtmakla meşgul olmuşlar, diğer bir kesimi de adli tutukluları her zaman memnun halde tutmakla zaman harcamışlardır. Ve projenin en zor kısmı da iki sağlamlaştırılmış duvar arasından, bir demir çubuk ve bir kaç mutfak aletiyle 15 metre uzunluğunda bir tünelin kazılması olmuş. Yoldaş Kamala Naharki bu eziyetli görevi tek başına üstlenmiş.

Bu alışılmamış aktivite için gereken zaman genellikle küçük hücrelerinin arkasındaki mutfak-bahçeciliği sırasında bulunmuş. Bu süre içerisinde karşılaştıkları bir kaç küçük problemi de atlatarak projeyi başarılı şekilde tamamladık-

sonra, tünele girip emekleyerek **31 Mart günü gece 2:20 sıralarında tutsaklıktan dışarı çıkmışlar.** Ancak o anda da son bir problemle daha karşılaşmışlar: Düşman gözetçileri tarafından tespit edilip üzerlerine ateş açılmış. Buna rağmen bütün bir cesaret ve duruma hakim olma yeteneğiyle bu tehlikeyi de atlatıp güvenliklerini sağlamışlar. Kısa bir zaman içerisinde devrimci kitlelerin ve onları gururla bekleyen Parti yoldaşları arasına karışmışlardır.

Sözde "zayıf cins" tarafından gerçekleştirilen bu cüretkar fırarla gerici egemen sınıfların zaten yerlerde sürünen moraline ezici bir darbe indirilmiştir. Ayrıca böylece bu fırar, arkasından takip eden bir kaç gün sonra Halk Gerillaları'nın Rukum, Dolakha, Palpa, Dhading ve Dailedikh'da yerine getirdikleri tarihi askeri eylemleri için de zemin hazırlamıştır. Uluslararası devrimci hareket arasında dahi ender olan bu tarihi olay, bir kez daha kadınların Nepal'deki Halk Savaşı içerisinde ne kadar önemli bir rol oynadığını vurgulamıştır ve ülkedeki milyonlarca kadını coşkulandırmıştır.

Başkan yoldaş Prachanda 2 Nisan'da bir kamuoyu açıklaması yaparak, 6 cesur kadın yoldaşı kutlamış ve tüm devrimcileri onlardan ilham almaya çağırmıştır. Aynı şekilde, **Parti Merkez Bölgesi Büro Sorumlusu yoldaş Laldhoj ve Merkezi Kadın Bölüm Sorumlusu yoldaş Parvati** yoldaşlar da altı kadın yoldaşı tebrik etmişler ve bu fırarın tarihi önemi üzerine vurgu yapmışlardır. 29 Nisan'da Gorkha Parti İl Komitesi Baguwa köyünde altı kadın yoldaş için bir halk kutlama programı düzenlemiş ve binlerce köylü halk, cesur kadın gerillalarını dinlemek ve görebilmek için toplanmışlardır.

Düvgün Öztürk ölümsüzleşti

ULM Tohum Kültür Merkezi kurucuları arasında yer alan ve Yönetim Kurulu Başkanlığı'nı yürüten Düvgün Öztürk iki yıl önce yakalandığı kanser hastalığı sonucu **8 Ağustos 2001** tarihinde hayatını kaybetti. Tunceli'nin Hozat ilçesine bağlı Geçimli Köyü'nde 1937 yılında doğan Düvgün Öztürk, 1938 yılında ailesiyle birlikte Afyon'a göç ettirildi. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra binlerce Türkiye'li genç gibi geçimini sağlamak için Almanya'ya göç etti. Bu süre içinde ATİF ve ULM Halk Ocağı içerisinde faaliyet yürüttü. 50 yaşını aşmasına rağmen 1995 yılında kurulan ULM Tohum Kültür Merkezi'nin kurucuları arasında yer aldı.

Düvgün Öztürk'ün yaşamını yitirmesi üzerine TKP/ML Yurtdışı Bürosu yaptığı açıklamada, "Düvgün yoldaş yakalandığı hastalığın kendisini nereye götüreceğini bildiği halde hiç bir zaman korkuya kapılmadı. Partizanca bir cesaretle ölüme meydan okudu. En acı çektiği anda bile tanıdıklarını, yoldaşlarını ve hapisanelerdeki Ölüm Orucu'nu sorar ve bilgi alırdı. Zindanlardaki Ölüm Oruçları'nda şehit düşen devrimciler için yüreğinde duyduğu acıyı devrimci öfkesiyle dışa vururdu.

8 Ağustos 2001 tarihinde acımasız hastalığın aramızdan ayırdığı Düvgün yoldaşın kaybı bizleri derin-

den üzmüştür. 3 Ağustos 2001 tarihinde Ölüm Orucu'nda şehit düşen Partimiz'in genç önder kadrolarından Muharrem Horoz yoldaş'la birlikte 58 devrimcinin katledildiği zindan direnişinde, sınıf mücadelesi tüm acımasızlığıyla sürmektedir.

Devrim mücadelesinde yitirdiğimiz tüm yoldaşlar gelecek güzel günlerin birer köşe taşı olarak bize güç vermeye devam ediyorlar" görüşlerine yer verildi.

Düvgün Öztürk 200'ü aşkın kişinin katıldığı, coşkulu bir törenle Ankara'da güneşe uğurlandı. Defin alanında Düvgün Öztürk'ün kendisinde istediği gibi anaların başına kızıl bantlar takıldı, "**Düvgün Öztürk Yoldaş Ölümsüzdür**", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganlarıyla yürüyüşe başlandı. Yine Düvgün yoldaşın istediği gibi şehitlerimizden **Murat Deniz** ve **Muharrem Horoz**'da anıldı ve ÖO'na yönelik olarak da "**Yaşasın ÖO Direnişimiz**" sloganı atıldı. Tabutu üzerine orak çekiçli kızıl bayrak serildi. Saygı duruşundan sonra kızı tarafından TOHUM adlı şiir okundu ve bir yoldaş tarafından uzun yıllar süren devrimci mücadele yaşamı anlatıldı. Bu sırada, aralarında 1938 faşist TC zulmünü yaşayan ve anlatımlarla tekrar aynı günlere geri dönen insanların da bulunduğu kitlenin öfkesi, kini, daha da kabardı. Kitle bu kez daha coşkulu daha yüksek sesle "**Devrim Şehitleri Ölümsüzdür**", "Düvgün Yoldaş Ölümsüzdür" slogan-

ları attı. Sonra alkış ve kızıl karanfillerle uğurlandı **Düvgün Öztürk.**

Mezarı başına **ULM Tohum Kültür Merkezi ve Ankara Tohum Kültür Merkezi** şubelerinin gönderdiği çelenkler bırakılarak tören sona erdirildi.

ULM Tohum Kültür Merkezi'nde yaptığı yazılı açıklamada; "... her zaman kapısı dostlarına, yoldaşlarına açık kaldı. Her zaman iyinin, doğrunun, emeğin yanında yer aldı. Devrimci olanı sahiplendi. Ve geride bıraktığı üç çocuğunu da bu kültürle yetiştirerek örnek bir duruş sergiledi" denildi.

Yoldaşımız, babamız Düvgün Öztürk

8 Ağustos 2001 tarihinde, amansız bir hastalık aldı aramızdan seni. Ama sadece fiziken ayırabilecek bizi. Sana söz babamız, yoldaşımız; yaşamını, başeğmeyem devrimci kişiliğini, yolunuza ışık eğleyeceğiz. Bir kez daha senin şahsında tüm devrim ve komünizm şehitlerini saygıyla anıyoruz

Ailen

Baştarafı sayfa 1'de

12 Eylül faşist darbesinin ardından içeriğinde önemli değişiklikler yapılan ve son olarak 28 Şubat 1997 yılında yapılan MGK toplantısında gündeme getirilerek daha da genişletilen bu kavram; MGSB (Milli Güvenlik Siyaseti Belgesi) adı altında resmileşti. Bu belgeye göre devletin varlığına yönelik "baş tehlike" ya da "öncelikli tehdit" in tanımlaması ve ona karşı nasıl mücadele edileceğinin saptanması gerekiyor. Örneğin baş tehdit ya da öncelikli tehdit "Sosyal Kurtuluş Mücadelesi" veya "Kürt Ulusal Mücadelesi" olarak ele alındığında; -ki son 15 yıldır bu durum sözkonusudur- bu tehlikeyi ortadan kaldırmak için devletin bütün kurumları buna göre örgütlenmelidir. Nitekim bu doğrultuda DYSS (Düşük Yoğunluklu Savaş Stratejisi) devreye sokulmuş ve bu strateji doğrultusunda köyler yakılmış-yıkılmış, zorla göç ve ambargo uygulamaları hızlanmış, yargısız infazlar neredeyse günlük vakalar haline gelmiş, faşist Mehmet Ağar'ın bizzat açıkladığı üzere "bin operasyon" yapılmıştır. Yine öncelikli tehdit "siyasi islam" olarak belirlendiğinde; RP ve FP örneğinde olduğu gibi yaptırımlar gündeme sokulmuştur. Şimdi ise öncelikli tehdit olarak "Sosyal Patlama" tehlikesi öne çıkarılmış ve son iki MGK toplantısının birincil gündemini oluşturmuştur. Şu bir gerçekliktir ki TC devletin kuruluşundan bugüne kadar ki pratiğine "Ulusal Güvenlik" adı altında halka yönelik katliamlar, baskı, işkence ve yasaklamalar damgasını vurmuştur. Bu "Ulusal Güvenlik" ya da MGSB'nin özünün halk karşıtlığı olduğunun göstergesidir. Bu TC devletin sınıfsal karakterinin net bir yansımasıdır. TC devleti emekçi halkımızın devleti değil bir avuç komprodor burjuvazi ve toprak ağalarının ve emperyalizmin devletidir. Ve doğal olarak bahsettikleri güvenlik kendi güvenlikleridir.

Tam da bu yüzden; "Ulusal Güvenlik" kavramını tartışmaya açan Mesut Yılmaz'ın son 15 yıl içerisinde bu belge çerçevesinde alınan ve uygulamaya sokulan bütün kararlarda ya Başbakan, ya Başbakan Yardımcısı ya da Dışişleri Bakanı olarak imzası bulunmaktadır. Bu böyle olduğu halde neden M. Yılmaz "demokrasi" havariğine soyunmaktadır? O zaman sorunu tek başına "ulusal güvenlik" olarak ele almak doğru olmaz. Sorun egemen sınıf klikleri arasındaki mücadeleden ve daha doğrusu emperyalistler arasında giderek keskinleşen pazar savaşımından bağımsız olarak ele alınamaz. Emperyalizm tarafından "YDD" (Yeni Dünya Düzeni) politikaları ekseninde her alanda "Yeniden Yapılandırma" sürecine sokulan Türkiye'nin egemen sınıflarının emperyalist politikaları etrafında nasıl şekillendirileceği can alıcı bir durum olarak karşımıza çıkmaktadır.

Devamı 15'de

Emperyalizmin savaş stratejisi uzmanlarının 21. yüzyılda pazar savaşlarının kıyasıya süreceği bölgeler olarak saptadığı Ortadoğu, Balkanlar ve Avrasya'nın merkezinde yer alan Türkiye'nin stratejik önemini soğuk savaş dönemine göre daha fazla artması; çatışmaların yoğun olarak yaşanacağı bölgelerde hegomanya savaşını sürdüren ABD ve AB emperyalizminin Türkiye üzerinde de üstünlük sağlama ve kendi çıkarları doğrultusunda "Yeniden Yapılandırma" çabalarını yoğunlaştırmaları ve bunun sonucu olarak uygulanan IMF, DB politikaları; AB üyelik çalışmaları vb. adımların atılması tam da bu emperyalist dalaşmanın yansımasıdır.

Bizler açısından burada önemli olan şudur. TC. tarihi boyunca bu tür klik çatışmaları yaşamıştır. Ve her klik çeşitli söylemlerle (M. Yılmaz'ın askere karşı demokrasi söylemini kullanması gibi) halk kitlelerini arkasına almak ister. Oysa asıl düşündükleri kendi çıkarlarıdır. Bu yüzden bu tür söylemlerin kendi aralarında çatışmanın kızışmasını göstermesi dışında hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur. Ancak son süreç gösteriyor ki bu tür söylemler özellikle halkı temsil ettiğini iddia edenleri etkiliyor, bu tür söylemlerden, daha doğrusu egemen sınıfların kendi aralarındaki dalaşmadan medet umuluyor.

Mesut Yılmaz'ın ANAP kongresinde başlattığı ve Genelkurmayın yayınladığı bildiriyle iyice kızışan "güvenlik belgesi" tartışmalarını yukarı da ana hatlarıyla ortaya koymaya çalıştığımız politikalar çerçevesinde değerlendirmek gerekiyor. Son 20 yıldır "Ulusal güvenlik" belgesi kapsamında ülkeyi kan gölüne çevirenlerin, bu toprakları emekçilere yaşanmaz hale getirenlerin, son olarak IMF ve DB'nin emrettiği "yıkım" yasalarını MGK'da oybirliği ile onaylayanların "ulusal güvenlik" diye tartıştıkları ve üzerinde fırtınalar koparttıkları 'güvenliğin' kendi sınıf çıkarlarının sağlama alınmasından başka birşey olmadığı görülmelidir. Kaldı ki 28 Şubat süreci sonrası ordu tarafından iktidara taşınan Mesut Yılmaz'ın şimdilerde "demokrasi" havariyesi kesilmesi ve AB demokrasisini örnek göstermesi ibret vericidir. O demokrasi ki 28 Şubat'ı alkışlamış, bugün ise 300'lü günleri geçen ve F tipi tecrit terörüne karşı başlatılan Ölüm Orucu direnişi ve zindanlarda uygulanan zulme, insanlık dışı uygulamalara sessiz kalmış, Bosna ve Makedonya'da insanlığı katletmiş bir demokrasi-dir. Mesut Yılmaz'ın ve ordunun istediği demokrasi ve güvenlik kendi sınıfsal çıkarlarıdır. Bu görülmeli ve anlaşılmalıdır.

Tam da bu yüzden bu ülkenin "ulusal güvenlik" sorunu vardır. Bu sorun; yaşadığımız toprakları emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda satılığa çıkararak, ülkenin yeraltı ve yerüstü kaynaklarını emperyalist efendilerine ve işbirlikçilerine peşkeş çeken, emekçilerin alınterini gaspederek bir avuç patron-ağalara aktaranın, ülke topraklarını komşularını bombalamak için emperyalist üs haline getiren, bütün bu uygulamalara karşı çıkanları "F" tipi zindanlarda katletmeye devam eden ve yalnızca zulmünü devrimci-komünist tutsaklarla sınırlamayarak, kendisine karşı çıkan tüm muhalif kesimlere yönelen; Tokat'ta 70 yaşında ki köylüyü öldüren ve hatta Konya'nın Akkise Beldesi'nde sıradan halkın üzerine 1000'in üzerinde kurşun sıkan ve bir kişinin ölümüne, onlarca kişinin yaralanmasına neden olan emperyalizmin yeminli uşağı faşist TC devletin yıkılması ve demokratik halk iktidarının kurulmasıyla çözüme kavuşabilir. Bu sorun Tokatlı, Samsunlu köylünün ifadelerinde kendisini bulan gerçeklikleri ortadan kaldırma ve bize hayati zindan edenlere, bu ülke topraklarını dar etme ile çözülebilir. Bu çözümü sağlayacak olan Proletarya Partisi'nin sürdürdüğü Halk Savaşı'na omuz verelim. Omuz verelim ki tüm emekçi halkımızın huzur, refah ve güven içinde yaşayabileceği günler daha da yakınlaşsın.

Direnç çiçeği Osman Osmanağaoğlu ölümsüzleşti

Haber Merkezi: "F" tipi yaşama karşı başlatılan şanlı Ölüm Orucu direnişinde bir şehit haberi de Küçükarmutlu'dan geldi. Kandıra F Tipi Zindanı'ndan tahliye edildikten sonra direnişini Küçükarmutlu'da devam ettiren Osman Osmanağaoğlu 14 Ağustos 2001 tarihinde ölümsüzleşti.

Osman Osmanağaoğlu'nun şehit düşmesinden sonra İHD yaptığı oturma eylemiyle, bir kez daha devletin tutumunu protesto etti. Yaklaşık 50 kişinin katıldığı eylemde konuşan İHD İstanbul Şube Başkanı Eren Keskin; "Kendine demokratım diyen ve yaşamın hücreleştirilmesi ne karşı sessiz kalan herkesi, İHD olarak protesto ediyoruz" dedi.

1957 yılında Karabük'te doğan Osman Osmanağaoğlu, ilk ve ortaokulunu burada okudu. Liseyi, İstanbul Ümraniye'de okuyan Osmanağaoğlu 1975 yılında devrimci düşüncelerle tanıştı. Toplam 18 yıl tutsak olarak hapisanelerde kaldı. En son 1991 yılında tutuklanarak, idamla yargılandı. 20 Ekim 2000 tarihinde Ümraniye zindanında ÖO'na başlayan Osmanağaoğlu 19 Aralık katliamından sonra Kandıra F tipine götürüldü. Burada zorla tedavi için hastaneye kaldırıldı, ancak tedaviyi kabul etmedi. 6 aylığına tahliye edilen Osmanağaoğlu, direnişine Küçükarmutlu'da kaldığı direniş evinde devam

ettirdi. Direnişinin 299. gününde şehit düşen Osmanağaoğlu, DHKP-C dava tutsağı idi.

Osman Ağaoğlu'nun cenazesi, 15 Ağus-

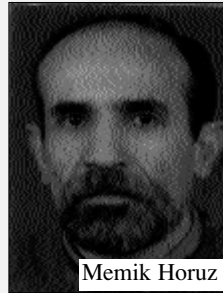

Osman Osmanağaoğlu

tos 2001 tarihinde Adli Tıp Kurumu'ndan alınarak Gazi Mahallesi'nde bulunan Ulucami'ye getirildi. Kitle, Osman Ağaoğlu'nun camiden çıkartılmasıyla birlikte, Gazi Cemevi önünden başlayarak son durağa kadar sloganlar ve pankartlar eşliğinde yürüdü. "Diri diri yaktılar" ve "İnsansız, amansız yaşanmaz" HÖP imzalı pankartların açıldığı yürüyüş sonrası otobüslere binilerek mezarlığa doğru yola çıkıldı. Mezarlıkta ise, yapılan kısa bir anma programından sonrası, Osman Ağaoğlu parti bayrağına sarılı olarak toprağa verildi.

Genel Yayın Yönetmenimize Yönelik Komplo Sürüyor

Haber Merkezi: Genel Yayın Yönetmenimiz Memik Horuz; 8 Ağustos günü Ankara 2 No'lu DGM'de yapılan duruşmada kendisine yönelik komplo-ya açığa çıkarttı. Duruşmada savunmasını okuyan Memik Horuz; İtirafçı Erol Çetin ile Tokat Hapishanesi'nde görüştüğünü belirterek; İtirafçı sanık Erol Çetin'in jandarma ve JİTEM yetkililerince baskıya maruz kaldığını Erol Çetin'e iki farklı ifade tutanağı imzalatıldığını, bu tutanaklardan birisinde kendisinin hedef alındığını dile getirdi.

Memik Horuz

Memik Horuz; itirafçı sanığın doğru söylememesi durumunda zorla imzalatırılan ve Erol Çetin'in "150 yıla mahkum olabilecek" ikinci ifade tutanağının devreye sokulacağını kendisine sanık tarafından söylendiğini vurgulayarak "Siyasi faaliyetlerim ve son olarak Uluslararası Halklar Ligi Başkan Yardımcılığı görevine getirilmem, devletin komplo düzenlemesine vesile oluşturmuştur" diyerek haksız tutukluluk durumunun kaldırılmasını istedi. Memik Horuz'un avukatı Filiz Kalaycı da; mevcut dosyanın ve itirafçı sanığın ifadelerinin çelişkilerle dolu olduğunu belgelerle ortaya koyarak Horuz'un daha fazla mağdur edilmemesi için "beraat" ettirilmesi gerektiğini savundu. İtirafçı sanık Erol Çetin'in duruşmaya getirilmemesi devletin komposunun sürdürdüğünü gösterirken, duruşma 3 Eylül 2001 tarihine ertelendi. Erol Çetin'in duruşmaya gelip gelmeyeceği ise komponun devam ettirilmesine bağlı.

Düzgün Öztürk'ün anısına

"Bu bir türkü:

toprak çanaklarda
güneşi içenlerin
türküsü!
Bu bir örgü:
alev bir saç
örgüsü

kıvranyor;
Kanlı, kızıl bir
meşale gibi yanıyor
esmer alınlarında

bakır ayakları çıplak kahramanların!

Ben de gördüm o kahramanları,
Bende sardım o örgüyü

ben de onlarla güneşe giden
köprüden geçtim!

Ben de içtim toprak çanaklarda güneşi
Ben de söyledim o türküyü!
Yüreğimiz topraktan aldı hızını;
altın yeleli aslanların ağızını
yırtarak geçerdik!

Sıçradık;

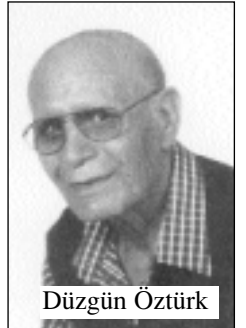
Şimşekli rüzgarlara bindik!

Kayalardan

kayalarla kopan kartallar
çırpıyor ışıktan yıldızlanan kanatlarını
Alev bilekli süvariler kamçılıyor
saha kalkan atlarını!..

Ama onu türkülerimizde,
halaylarımızda yaşatacağız!
Söyleyeceğimiz her türkümüzde, her
marşımızda, o sürekli bizimle beraber
olacak, bizle birlikte söyleyecek!
Grup üyemiz Eylem'e, ailesine ve
dostlarına başsağlığı dileriz!

Grup Şiar

Düzgün Öztürk

Depremi II. yıldönümünde depremzedenin yaşamı

17 Ağustos 1999 saat 03:02 ve 12 Kasım 1999 saat 18:57. Bir düzenin enkaz olup üzerimize düştüğü anlar. **17 Ağustos'ta** yaklaşık 45 saniye süren **Marmara Depremi**: Gölçük, Yalova, İzmit il ve ilçeleri başta olmak üzere birçok il, ilçe, köy ve kasabayı sarstı. Depremi katliama dönüşmesinin sorumlusu olan devletin açıkladığı resmi rakamlara göre, depremde yaşamlarını yitirenlerin sayısı 16.987. Açıklanan bu rakamlar, katliamın sorumlusu olan devletin kendisini tepkilerin odağı olmaktan kurtarmak için bilinçli bir şekilde kamuoyuna çarpıtarak açıkladığı rakamlardır. Oysa, biz biliyoruz ki; şehirlerin, kasaba ve köylerin enkaz yığınına dönüştüğü depremde 40 bin insan yaşamını yitirmiştir.

17 Ağustos ve 12 Kasım 1999'da bir enkaz olup halkın üzerine çöken devlet; beton blokların, kirişlerin altında kalmış insanları adeta ölüme terketti. Depremi yaşanmasının ardından enkaz altındaki halkın imdadına yine depremzede halk; tırnaklarıyla, kazma ve kürekleriyle koştu. Kurtarma umudunun son kertesine kadar halk enkazları kazdı durdu, yorulmak bilmeden. Depremi ardından halkın özverisi ve binlerce bina enkazı arasında çalışan birkaç dozerin dışında, ortada "devlet" adına görünen bir şey olmadı. Toplu mezarlara dönüşen enkaz yığını şehirlerde, acılı insanların çığlıkları hiç susmazken, kayıp olan yakınlarını bulmak için insanlar çarpındı durdular. Beton yığınlarının dibindeki, umdukları cana seslerini ulaştırmaya çalıştılar günler boyu. Bir üniversite öğrencisinin yaşanan depremin üçüncü gününde enkaz altında kalan anne-babasının acı çekmelerinden ölmelerini istemesi devletin deprem alanına ne kadar erken ulaştığının(!) işareti değil mi?

Diğer yandan; deprem öncesi işçi ve emekçilerin "mezarda emeklilik" olarak adlandırdıkları "Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı"na karşı geliştirdikleri direniş deprem nedeniyle kesintiye uğrar-ken; emperyalist efendilerine

uşaklıkta kusur etmeyen patron-ağa devletin temsilcileri depremle birlikte yaşanan karmaşayı fırsat bilerek, halkın feryatları arasında "**Sosyal Güvenlik Reformu ve Uluslararası Tahkim**"i meclisten geçirdi. Bir yandan ulusal yas ilan edilerek her türlü resmi kutlamalar sınırlandırılırken; IMF ve DB'nin emirlerini eksiksiz yerine getirebilmek için meclis çalışmasını sürdürdü.

Depremde yıkılan binaların ardından devlet, katliama dönüşen depremin sorumluluğunu üzerinden atmak için günah keçileri çıkarmaya çalıştı. Devlet, mütahitlere, mütahitlerde suçu devlete atma yarışına giriştiler. Sanki bu ülkede daha önce **Erzincan, Varto, Lice, Adana ve Dinar** depremleri yaşanmamış gibi... Bunca yaşanmışlık ve deneyime rağmen, olası bir depreme karşı yeterli önlemleri almayan devlet, 40 bin insanın yaşamını yitirmesine neden oldu. İnsan yaşamının bir değer olarak kabul edilmediği bu sistemde kendileri için depreme dayanıklı konutlar inşa eden egemen sınıflar ve onların işbirlikçileri; emekçi halk için ise 7.4 şiddetinde yerle bir olan kâğıttan konutlar inşa ediyorlar. 17 Ağustos Depremi'nin 2. yıldönümünde depremin merkez üssü olan Gölçük'teki gelişmelere yerinde tanıklık edebilmek açısından deprem bölgesine doğru aldığımız yol boyunca, depremin yaşandığı 2 yıl önce karşılaştığımız görüntülere benzer, görüntülerle karşılaştık. Depremzedelerin yüreği, üzerinden geçen zamandan ötürü azda olsun soğumuş olsa bile, depremin insanlara dayattığı yaşam koşulları güçlüklerle dolu. Felaket fırsatçılığı yapan devlet, geçen 2 yıllık sürede depremzedelerin yaşadığı felakete rağmen depremzede uygulamadığı yıkım politikalarından da asla geri durmadı. 17 Ağustos sonrası depremle birlikte açığa çıkan gerçek, emperyalizmin papaz, faşist TC'nin ise cellat olarak elbirliği edip halkı kıyma gibi doğradıkları gerçekliğinden başka bir şey değildi.

Depremi ardından ortaya çı-

kan gerçekler, devletin ve gözü karadan başka bir şey görmeyen sömürü düzeninin suçlarını bir bir ortaya serdi. Yıllar öncesinde tarım alanı olarak görülen ve yerleşime uygun alan olarak görülmeyen arazilerin adım adım nasıl yerleşim alanı haline getirildiği ortaya açıldı. İşçilere ve emekçilere sağlıklı konut sağlamayı kendisine bir görev olarak görmeyen devlet bunun için haccanması gereken parayı israf olarak görüyor. Sosyal hizmet olarak döneceği söylenerek kesilen vergiler inşaat sektörüne, mütahitlere teşvik kredileri olarak veriliyor.

Depremi de bir rant kaynağı olarak gören devlet; yapımını denetlemediği ucuza imal edilmiş binaların yıkılması, binlerce insanın yaşamını yitirmesi, bu sistemin işine geliyor. Onlara kar olarak geri dönüyor. Yıllarca, alinteri ve emeğini patron-ağalara satarak yapılan binalar biranda yok olup gidiyor.

Depremi ardından timsah gözyaşları dökerek depremzedelerin zararlarının karşılanacağını

söyleyen devlet, hasar tespit çalışmalarına dahi aylar sonra başlayabildi. Dünyanın dört bir yanından depremzedelerle dayanışma içerisinde olmak için gönderilen trilyonlarca lira paraya devlet tarafından el konularak, fiili yardımlarında halka ulaşması engellendi. Trilyonlarca lira para bankalarda tutularak, batık bankaların kurtarılması için bütçeye aktarıldı. Maliye Bakanlığı'nın yaptığı açıklamaya göre yılın ilk 5 aylık döneminde deprem ihtiyaçları için 421 trilyon liralık harcama yapıldığı söylenirken, depremzede halka sorulduğunda ise bunun koca bir yalan olduğu açığa çıkı-

nında evsizlik, açlık ve işsizlik hükmünü sürdürüyor

yor.

Anlaşılan o ki, deprem sırasında halka dağıtılmayan paraların nereye gittiği sorunu; enkazlar yerdeyken çok kısa sürede yapılan konforlu, Lüks, Dublex, yalıtımlı, güneş görmez, kulakları sağır, gözleri kör eden IM(F) tipi hücrelerle açıklamak mümkün. Paraların nereye gittiği belli. Milyonlarca işçinin emekçinin, köylünün umudunu, yaşama coşkusu, emeğini teslim almanın, devrimci-komünistleri yoketmenin aracı olarak gündeme getirilen hücreleştirilmiş yaşamın prototipi F tipi zindanlara; yani emperyalistlerin ve uşaklarının daha çok

sömürmelerinin, önündeki engelleri kaldırmanın projesi olan tabutluklara harcandı.

Resmi olarak açıklanan ölü sayısı 16.987 iken, devletin depremden yakınlıklarını kaybedenlere vereceğini açıkladığı 750 milyon lirayı almak için başvuruların sayısı ise 68 bin. Yine tüm deprem bölgelerinde ağır hasarlı konut sayısı 90. 620 olarak açıklanırken, bu ağır hasarlı binaların herbirinde bir kişinin yaşamını yitirdiğini varsayarsak, ölü sayısı 40 binde çok üzerindeki bir sayıya ulaşıyor.

Deprem bölgelerinde temel sorunların başında gelen konut sorunu, işsizlik, eğitim ve sağlık sorunları

2. yıl dönümünde üst boyutta yaşamaya devam ediyor. Yeterli sayıda yapılmayan kalıcı konutların, şehir merkezlerinin dışına yapılmasıyla depremzedelerin kendi sorunlarıyla boğuşur hale getirilmesi ve insanların yaşanan çileye tanıklık etmemesi istenirken, konutları belirlemek için çekilen kuralarda ise adaletsizlikler yaşanıyor. Kaldı ki kalıcı konutlar yeterli derecede yapıldığı takdirde depremzedelere parayla satılacak. Depremden önce Kocaeli'nde 50-60 milyon lira olan kiralar 150-200 milyon liraya kadar yükselmiş vaziyette. Kiralık evlerin birçoğu orta hasarlı binalarda, konut

sorunu çözilemeyen depremzede hasarlı binalarda oturmaya mahkum edilmiş vaziyette.

30-35 metre karelik büyüklükte olan prefabrikler ise kalabalık ailelerin yaşamasına uygun değilken, sağlıksız ve kullanışsız bir durumda. Yazın sıcaktan, kışın soğuktan, yağmur ve kar yağdığı durumda ise içeri akan sular yüzünden oturulamayacak koşullara sahip. Diğer yandan İzmit Yeni Mahalle sınırlarında Arızlı mevkiinde Körfez manzaralı Kocaeli'de "görev" yapan üst düzey bürokratlar için 204 adet lüks lojmanlar inşa edilmektedir. 10 milyon dolar maliyetindeki konutların yapımını ise Kocaeli il milletvekillerine ait firmalar yapacak(!) Tablo 1'de yer alan verilere bakarak prefabrik konutlarla ilgili genel bir bilgilendirme edinmiş oluruz.

İş olanaklarının deprem bölgesinde öncelikle depremzedeye sağlanacağını söylenmesine rağmen bu konuda da devlet hiçbir gelişme sağlayamamıştır. SSK kayıtlarına göre deprem bölgelerinde 150 bin işçi işsiz kalmış durumda. Eğitim sorununun da tüm yakıcılığıyla yaşamaya devam ettiği bölgede prefabrik kentlerde yaşayan 147 bin depremzede 22 sağlık ekibi ile 3 ambulans düşüyor.

Katliama dönüşen depremin yaralarının sarılması sırasında devleti yanında göremeyen, adaletsizliğini, halka değer vermediğini anlayan depremzedelerin ör-

gütlenmesine dahi kaşı çıkılmakta. Devlet, depremzede halkın öfkelerini, tepkilerini söndürme uğraşında. Halkın yaralarının sarılması için depremin ardından bölgeye giden devrimciler gözaltına alınırken; halkın acılarının, öfkelerinin örgütlenmesini engellemek istiyor. Dağınık ve örgütsüz olan halkın, yaşamsal ihtiyaçlarının karşılanmasından doğru örgütlenerek, ancak devletin karşısında bir yaptırım gücü oluşturulabilir. Adapazarı, Doğu ve Kışla Çadır kentlerinde yapılan protesto gösterileri, çadır kentlerin bir şekilde boşaltılması girişimini önlemiş ve engellemişti. Deprem bölgelerinde halkın yaşadığı zulüm, beklentilerinin karşılanamaması devlete olan tepkilerini gün geçtikçe arttırmaktadır. Depremzedelerin örgütlülüğü sağlanamazsa sistem için rant kaynağı olan yeni depremlerin yaşanması ve binlerce insanın yaşamını yitirmesi yeniden gündeme gelecektir.

Acılı ve yoksul emekçi kitlesinin devlete karşı mücadelesini örgütleyerek yaşamsal, sosyal-demokratik taleplerinin kazılması sürecini hızlandırabiliriz. Depremle ilgili kurulmuş dernekleri gerçek demokratik kitle örgütlenmesi haline getirmek ve buradan (bununla da sınırlı kalmadan) doğru kazanılacak başarılarla halkımızın acılarını en aza indirmeye çalışmalıyız. Unutmayalım ki, halkın yaralarını örgütlenerek, egemen sınıflara karşı savaşımı geliştirerek sarabiliriz .

PREFABRİK KÖNUTLAR

PREFABRİK KÖNUT YAPILAN KURUM VE KURULUŞLARI	YAPILAN KÖNUT SAYISI	FİLE BAHANAN KİŞİ SAYISI	FİLE BAHANAN AİLE SAYISI				AÇ
			YIKIK AĞIR	ORTA HASAR	AZ HASAR	H.SİZ	
BAYINDIRLIK BAK.İH (GÖZLEMANTEPE)	1478	8202	777	281	229	55	Anah. Top=1440 TOP=1440
TÜBİTAK (GÖZLEMANTEPE)	100	485	87	10	4	1	88 aile yerleştirildi.
TAYVAN SİCİ VAKFI (GÖZLEMANTEPE)	300	1079	100	127	55	18	
VİLAYETLER HİZ. BİR. (YENİKÖY)	80	172	14	6	10	2	48 aile yerleştirildi.
BELÇİKA KIZILHAÇI (ŞİRİNKÖY)	63	203	0	0	0	0	
ODTÜ (DEĞİRMENDERE)	72	278	39	17	3	7	ODTÜ Vakfı tarafından yr.
MANİSA VALİLİĞİ (İLÇE MERKEZİ)	100	355	64	21	1	14	
E.Y.T. HOLLANDA EV (DEĞİRMENDERE)	20	110	0	0	0	0	
EĞİTİMCİLER (D.DERE TOPÇULAR)	48	181	37	10	0	0	
GENEL TOPLAM	2242	9066	1098	472	352	100	

Tablo 1

“Sistemin çöktüğünü böyle yürümeyeceğini düşünenler var”

Deprem bölgesinde kurulan Kocaeli-Gölcük Koruma Geliştirme ve Mağdurlarla Dayanışma Derneği (MAĞ-DER)'nin Gölcük'teki dernek binasına giderek MAĞ-DER Yönetim Kurulu Başkanı İnci Bayındır'la depremin ardından yaşanan gelişmeleri, depremedelerin sorunlarını ve derneğin bu yöndeki çalışmalarını siz okuyucularımıza aktarmasını istedik. Konuya ilişkin yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

- MAĞ-DER'i tanıtarak çalışmalarından bahsedermisiniz?

İ. Bayındır: Depremden, gerçekten zarar görmüş insanlar bir araya geldi. Depremden bilinç geliştirdik. Kimse bize yardım etmedi. Üç gün boyunca hiç bir devlet yetkilisi gelmedi, sokağımıza kimse girmedi.

Kendi işimizi kendimiz görmeye karar verdik. Biz kendimiz çıkardık annemiz, babamız, yakınlarımızı. Mezarlığa kendimiz defnettik. Sonra derneği kurduk. Derneği kurarken amacımız şuydu; birbirimizle dayanışmak, yardımlaşmak, bir çatı altında toplamak. Bundan hareket ettik. Dünya Yerel Demokrasi Akademisi bu süreçte bize destek verdi. Ekonomik anlamda bina tutma durumumuz yoktu ve o insanlar şöyle bir teklifle geldiler bize. Kurulmayı düşünüyoruz, bir yer tuttuk ama bir yan-

dan da kirasını nasıl ödeyeceğiz diye düşünüyorduk. “Biz sizin kiranızı verelim” dediler. Belli bir protokol yaptık, para konusunda bizi desteklediler. Telefonumuzun yarısını, elektriğimizin yarısını ödeyerek böyle bir dayanışma örneği gösterdiler. Onlarında böyle bir katkıları oldu. Protokol dahilinde bir katkıları da şuydu, bilirkişi desteği vereceklerdi. Bize birlikteliği desteği de verdiler.

-Binlerce insan depremde öldü ve birçok insanın akibeti bilinmiyor. Deprem ile gündeme gelen sorunlar nelerdir? Sorunların şu an ki aşaması nedir?

İ. Bayındır: 17 Ağustos'tan beri yapılan tek şey toplu konutların bazılarının bitmiş olmasıdır. O bile işkence oldu bizim için. Onun dışında hayatımızda hiçbir değişiklik olmadı. Yani biz hala

30 m² prefabriklerdeyiz. Şimdi gidin insanlar prefabriklerde nefes alamıyorlar. 30 m² yerlerde 5-6-7 kişi hatta daha kalabalık olarak kalıyorlar. Birbirlerine yaslanarak yatmak durumundalar. Kışın insan donuyor, yazın kavruluyor. Onların evi, işyeri yıkılmış, parası yok ki hayatını nasıl idare ettirsin! Hiç birşey yok, tedavi olamıyor. Geçmişte Bağ-Kur'a bağlı ise prim borcunu ödeyemediği için tedavi olami-

yoruz. İki tarafında parası, işide yok. 2 seneden beri temiz su içilemiyor. Suyun parasını kendileri ödemek zorunda bırakılıyor. Daha doğrusu ödeyemiyorlar. Gidiyor kaymakama yalvarıyor, ona yalvarıyorlar, buna yalvarıyor. TEK'in kapısında kuyruğa giriyorlar. Ödeyemiyorlar, neyle ödesinler? Sosyal devletin görevi insanlara iş imkanı sağlamak olmalı. İnsanlar çalışırlar para kazanırlar, kendi evlerini yaparlardı.

diyorlar.

“Depremde üzerinde yoğun emek sömürsü var”

-Şu anda erzak yardımı devam ediyor mu?

İ. Bayındır: Yok. Onu da kestiler. Para yardımını da kestiler. Yeşil kartı olanlar Sosyal Dayanışma'dan erzak alabilirler. Herkes ne iş olursa yapar oldular. Aslında burda depremde üzerinde yoğun emek sömürsü var. Mesala “gel, bizimle çalış” diyor.

Sana 50 milyon vereceğim. İstanbul'daki bir adam o işi 500 milyona yapmaz. 50 milyon lira veriyor, o vermiş olduğu iş yapıyor. Temizlik şirketleri arkadaşlarımızın emeklerini sömürüyorlar. Normalde 50 milyona temizlik yaptırılarken arkadaşlara 5 milyona temizletiyorlar. Hatta aylarca

çalışan insanlar temizlik şirketlerinden para bile alamıyorlar. Bölgede gerçekten değişen birşey yok.

- Konut sorunu çözüldü mü?

İ. Bayındır: Hayır çözümedi. Yapılanlarda şöyle; elektrik yok, su yok, altyapısında eksiklik var. Anahtar teslim etse ne ki birşey yok.

- Bitmiş olan konutlar neden bekletiliyor?

İ. Bayındır: Vatandaş içine giremiyor ki. Oturabilecek durumda değil. Çevre düzenlemesi bitmemiş, elektriği yok. Bu sıcaklıkta insanların oturması çok zor. İşçilikleri son derece kötü. Kalıcı konutların yapımında depremden ders çıkartılmamış. Daha 1250 konut var yapılması düşünülen. Hala prefabrik ve çadırda oturuyor. 2 seneden beri prefabrik

yor, parası yok doktora gidemiyor. Eşimize-dostumuza devletin yapması gereken şeyi yapamayız ki. Ona yalvar buna yalvar yardım etmeleri için. Bir doktor size yardım eder ondan sonra yardım edemez. Çünkü onunda hayatını sürdürmek için para kazanması gerekiyor. **Sağlık anlamında depremde yararlanamıyor. Bir çok insan psikolojik sorunlar yaşıyor ve tedavide edilmeler.** Bölgede gönüllü çalışan psikolog arkadaşlar, gelen depremedelere ilaç yazıyorlar ama insanların bu ilaçları alacak paraları yok. Deprem bölgesinde psikolojik sorunlar yaşayan insanlar hızla artıyor. Parası yok, işi yok, aile içi şiddet hızla artıyor. Hızla boşanmalar yaşanırken hızla evleniyorlar. Çok garip bir şekilde, yine niye evlendiklerini de bilmi-

- Yani sosyal bir devlet yok ortada?

İ. Bayındır: Onu kendi takdirlerine bırakıyorum. Bir dönem 100 milyon barınma yardımı verdiler. İnsanlar için çok önemli idi, onuda kestiler. O, 100 milyon ile insanlar ev tutmuşlardı. Onu da kesince insanlar tamamen ortada kaldılar. Haftada bir defa erzak veriyorlar. İnsanların böyle bir beklentisi yok ki. Ama bunu alıştırdılar. Duymuşsunuzdur kuyruklarda kalp krizi geçirenler, fenalaşanlar, ölen insanlar oldu. Biz çok alışkın değiliz. Burası sanayi bölgesi, hepimizin geçmişte yaşam standardı vardı. İyi yaşam vardı. Birden bire dibe vuruyor. Düşünebiliyor musunuz onların, psikolojisini. Çok varlıklı bir yerdeyken erzak almaya çalışıyorsunuz? “Hayatını bununla idare et”

İnci Bayındır

evde oturan insan var. Konutlar yapılmamış. Bugün başlansa da konutlar kışa kadar bitirilemezler. Yani insanlar yine kışın prefabrikte geçirecekler. Konutları bizlere hibe etmiyorlar. 2 sene sonra biz bunların parasını ödeyeceğiz. 2 sene sonra iyi olacağımızı, toparlanacağımızı düşünerek fiyatlandırdılar. Ama hala fiyatları açıklamadılar. Biz o

konutlara kaç para ödeyeceğimizi bilmiyoruz. Ödemesi nasıl olacak bilmiyoruz. 2 tip ev yaptılar. Biri 90 metre kare, diğeri 70 metre karedir. Bu tip evler Türk ailesine uygun evler değildir.

Bizler kalabalık oturmak istiyoruz. Böyle yaşamak böyle de yaşamak istiyoruz. Torbadan depremzedelere kurayı çekirtmiyorlar, birileri onların adına çekiyor. Bırakın kendileri çeksin. Bir çok yolsuzluk basına yansıdı. Elinde tapusu olduğu halde hak sahibi değilsin diyorlar. Adam korkmuş Van'a gitmiş. Deprem etkisi bitsin dönecek. Dönünce şöyle bir garantisi var. "Devlet benim tapu hakkımı korur." Böyle düşünüyor. Dönüyor devlet diyor ki "Hapishanede miydin?" "Hayır. "Hastanede miydin?" "Hayır" O zaman sen hak sahibi olamazsın."

Israrla, burada yaşamam gerektiği söyleniyor. Böyle bir şart koydular. "Ben kaçtım, ben depremdeyim psikolojik sorunlar yaşadım, gittim" deme hakkına sahip değil.

-2 yıldır değişmezlikler, hak-sızlıklar var ve halk soğuk ça-

sanlara diyordunuz ki, "Kalkın şu arkadaşlara yardım edeceğiz." Ve yardım ediyorduk. Artık eskisi gibi değil insanlar. O duyguyu taşımıyorlar. Eskiden derdini dilediremeyen Ayşe Teyze kalkıyor bugün sorguluyor, böyle bir bilinç gelişti. Onların bu duygularını ayakta tutmaya çalışıyoruz. Motive etmeye çalışıyor. Birlikte hareket edersek iyi şeyler yapabiliriz diyoruz. Bölgenin aydını gelip insanlara bunu hak etmediğini hırsızlık, yolsuzluk yapmadığını namuslu, yaşayıp vergisini ödediğini söyleyerek bunları hak edecek birşey yapmadığını zaman zaman hatırlatması gerekiyor.

- Bu çerçevede yapılan afiş çalışmalarının konusu nedir? Asarken gözüne alınmanızın nedenini nasıl açıkladılar?

İ.Bayındır: İnsanları Ankara'ya davet ettiler. Gözaltında evraka ilişkin bir yanlış anlama idi. Götürdüler bizi, "izininiz yok" diye. Sonuçta izni gösterdik. Şunu bilmiyoruz ki, izin kağıdını yanımızda götürüp göstereceğimizi. Ama öğreniyoruz yapa yapa.

- Dün buraya bir devlet ba-

- Depremzedeler devleti yanında göremediler. Bu depremden sonra da böyle oldu. Halkın devlete olan güveninde bir kopma söz konusu mu?

İ.Bayındır: Maalesef öyle. Sistemin çöktüğünü böyle yürümeyeceğini düşünenler var. Tabii ki zor durumda iseniz yanınızda kimse yoksa, insan böyle düşünür. "Onlara bekleyin ev yapacağız. Bekleyin şunu yapacağız" dediler. Depremde 2 senedir bekliyor. Kaygı ile bekledik, yapacağına inanarak bekledik. Ama artık yeter.

- Bölgede şu ankaç dernek var?

İ.Bayındır: 7 tane depremde derneği var. Adalar, Yalova, Değirmendere, Karamürsel, Bursa, Adapazarı ve burada var.

- Ankara'ya gitme nedeniniz nedir?

İ. Bayındır: Cumhurbaşkanı'na taleplerimizi götürüyoruz. Uzun vadede olacak şeylerin bir an önce olması için gidiyoruz.

-17 Ağustos'ta yapmayı düşündüğünüz bir etkinlik var mı?

İ.Bayındır:

Dernekler kendi bölgelerinde eylemlilikler yapacak. Meşaleli bir etkinlik düşünüyoruz. Mezarlığa gidip ya-

"Sistemin çöktüğü, böyle yürümeyeceğini düşünenler var. Tabii ki zor durumda iseniz, yanınızda kimse yoksa böyle düşünürsünüz... Onlara 'bekleyin ev yapacağız, şunu yapacağız' dediler. Depremde 2 senedir bekliyor. Kaygıyla bekledik ama artık yeter..."

dırlarda kalmaya devam ediyor. Bu süre içerisinde siz halka ne kadar ulaşabildiniz?

İ. Bayındır: Biz sürekli birşeyler yapıyoruz. İlk zamanlar kitlesel bir hareketlilik vardı. İn-

kanı geldiğinde protesto yaşanmış.

İ.Bayındır: Evet. Dün geldi. Konutuna başlanmamış 1254 kişi vardı. Onlar da evlerimizi istiyoruz diye böyle bir eylem yaptılar.

kınlarımızı ziyaret edip karanfil bırakacağız. Kayıplarla ilgili sinevizyon gösterimi yapacağız. Ayrıca yaptığımız şeyleri de basına duyurmaya çalışacağız. Bir de anma ormanı oluşturacağız.

KOLEKTİF

Nurgül Kahraman

Sorumluluk ve onunla ilişki düzeyimiz nedir? 2

Korkmak ölme durumudur. Partiyi öldürme durumudur. Cesaretli olmalıyız. Hatalarımızın, yenilgilerimizin öğreticiliğine sadık kalırsak bu sorunları rahat aşarız.

Biz güç müyüz? Biz irade miyiz? Yine diyoruz; sorun burada. Parti bize bir irade/güç vermiş, biz henüz bu iradeyi temsil edemeyecek olan ve geliştirilmesi gereken, yönetilen durumdaki yoldaşlardan "farklı"yız. Aynılaştığımız bir yığın nokta var. Yoldaş olmamızın nedenidir bütün bunlar. Ama bize "Ka-

rarları yaşama geçir, geçirt, denetle, faaliyetin gelişmesi, kitlelerle bütünleşmesi yönünde bir yığın sorun var, bunları şöyle çöz; yaşamda düşünce ve davranışta; dilde ve eleştiri-özeleştiriye şöyle ol, şunları yap ve yaptır." diyerek Parti bir irade veriyor. Bu sorumluluktur. Yapılıyor ve yerine getiriliyorsa sorun yoktur; ama yapılmıyorsa ve yeri getirilmiyorsa sorun vardır. Bu iradeye ve güce sahip olma durumu, bizi örgütsüz emekçilerden ayırıyor; "farklı"laştırıyor. Zira biz uygulatan, yöneten, yön veren, idare eden, çözüm gücü olan, hareket ettiren.. İşte biz buyuz. Bu güç ve irade büyük bir güçtür. Bunlara ya da bu misyona uygun yaşamıyor/ yaşa-

tamıyorsak; sorun oldukça ciddi ve büyüktür. Kararların ve ilkelerin uygulanmaması karşısında gevşek bir tutum takınmak ya da küçük ve büyük, bütün sorunlarda komiteleri işletmemek, hani güç ve irade? Hani "farklı"lık? Bu sorumluluk değildir, aksine ne Partiye ne devrime, halka, yoldaşlara değil de, düşmana hizmet etme durumudur; Parti'nin dışında olma durumudur.

Parti iradesini şu ya da bu alanda, şu ya da bu seviyede temsil eden her kişi bütün "farklı"lıklarıyla alttan ve üstten yoldaşlarca izleniyor; yetmiyor, halk tarafından izleniyor; yine yetmiyor düşman tarafından izleniyor. Bu izlenme durumu nedir? Halkın bizleri sınaması, onlara önderlik edip etmeyeceğimize karar vermesi, alttaki yoldaşların, bizimle ya da bizim yönlendirmemiz ile her tür Partili görevi yerine ge-

tirmede güvenini tam ya da ikircikli hale getirmek; düşman açısından da, hem birey olarak hem de bireyin yarattığı açıkların Parti'deki boyutları olarak zafırlarını bularak, oradan yüklenerek militanı ve Partiyi başarısız kılmak, yenilgi ve ölüm yaşatma durumudur.

Böyle bir şekillenişle; yaşamda, düşünce-davranışta böylesi bir kişilik için sorumluluk ne anlam taşır? Yaşamda; her alan ve an'da nasıl somutlanır. Ve kime hizmet eder? Böyle bir şekillenişte olan kişi her an, her koşul ve her yerde tüketir. Çünkü; zaten böylece kendisi burjuvazi tarafından, özellikle de düşünsel olarak sömürülmüş, yalnızlaştırılmış, yabancılaştırılmış, parçalanmış, ve tüketilmiştir. Emeğe değer vermez, ortak olana değer vermez; sevgi beslemez; "ben"leştirir, parçalar. **Düşüncede, pratikte, ilişkilerde; ortak**

Mahkeme salonu “Muharrem Horoz Yoldaş Ölümsüzdür” sloganıyla çınladı

Haber Merkezi: Şanlı Ölüm Orucu direnişinin devlet her türlü hile ve aldatma politikalarına karşı boyutlanarak sürdürüldüğü “F” tipi zindanlarda; direnişinin 236. gününde şehit düşen TKP/ML üyesi ve önder kadrolarından Muharrem Horoz; TKP/ML dava tutsaklarının 9 Ağustos tarihinde yargılandıkları Ankara 1 No’lu Devlet Güvenlik Mahkemesi’nde sloganlar eşliğinde bir kez daha anıldı. Tutsak bulunduğu Sincan “F” tipi zindanından mahkemeye getirilen, ancak kendisine söz hakkı dahi verilmeyen TKP/ML’nin önder kadrolarından Ali Gülmez; bu durumu protesto etmek ve şehit düşerek tarihin onurlu sayfalarında yerini alan Muharrem Horoz’u anmak ama-

ciyla “**Muharrem Horoz yoldaş ölümsüzdür!**”, “Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz!” sloganlarını gür bir şekilde haykırması üzerine jandarmalar tarafından dışarıya çıkarıldı “Hukukun üstünlüğü” maddelerini dillendirmekten bıkmayan devletin kendi mahkemelerinde yaşanan bu manzarada herşeyi çok net ortaya koyuyor.

Ali Gülmez’in dışarıya çıkarılmasının ardından TKP/ML tarafından 5 Mart 1999 tarihinde; Tokat halkına yaptığı zulümle tanınan ve şimdi de Uşak halkına aynı zulümü uygulayan dönemin Çankırı Valisi Ayhan Çevik’e yönelik gerçekleştirilen bombalı cezalandırma eyleminin sanıkları oldukları iddiasıyla tutuklu olarak yargılanan Kemal Ertürk ve arkadaşlarının

duruşmasına geçildi. Duruşmasında söz alan Kemal Ertürk; kendilerinin yazdıkları savunma metinlerinin Sincan zindanındaki başgardıyan tarafından zorla alınarak savunma haklarının gaspedildiğini vurguladı.

Ertürk; konuşmasının devamında; dosyada yer alan ve kendisiyle birlikte aynı iddiayla yargılanan Muharrem Horoz’un Ölüm Orucu’nun 236. Gününde şehit düştüğünü ve bu durumun tutanaklara geçerek belgelenmesini istedi. Muharrem Horoz’un Partileri’nin önder kadrolarından birisi Sivas katillerinin cezalandırılması eyleminin komutanı, halk düşmanı Vali Ayhan Çevik’in korkulu rüyası olduğunu söyleyen Ertürk; Devletin örgüt liderleri Ölüm Orucu’na

girmiyor, yalanının yoldaşlarının şehit düşmesiyle bir kez daha tuzla buz olduğunu dile getirdi. Halkın bağrından binlerce Muharrem’in çıkacağını ve tohum olarak her tarafa yayılacağını sözlerine ekleyen Ertürk; “Muharrem Horoz Yoldaş Ölümsüzdür!” sloganını atarak sözlerini tamamladı. Ali Gülmez’in slogan atmasından sonra mahkeme salonuna daha fazla koluk gücü sevk eden faşist devlet; bu güçler aracılığıyla Kemal Ertürk’e de müdahale ederek dövere dışarı çıkardılar. Bu gelişmelere hiç bir şekilde müdahale etmeyen Mahkeme Başkanı, duruşmayı izlemeye gelen tutsak yakınlarını “provokasyon” yaratmakla suçladı. Duruşma karar verilmek üzere 4 Eylül tarihine ertelendi.

Umudun adı emekçi semtlerinin duvarlarına nakşedildi

9 Ağustos gecesi yoksul emekçi halkın yoğun olarak yaşadığı Gülsuyu Mahallesi’nin duvarları TKP/ML militanları tarafından kırmızı boyandı.

Elimize posta kanalıyla ulaştırdıkları haberde TKP/ML militanları “**Parti inşasında derinleş, kitle çalışmasında yoğunlaş**” şiarı ile bütünleşerek, emperyalistlerin ve uşakları olan patron-ağaların korkulu rüyası olmaya devam edeceklerini belirttiler. TKP/ML-TİKKO imzalı “**Ölüm Orucu Şehidimiz Muharrem Yoldaş ölümsüzdür**”, “**Ka-**

radeniz şehidimiz Murat Deniz yoldaş ölümsüzdür”, “**Muharrem-Murat yoldaşların katili patron-ağa devleti**”, “**Nergiz Gülmez yoldaş ölümsüzdür**”, “**Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz**”, “**Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür**”, “**Yaşasın Halk Savaşı**”, “**Yaşasın Demokratik Halk İktidarı**”, “**İşçi-köylü el ele demokratik devrime**”, “**Halk ordusu TİKKO katillerin peşinde**” sloganlarıyla Gülsuyu’nu kıvıllaştırdıklarını açıklayan militanlar eylem sonunda güvenli bir şekilde üstlerine döndüklerini

belirttiler. Yine Tuzla Bölgesi’nin merkezi yerlerinde TKP/ML-TİKKO militanları tarafından yoğun yazılamalar gerçekleştirildi. Gazetemize posta kanalıyla gönderilen yazılı açıklamada; 10 Temmuz 2001 tarihinde Tokat-Turhal’da faşist T.C güçleriyle Halk Ordusu TİKKO gerillaları arasında çıkan çatışma sonucu şehit düşen Murat Deniz (Erol) ile şanlı Ölüm Orucu direnişinde şehitler kervanına katılan Muharrem Horoz’un mücadelelerinde yaşatacaklarını

dile getiren militanlar, şehitlerin hesabını mutlaka soracaklarını ifade ettiler. Tuzla sokakları “**Muharrem Yoldaş Ölümsüzdür!**” “**Murat Deniz Halk Savaşı Mücadelemizde Yaşıyor!**” “**Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz!**” “**Herşey Parti İçin Parti Devrim için**” “**TKP/ML-TİKKO**” imzalı yazılamalarla daha da güzelleşirken, 1 gün boyunca yazıların silinmediği ve halk tarafından ilgiyle karşılandığı belirtildi.

üretime yaşam buldurmaz. Böylesi bir şekilleniş ve anlayışla kişi; Parti içerisinde kendini yaşatır, kendisiyle birlikte Partiyi de çürütür.

Böyle bir kişilik, yönlendirilmeksizin, idare edilmeksizin yürümez, hareket etmez. Güçsüzdür, “takip”çidir, “art”çidir, bağımlıdır, iradesizdir. Ve son tanım olarak robottur. Düğmesine basıldığında, kumandasına hüküm verildiğinde canlanır, hareket eder, sorgulama araştırma yapmaksızın istenen yöne gider. Peki ya fiziki olarak yalnızlaştığında...

Parti içinde bunun yansımaları da şu ya da bu boyutta mutlaka olacaktır. Kitlelerle ilişkilerde kopma, uzaklaşma, marjinalleşme durumu bunun sonucudur.

Eylemde, siyasal netliğin zayıflaması bunun sonucudur.

İşkencelerde onuru ve kişiliği ayak-

lar altına aldırır-çigneten budur. Bunun büyük payı vardır.

Kitlesele eylemlerde bunun yansımaları vardır. İlegalite kurallarının boşa çıkarılması ve böylece Partiye yara aldırılması, darbelenmesi durumu bunun sonucudur.

Kararların çignenmesi, yaşam buldurulmaması ve böylece partinin güçsüz bırakılması durumu bunun sonucudur.

Bireysel ihtiyaçlar ile Parti’nin ihtiyaçlarının kesiştiği ve partinin “bunlara öncelik tanı” dediği durumlarda bunu reddedip (söylemde böyle olmayabilir ama ya pratikte, ya yaşamda, ya davranışta...), bireysel çıkarılara öncelik tanınarak, aynı zamanda ben-merkezciliği güçlü kıldırma bunun sonucudur.

Yaşamdaki her türlü boşluğa müdahale etmemek, kendiliğinden akışa bırakmak, Parti’nin verdiği iradeyi kul-

lanmamak, pas tutturmak, bunun sonucudur.

Eleştiri-özeleştiride kırıcı, itici, sekte, hotzotçu olma durumu bunun sonucudur.

Bunun kırılması gerekir, ama öte yandan da tam da bu ‘izlenme’ durumuyla yeniden bağlarsak, biz, bütünlük olarak, ne kadar içinde olup; ona uygun yaşıyorsak, davranışlarımızı, ilişkilerimizi, konuşmalarımızı, yönlendiriciliğimizi ne kadar Partilileştirirsek izleyenleri o kadar etkiler, şekillendiririz. Bu sorumluluk oldukça önemlidir. Sekter ya da liberal, hotzotçu, ben-merkezci, savurgan, olgun olmayan, geliş güzel yaşamaktan; düşünmekten ve davranmaktan kurtulmak bir devrimci-militan için yaşamsaldır. Ya da işleri, yaşamı olurluna bırakmak, kendiliğindenciliğe düşmek, komiteleri, kurumları işletmemek ve dolayısıyla menşevik ve tasfiyeci yakla-

şımlardan kurtulmak da, yine bu sorumluluğun yerine getirilip-getirilmemesiyle ilgilidir.

Sorumluluk militanın denetleme mekanizmasıdır. Sorumluluk, militanın sağlamlığını getirir; uymama durumunda ise objektif olarak karşı-devrime hizmet etmesini getirir. Yukarıda belirttiğimiz gibi; bütün bağlarımızı, esas olarak da ideolojik-düşünsel-kültürel bağlarımızı koparmakla bir başarı elde etmezsek; yani yaşam tarzıyla, ilişki tarzıyla, düşünce ve davranış tarzıyla, olgulara olaylara, yaşama bakışta ve müdahalede bir kopuşu gerçekleştiremezsek, orada sorumluluklar yerine getirilemez. Sorumluluk yok; devrimci olma durumu da yok. Sorumluluk yok; devrimcileşme de yok! Sorumluluk, bütün bunlardan dolayı yaşamsaldır. Ve bütün sorumluluklar; alan, koşul ve zamanla özgünlükler taşısa da, nitelikte aynıdır.

NEHİR Zeki Aydın

Devekuşu siyaseti terkedilmelidir!

Toplumlar, tarihin ilerleyen merdivenlerinin bazılarında, sınıflar arası çatışmaların diyalektiği gereği, beklenenden fazla bekleyebilir. Sınıflı toplumlar tarihi buna sıkça tanıklık etmiştir. Günümüz de de böylesi bir olgunun yaşadığını söyleyebiliriz. Ancak, bu yaşanan durum, tam bir durgunluk değil, içten içe kaynayan ve karşıt sınıflar arası çatışmayı keskinleştirici bir bekleme merdiveni olarak görülmelidir. Emperyalistler ve halklar cephelelerinde gelişmeler dikkatle izlendiğinde, yeni bir devrimler sürecine hazırlığın ya da devrimler için ayağa kalkışın son aşamaları olduğu rahatlıkla gözlemlenebilir. Bunu göremeyenler ya da görmek istemeyenler, emperyalist ideolojinin manipülasyon kurbanlarından başkaları değildir.

Ülkemizde işçi sınıfı ve emekçi kitle hareketinde de uzun süredir pasifizm egemen. Kitleler sokaklara egemen olmaktan uzak ya da hala buna hazır değil. Ama, kitlelerin kendiliğinden sokaklara egemen olacağını bekleyenlerin işçi sınıfının bilimsel dünya görüşüyle de pek ilgisi olmayanlardır ya da işçi sınıfı ve emekçilerin devrimci dinamizmine güvenleri kalmayıp, kaderlerine boyun eğenlerdir.

Kitle hareketleri sokaklara egemen olsa dahi, ona işçi sınıfı bilimiyle önderlik edilmediği sürece, yeniden derin bir pasifizme gömülme olasılığı fazladır ve bu nedenle kitlelere nüfuz etmenin yollarından biri ve en önemlisi, doğru bir politika izlemektir.

Sınıf mücadelesinin bugünkü düzey geriliğinin, komünist ve devrimci hareketlere yansımaması olası değildir. Kitle hareketlerinin aktifliği veya pasifliği ezilen sınıfların temsilcilerine direkt yansır. Burada, bir ancak sözkonusudur. İşçi sınıfının sınıf bilinçli örgütü ve diğer devrimci örgütler, öncü rolüyle ve de egemen sınıfların karşısına iktidar alternatifleriyle çıktıkları varsayımı ya da gerçekliği vardır. Burjuvazinin karşısına sınıfın ve emekçilerin temsilcisi olarak çıkan bir öncü, kadere boyun eğemez. Varolan durumu sınıf hareketinin gelişmesi yönünde değiştirmekle yükümlüdür.

Öncelikle, yeni durumlar karşısında kendini değiştirmek ve varolan koşulları değiştirebilecek örgütsel ve siyasal politikalara sahip olmalıdır.

Kitle hareketlerinin, daha genel anlamda söylenirse, sınıf mücadelesinin geriliğini, kendi yanlışlarımıza bir sığınmak yapmak, daha başta iktidar perspektifinden uzaklaşmak anlamına gelir ki; bu, bir sınıfın öncüsü için ölüm tuzağının içine hapsolmaktır.

Tarihi tekerrür ettirenlerin ne kitle

hareketlerinin önünü açabilirler ne de kendi önlerini. Örgütsel ve siyasal anlamda tarihi tekerrür ettirenler, militan yapılarını kaybederek, içten içe çürümekten kurtulamazlar. Tarih asla tekerlür etmez, ilerler.

Bugün, TDH içinde canlı politik çatışmalar yerini, kimsenin kimseye dokunmaması ve herkesin kendi kabuğuna çekilmesi eğilimine terketmiş ve bunun yanısıra "doğruların ölçütü paratiktir" ve "doğru politika her şeyin belirleyicisidir" Marksizm-Leninizm-Maoizm saptaması giderek unutturulmaya çalışılıyor. Böyle bir gelişme, kaçınılmaz olarak, kitleleri devrimci tarzda aydınlatmaya yönelik çalışmaları da kendiliğindencilığe bırakmıştır.

İktidar perspektifinden uzaklaşmaların ve sınıf hareketinden kopmaların en büyük dayanakları, "ne yapalım kitlelerin durumu" bu diyerek, varolanla yetinmek ve statükoyu korumaya çalışmaktır. Bu tür anlayışlar subjektif öğenin rolünü yadsıyıp salt nesnellığı öne çıkaran ve ikisinin birliğini reddeden nesnelciliktir. Nesnelcilik ise pratikte, kendiliğindencilik olarak yansır ve sağcı anlayışların ideolojik kaynakları da burada yatar. 9

Bugünkü göreceli sessizliğin ve de durgunluğun bir çok nedeni ve bu nedenlerin arasında UKH ve dünya işçi sınıfı hareketindeki sosyalizme olan güvensizliğin önemli etkileri olmasına karşın, esas sorun; TDH'nin kendi içinde taşıdığı tıkanıklıktan ve bu tıkanıklığı aşmak için doğru politika üretmemesinden kaynaklanıyor.

Küçük burjuva devrimci kesimlerin bazıları, suçu reformistler de ve sendika ağalarında bulurken, kendi rollerini ise görmezden geliyorlar. Kitle hareketlerinin pasifize olmasında söz konusu öğelerin önemli bir rolü olmasına karşın, bu kesimlerden militan bir çıkış beklemek, saflık değilse eğer,

iktidar perspektifiyle hareket edememenin değişik bir şekilde dışa vurumudur.

Komünist ve devrimciler kendi rollerini oynamadıkça, kendiliğindenciligi yıkamadıkça ve militan bir pratik ortaya koymadıkça, kitlelerden radikal çıkış ve sokaklara egemen olması beklenmemelidir. Bu da, doğru politikaların izlenmesi yanında militan bir pratiği şart koşar. Amatör değil, profesyonel bir çalışma tarzını gerektirir. Tek bir eylem biçimine saplanıp kalmayı değil, kitlelerin üzerindeki ölü toprağı atacak bir çok eylem biçimlerini pratiğe geçirmeyi zorunlu kılar.

Bütün bunlar, sağlam bir örgütsel yapı ve bu örgütsel yapının doğru bir politikaya sahip olması, politika ile pratiğin birbirini geliştirici birliğini sağlaması demektir. Bunlar olmadan, ne kendiliğindencilik aşılabılır ne de kitleler içinde kök salınabilir. Bu bağlamda, örgütsel yapının çelikten yapısı, militan ruha sahip ve sökülemez illegal bir ağa sahip olması, düşmanın saldırılarını karşısında çok az kayıpla mücadeleyi sürdürmesi ve hareketi tek bir mücadele biçimiyle sınırlamaması; iktidara yürümenin olmazsa olmaz ilkelerinden bazılarıdır.

Türk egemen sınıfların, yönetilenleri yönetemez durumda oluşları ve ekonomik-siyasi krizi giderek derinleştirme de gösterdikleri maharet, komünist ve devrimciler açısından sınıf mücadelesini geliştirmeleri için olumlu fırsatlar yaratmaktadır. Elbette, egemen sınıflar, olası sosyal patlamalara karşı da yasal önlemlerini alıyor, artıyor ve kendi militarist kurumlarını bu olasılığa göre sürekli yeniliyor ve hazırlıyor.

Aynı mahareti, komünist ve devrimciler sınıf mücadelesini geliştirmede göstermelidir. İşçi sınıfı ve emekçilerin beklentisi budur. Ezilen milyonlar, komünist ve devrimcilerden bir kıpırdama ve önderlik beklerken, onlar

ise, kitlelerin kendiliğinden harekete geçmesini bekliyorlar. İşte, yanlışlık burada ve bu yaklaşımdan en kısa zamanda arınıp, iktidar perspektifiyle hareket edilerek, izlenen devekuşu siyaseti terkedilmelidir.

Egemen sınıflar, komünist ve devrimcileri bütünüyle teslim almak, bu da olmazsa en azından kitlelerden soyutlamak için vahşice saldırıyor. İçeridekiler buna karşı kahramanca bir direniş sergilerken, dışarıda mücadeleyi salt buraya kitlemek, statükoyu koruma mantığıdır. İçerideki mücadelenin zaferi ya da soluklanması, dışarı da değişik mücadele biçimleriyle düşmana yanıt vermekten ve kitleleri örgütleyerek mücadeleye sevk etmekten geçer.

Bazı kendini bilmez küçük burjuva statükocuların kendi dışındakilerini "hain" ilan etmesi, tek bir mücadele biçimine tapma felsefi idealizmiyle örülü devekuşu siyaseti anlayışlarını bir kaç küçük burjuva hariç kimseye dikte ettirememelerinden kaynaklanmaktadır.

Komünistler için sorun, kitlelerin kazanılması ve sınıf mücadelesinin her alanda yükseltilmesi siyasetinin ve bu siyaseti yürütecek örgütsel yapının sağlamaştırılması daha bir önem kazanmaktadır. Bunlar yaratılmadan ya da yerine getirilmeden, sınıf mücadelesinde iktidar perspektifiyle yürünemez.

"... -Kitlelerle bağ içinde hedefe bilinçli bir çalışma için iyice yerleşmeyi bilen, proletaryanın her yaşam belirtisini sosyal-demokrat (komünist-bn-) anlayışla etkileyecek biçimde güçlerini yönlendirecek olan onun öncüsünü örgütlemeyi bilen ileri sınıfın partisi- bu parti, ne pahasına olursa olsun yenecektir."(*)

Çünkü gelecek, işçi sınıfı ve emekçilerindir.

(*)Lenin,SE, C.4, sf.21, Inter yayınları

Selam olsun savaşın parıldayan direnişçilerine

10 Temmuz'da faşist TC güçleriyle çıkan çatışmada, şehit düşen Murat Deniz ve mevsimlerdir süren, 300. günlere yaklaşan Şanlı Ölüm Orucu direnişinde şehit düşen TKP/ML'nin genç önder kadrolarından Muharrem Horoz yoldaşların anısına İsviçre TKP/ML taraftarları bir anma düzenlediler.

Saat 16:45'de GBI Sendikasında gerçekleştirilen anmaya 70 kişi katıldı. Açılış ve saygı duruşundan sonra dünyada ve ülkemizdeki durum kitleye anlatıldı. Daha sonra, Muharrem Horoz ve Murat Deniz'in yaşamı anlatıldı. TKP/ML YDB'nin Muharrem Horoz için yayınladığı bildiri okundu, daha sonra Ozan Munzur ihtilalci türkülerıyla anmada yerini aldı. Yeniden süreci anlatan bölümlerden sonra 19 Aralık'ta Kemalist Faşist Türk Devleti'nin gerçekleştirdiği ve kendilerinin inkar edemedikleri, katliamla ilgili sinevizyon gösterimine geçildi. Katılan yoldaşlar ve dostlar pür dikkat izliyorlardı, salonda en ufak bir ses yoktu. Bazı yoldaşlar ve dostlar gösterim içinde bulunan vahşete dayanamıyorlardı ve salondan dönem dönem çıkıyorlardı. 45 dakikalık gösterim ardından sürece ilişkin son bir yazının okunmasıyla, katılımcı-

lara ve anmada yer alan Devrimci Demokrasi okurlarına teşekkür edilip etkinlik sonlandırıldı.

Murat Deniz Eğitim Kampı başarıyla sonuçlandı

Emperyalist-kapitalist dünya sisteminin “küreselleşme” adı altında yeniden yapılandırılması programı, dünya işçi sınıfına ve ezilen halklarına yönelik çok kapsamlı saldırıları da beraberinde getirdi. Bu saldırılar, ideolojik, siyasi, örgütsel, askeri, kültürel...vb. cephelerden sistematik olarak sürdürülmektedir. Öyleki, kapitalizm her düzeyde yeniden cilalanıp emekçilerin önüne konulmaktadır.

Başta burjuvazinin sınıf egemenliğini savunanlar olmak üzere, bu egemenliği işçi sınıfı saflarında gözüken fakat çeşitli versiyonlarını savunanların, proletaryanın kızıl bayrağına sürdükleri lekelere sürekli temizlenmesiyle, devrim hükmünü sürdürmeye devam edecektir. Bu bilinçle TKP/ML'nin yurt dışı önderliği, karşı-devrimin tüm saldırılarına karşı, saflarımızdaki kavrayış düzeyini yükseltmek amacıyla bir grup yoldaşı bir araya getirerek, **21-27 Temmuz 2001** tarihleri arasında Alp Dağları'nın İsviçre'ye bakan eteklerinde **Murat Deniz Eğitim Kampı**'nı başarıyla gerçekleştirdi.

Eğitim kampının pratik hazırlıklarının yapıldığı bir aşamada, düşman güçleriyle girdiği çatışmada şehit düşen Murat Deniz yoldaş, mücadele yaşamı boyunca kolektif eğitimi en iyi bilince çıkararak yoldaşlar arasındaydı. O, gerilla birliklerinin Siyasi Komiseri olarak, gerillaların eğitimiyle ilgilenirken, gerilla birliğinin mola verdiği her yerde dizine dayadığı defterine yazılar yazardı. O, aynı zamanda devrimimizin askeri görevlerini de yerine getirmeye çalışan iyi bir komutandı. O'nun bu niteliklerini rehber edinilerek, kampın isimlendirmesinde O'nun adı uygun bulundu. **O, başta kampa katılan yoldaşlar olmak üzere, tüm Partizanlar'ın bilincinde yaşatılacaktır.**

Murat Deniz Eğitim Kampı'nda işlenen konular şunlardı:

1-“Küreselleşme” ve ülkemizdeki izdüşümü olarak yeniden yapılandırma politikası,

2-TKP/ML'nin temel teorik görüşleri

a) Sosyo-ekonomik yapı tahlili ve kapitalizmin gelişme sınırları

b) Ülkemizdeki sınıfların mevzilenmesi, mevcut sürece damgasını basan çelişmeler ve bu çelişmelerin önümüze koyduğu ikili görev: Devrimimizin niteliği Demokratik Halk Devrimi'dir. Bu devrimin görevi de, emperyalizmi, feodalizmi ve komprador kapitalizmi alt etmek, daha da ötesinde durmaksızın sosyalizm ve oradan da komünizme geçme hedefi, proletarya diktatörlüğünün özgül bir biçimi olarak Demok-

dirme toplantısında katılımcı tüm yoldaşlar, memnuniyetlerini dile getirerek, böylesi kampların yeniden düzenlenmesini isteyerek, çok başarılı bir kamp olduğunun altını çizdiler. Kampa katılan bir grup katılımcıya sorduğumuz sorulara verdikleri yanıtları okurlarımızın dikkatine sunuyoruz:

Can: Böylesi bir eğitim kampına ilk defa katılıyorum. Dolayısıyla değerlendirmem bu çerçevede olacak. En son güneşe uğurladığımız Murat Deniz yoldaşımızın ismi altında yap-

sında üzerime çok zor, fakat onurlu görevler düştüğünü daha iyi bir şekilde kavradım. Kampın bana verdiği mesaj veya bilincimde yarattığı nitel sığrama; **sınıf mücadelesinin tek bir çarpışmadan ibaret olmadığıdır.** Çetin çarpışmalar karşısında, havluyu atmayı değil, tam tersine her çarpışmanın sonucunda daha da çelikleşmemi öğretti. **Ve insanın kendisine tamamiyle yabancılaştığı Avrupa koşullarında inadına devrimci yaşam biçimini hayatın her alanında uygulamanın zorunluluğunu kavradım.** Bununla birlikte beynimizi bir kurt gibi kemiren burjuva hastalık ve alışkanlıklardan arınmamızın tek yolunun durmadan değişmekten geçtiğini kavradım. Durmadan değişmenin yolunun da devrimci Marksist teoriyle donanıp, onu proletaryanın karanlıkları parçalayan bir feneri yapmaktan geçtiğini emretti. Kısacası ben; M. Deniz Eğitim Kampı'ndan **proletaryanın bir militanı olma ruhuyla ayrılıyorum.**

Eğitim konuları önderliğimiz tarafından isabetli bir şekilde belirlenmişti. Özellikle Proletarya Partisi'nin görüşlerinin bize itinayla kavratılması ve Partimizi oportünist revizyonist ve her türlü kavga kaçkını akımlardan ayıran temel görüşlerinin beynimizde netleşmesi en önemli yön idi. Eğitmenimiz bilgiyi aktarmada oldukça itinalı davrandı. Yürüttüğü yöntem, bizi her zaman dinç bir şekilde konuları başından sonuna kadar takip etmemizi sağladı. Yine her akşam yaptığımız soru-cevap şeklindeki sohbet toplantısı, hem günün muhasebesini sağladı, hem de eksik kalan yerler bu şekilde tamamlandı.

Sidar: Murat Deniz Eğitim Kampı, her dereceden yoldaşlarımıza yararlı olduğu gibi, benim durumumdaki teorik açıdan yetersiz birisi için de çok yararlı oldu. Ülkemiz devriminin niteliği, mücadele biçimleri...vb. bir çok konuda, Partimiz'le ilgili bilgilerin verilmesi noktası, sürecin değerlendirilmesi, “küreselleşme” saldırılarının boyutları ve bunlar gibi önemli pek çok konuda verilen eğitim, kuşkusuz ki çok faydalıydı. Bundan sonrası, benim bu konuları bilince çıkarmam ve içselleştirmeme bağlıdır. Bütün bu açıdan bakınca bu kampın düzenlenmesi benim ve yol-

ratik Halk Diktatörlüğü,

3-TC tarihinin tahlili ve faşizm

4-Maoizm, geriye dönüş sorunları ve Marksizm'e Mao'nun katkıları

5-Marksist felsefe ve Mao,

6-Marksist-Leninist-Maoist bilimin sınıf mücadelesindeki yakıncılığı ve bize düşen görevler.

Murat Deniz Eğitim Kampı; kolektivizm, sorumluluk, disiplin ve yoldaşlık ilişkilerinin ileri derecede temsil edildiği bir ortamda gerçekleşti. Günlük program olarak; sabah sporu, 6 saat eğitim ve günlük öğrendiklerimizin pekiştirilmesi amacıyla akşam 2 saat sohbet toplantısı. Ayrıca kampın temizliği ve nöbetler eksiksiz bir biçimde tüm yoldaşlar tarafından yerine getirildi. Son akşam Kamp Kültür Komitesi tarafından hazırlanan kültür programı, skeç, şiir, taklit, müzik dinletisi, yeteneklerin sergilenmesi ve Parti Marşı ile noktalandı. Yapılan değerlen-

tığımız kampımız, oldukça öğretici ve eğitici geçti. M. Deniz Eğitim Kampı bizi sınıf mücadelesinin çetin dalgalarına karşı, birer dalga kıranlar olarak devrimci Marksist bilimle kuşandırdı.

Kampın örgütlenmesi bir bütünüyle olumlu oldu. Bu tür kamplar önderliğimiz tarafından daha da sıklaştırılmalı ve özellikle de ileride sınıf mücadelesinin birer savaşçıları olacak olan gençlere yönelik programlar hazırlanmalıdır. Daha önce çok farklı mücadele alanlarından sadece yüzünü gördüğümüz yoldaşlarımızı kamp süresince daha iyi tanıma imkanlarımız oldu. Yoldaşlarla proleter disiplin altında, uğruna bedeller verdiğimiz toplumu kısa bir süre için de olsa hayata geçirdik. Bu çerçevede yoldaşlık ilişkilerimiz bir üst boyuta evrildi.

Murat Deniz Eğitim Kampı bana enternasyonal proletaryanın kavga-

daşların açısından gayet iyi oldu.

Bu kampın bendeki en önemli etkisi bundan sonrası için gereken enerjiyi almış olmamdır.

Oktay: Her şeyden önce çok uzaklarda olsak da yüreğimizin ve idealimizin birleştiği yerden selamla başlamak istiyorum. Çok iyi anlıyoruz ve biliyoruz ki, genelde dünyada özelde ülkemizde emperyalizmin topyekün bir saldırısı var. Bu saldırı ideolojik olarak toplumun en dinamik kesimini hedef almaktadır. Bu saldırıları boşa çıkarmak bizlerin görevi. Tamda böyle bir zamanda partimiz TKP/ML nin açmış olduğu Murat Deniz Eğitim Kampı yerinde ve isabetli bir karardır. **Çok şey öğrendim. Öğrenince, insan ne kadar eksik olduğunu fark ediyor. Yenilenmenin ve öğrenmenin kaçınılmaz olduğu ortaya çıkıyor.**

Muhtar: Murat Deniz Eğitim Kampı, bizleri her yönüyle yetkinleştirip, kavrayış düzeyimizi yükseltmiştir. En can alıcı şey disiplindi. Disiplinli bir kamp olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Ayrıca kültürel ve sportif yönden de doyurucu idi.

Bazı yoldaşlarla yeni tanışmamıza rağmen, yoldaşlık kavramını içselleştirdiğimiz için zorluk çekmedik. Gerçekten de her şey mükem-

meldi. Bu türdeki kamplar bizi çok yönlü eğitip, sınıf mücadelesinin bilgisiyle donatmaktadır.

Eğitim konuları emperyalizmin "küreselleşme" ve "yeniden yapılanma" saldırılarına karşı kapsamlı olarak donanımı ifade ederken, bununla birlikte günümüzde, reformist, küçük burjuva çizgilere karşı da proletaryanın bilimsel dünya görüşünün yol göstericiliğinin saflarımızda daha derinlikli kavranmasına neden olmuştur. Bu kamplar bizi partiye daha da yakınlaştırmaktadır.

Deniz: Her şeyden önce Partimiz'in Murat Deniz yoldaşın adını almış olan bu eğitim kampına bizleri layık görmesi bizi onore etmiştir. **Kamp, başlangıcından sonuna kadar planlı, programlı, kolektivizmin hakim olduğu ve farklı alanlardan gelen yoldaşlarla ilişkilerin pekişmesini ve yoldaşlığın gerçek anlamda kavratılmasını içeren bir ortamdı.** Eğitim kampının üzerimizde bıraktığı en büyük etki, teorik anlamda eksik, şekilsiz ve dar düşünüşü ortadan kaldıran ve de yön veren, bireysel yaşamdan kolektif yaşamına geçişin öğelerini içinde barındıran bir eğitim kampıydı.

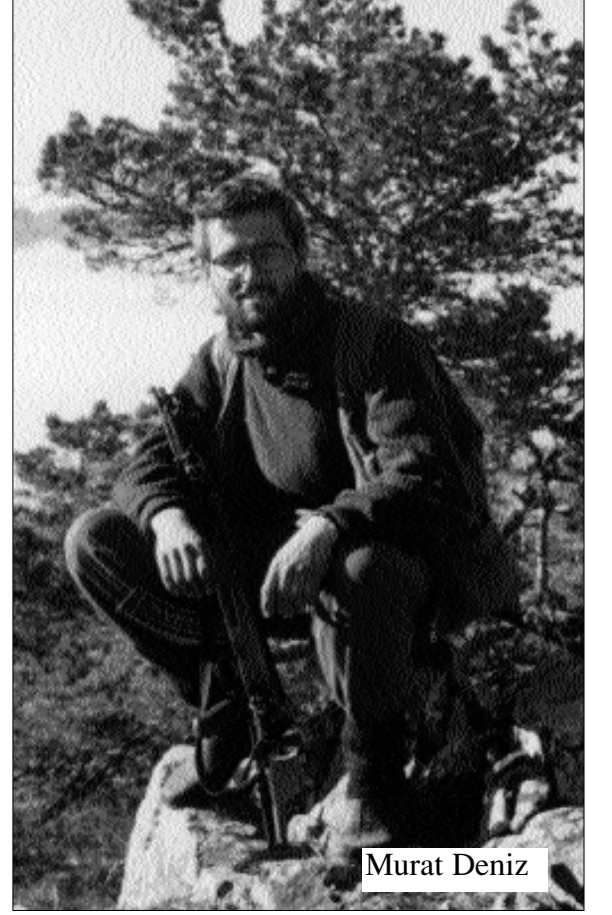
Ali: Murat Deniz Eğitim Kampı, gerek disiplin, gerek paylaşım yö-

nüyle ve kolektif paylaşım ve üretim yönüyle olumlu idi. Böylesi kamplarda kolektifin bir parçası olarak, bireyin pratik ve teorik bakımdan kendi eksikliklerini görebilmesini sorgulamasının yolunu açmaktadır. Kamp, seviyeli, disiplinli ve yoldaşlık ilişkilerini pekiştiren olumlu bir atmosferde geçti. Eğitim yönü ile de başarılı olduğunu söyleyebilirim.

Teorik bilgilerimize yeni ve önemli bilgilerin eklenmesi, partiye daha fazla bütünleşme ve yoldaş sıcaklığının en üst boyutunu yaşadık.

Erol: İlk günden bugüne kadar çok şey öğrendim. Ancak bunların halka mal edilmesi gerekir. **Kendi yaşamımda var olan küçük burjuva zaafılarımı alt ederek öğrendiklerimi uygulayacağım.**

Azad: Şanslıyım. Böylesi bir kampa ilk defa katılım sağlıyorum. **Bu bir haftalık eğitim süresi boyunca herkesden çok şey öğrendim.** Başta son şehidimiz Murat Deniz olmak üzere tüm şehitlerimize

Murat Deniz

teşekkürler.

İnan: Burjuvazinin kuşatmasını yırtmak için ideolojik olarak sağlam ve net olmamız gerekir. **Kendi eksikliklerimi gördüm ve öğrendiklerimi yaşama geçirmede adım atmam gerekiyor.**

Ölüm Orucu Şehidi Komünist Önder Muharrem Horoz Paris'te Anıldı

Muharrem Horoz anması Paris

4 Ağustos 2001 tarihinde Paris DETU-DAK bileşenleri (İşçi-Köylü, Devrimci Demokrasi, Atılım, Alınterimiz) olarak, devam etmekte olan şanlı Ölüm Orucu direnişini Avrupa'daki halklara anlatmak, 19 Aralık öncesi ve sonrası faşist Türk devletinin hapishanelerde yaptığı katliamların suç ortağı olan Avrupalı emperyalistlerin gerçek niteliğini bizzat buralardaki halklara kavratılabilmek ve mevsimleri bulan direnişin yaşadığımız bu tarihsel kesitteki anlam ve önemini çeşitli milliyetlerden emekçilerin elinde bir silaha dönüşmesini

teslimiyeti dayattığı, buna karşın devrimci tutsakların mevsimleri bulan ve halen devam etmekte olan direnişlerine değinilerek, tutsakların haklı taleplerinin karşılanması istendi.

Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylemde, binlerce bildiri dağıtıldı. Sembolik olarak 19 Aralık katliamı ve sonrasında katledilen tutsakları ifadelendirmek amacıyla kefenler giyilerek yere yatıldı. Alanda bulunan binlerce insanın yoğun ilgi gösterdiği gösteride, tecrit hücrelerine karşı imza kampanyası da sürdü-

rüldü.

Şehit düşen devrimci ve komünistlerin dövizlerinin taşındığı gösteride, "Yaşasın politik tutsakların direnişi", "Faşist Türk devletini finanse etmeye son", "Muharrem Horoz ölümsüzdür"...vb sloganlar atıldı.

Daha sonra 3 Ağustos 2001 tarihinde ölümsüzlüğe uğurladığımız Ölüm Orucu direnişçisi TKP/ML'nin genç önder kadrolarından Komünist önder Muharrem Horoz şahsında, başta Ölüm Orucu şehitleri olmak üzere devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler için yapılan saygı duruşundan sonra TKP/ML-YDB tarafından yapılan açıklama okundu. Açıklamada, Ölüm Orucu direnişinin devletin tüm yalan ve çarpıtmalarına karşın, yeni ekiplerin katılımıyla görkemli bir şekilde devam ettiği belirtilerek, direnişin zafere doğru ilerlediği ifade edildi. Ayrıca Muharrem Horoz yoldaşın yaşamı ve mücadelesine değinilerek, direniş ve kazanmadan yana olan tüm devrimcilerin ondan öğrenmesi gerektiğinin altı çizildi.

Hapishanelerdeki kahramanca direnişin devam ettiği vurgulanarak, gelecek eylemlerde çevremizdekileri de seferber ederek daha güçlü katılım sağlanması gerektiği çağrısıyla eylem sona erdirildi.

EVRENSEL BAKIŞ

Acar Çağlayan

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığından yayımlayamıyoruz!

Devrim ve karşı-devrim arasında karşı devrimci bir saf; Troçki

Leon Troçki 20 Ağustos 1940'da Meksika'da bir İspanyol komünisti Ramor Mercader tarafından kafasına çekiçle vurularak öldürüldü. Troçki'nin tüm ihanetlerine rağmen Stalin büyük bir kararlılıkla mücadele etti. Çünkü Troçki karşı-devrimi temsil ediyordu. J.T.Murphy "Bir Batılı gazetecinin kaleminden Stalin" adlı kitabında Stalin ve Troçki'yi "Devrim ve Karşı-Devrim" olarak adlandırıyor. "Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisi'nin kuruluşunda patlak veren ilk çatışmadan 1938'de Kızıl Ordu'daki temizlik hareketine dek tüm bir kavga, son çözümlemede, devrimle karşı-devrim arasındaki uzun süreli bir mücadeleden başka bir şey değildir. Daha ilk başlarda Lenin'le Stalin devrime hangi sınıfın önderlik edeceği sorununda Troçki ve yandaşlarına karşı çıkmışlardı. İktidarın ele geçirilmesinden sonra Lenin ve Stalin kararlılıkla Brest-Litovsk Barış Antlaşması'nın imzalanmasını savundular.

Leon Troçki

Troçki ise, Sovyet hükümetinin savaşacak silahı bulunmadığı bir dönemde, "ne savaş ne barış" anlayışıyla devrimci savaş anlayışı arasında yalpaladı, durdu. Stalin, Kızıl Ordunun Bolşevik önderler tarafından yönetilmesini savundu. Troçki ise, Ordunun kurmay görevlerini Çarlık Ordusu'ndan gelen subaylara teslim etti. Troçki, sendikaların zorunlu devlet kurumları haline getirilmesini ve emeğin askerleştirilmesini önerdi. Lenin ve Stalin ise, sendikaların gönüllü örgütler olmasını savundular ve emeğin askerleştirilmesine karşı çıktılar. Le-

nin ve Stalin sosyalizmin tek ülkede kurulabileceğini ileri sürdüler. Troçki ise Rusya devriminin hemen bir Avrupa devrimiyle desteklenmediği takdirde mutlaka başarısızlığa uğrayacağı görüşünde diretti.

Troçki'nin bütün bu sorunlardaki fikirleri ardı ardına sıralandığında, onun pratikteki önerilerinin bozguncu ve teslimiyetçi olduğunu görmek olanaksızdır. Troçki, Ekim Devrimi'nden üç ay kadar önce, ancak Menşeviklerin kesin olarak yenilgiye uğradıklarından emin olduğu zaman, Menşevik kamptan Bolşevik kampa geçiverdi. Ayrıca, devrimden hemen sonra meydana gelen olaylardan açıkça anlaşıldığı gibi, Troçki devrim sorunlarına yaklaşımını temelde zerrece değiştirmiş değildi. Yalnızca kendisine üstünlük sağlayacak alanı değiştirmişti.

Parti içindeki büyük temizlikten sonra, NEP(Yeni Ekonomik Politika) döneminin ortalarında, Stalin "Troçkizm karşı Leninizm" sorununu ortaya koydu. Doktrin sorunlarının somut politik biçimlerde nasıl ortaya konulacağını Lenin'den öğrenmiş olan Stalin, bütün teorik tartışmaları "sosyalizmin tek ülkede kurulması" sorununun incelenmesine yöneltti. "Troçki bu soruna nasıl bakıyor?" diye sordu ve Troçki'nin 1905 Yılı adlı kitabındaki sözleriyle yanıtladı.

Rusya'daki devrimci gelişmenin niteliği üzerine görüşlerin, sonraları "sürekli devrim" teorisi diye bilinen görüşlerin yazarın kafasında yavaş yavaş billurlaşması 9 Ocak'la Ekim 1905 Genel Grevi arasındaki fasıladır. Bu karmaşık gibi görünen deyim aslında oldukça basit bir fikri anlatıyordu: Rusya Devrimi'nin acil hedefleri burjuva nitelikte olmalarına karşın, devrim bu hedeflere ulaştıktan sonra orada durmayacaktı. Devrim, önündeki acil burjuva sorunlarını, proletaryayı iktidara getirmeden çözemeydi. Ve proletarya, iktidarı ele geçirdikten sonra, kendisini

devrimin burjuva çerçevesiyle sınırlayamazdı. Tam tersine, proletarya öncüsü, zaferini güvence altına alabilmek için, yönetiminin daha ilk aşamalarında yalnızca feodal mülkiyete karşı değil, aynı zaman-

da çözülebilir. Bu görüşe göre, devrimimiz için tek bir seçenek kalmaktadır: Dünya devrimini beklerken, kendi çelişmeleri içinde kurumak ve köklerine dek çürüyüp gitmek.

Troçki, Ekim Devrimi'nden üç ay kadar önce, ancak Menşeviklerin kesin olarak yenilgiye uğradıklarından emin olduğu zaman, Menşevik kamptan Bolşevik kampa geçiverdi. Ayrıca, devrimden hemen sonra meydana gelen olaylardan açıkça anlaşıldığı gibi, Troçki devrim sorunlarına yaklaşımını temelde zerrece değiştirmiş değildi. Yalnızca kendisine üstünlük sağlayacak alanı değiştirmişti.

da kapitalist mülkiyete karşı da köklü saldırılara girişmek zorunda kalacaktı. Bunu yaparken, proletarya, yalnızca kendisini devrimci mücadelenin ilk aşamalarında desteklemiş olan burjuva gruplarıyla değil aynı zamanda iktidara gelmesinde kendisine yardım etmiş olan geniş köylü yığınlarıyla da düşmanca çatışmalara girecekti. Köylülerin büyük çoğunluğu oluşturduğu geri bir ülkedeki işçi hükümetinin içinde bulunduğunu çelişmeler, ancak uluslararası planda, dünya proletarya devrimi planında çözülebilir.

Ve "Leninizm"ın safında yer alan Stalin, bu görüşleri şöyle yanıtladı;

"Lenin proletarya ile emekçi köylü tabakaları arasındaki **ittifaktan**, proletarya diktatörlüğünden temel olarak söz eder. Oysa Troçki, "proletarya öncüsünün geniş köylü yığınlarıyla düşmanca çatışması"ndan söz ediyor.

Lenin proletaryanın emekçi ve sömürülen yığınlara **önderliğinden** söz eder. Oysa Troçki, "köylülerin büyük çoğunluğu oluşturduğu geri bir ülkedeki işçi hükümetinin içinde bulunduğu çelişmeler"den söz ediyor.

Lenin'e göre, devrim kendi güçlerini, esas olarak bizzat Rusya'nın işçi ve köylüleri arasından yaratır. Troçki'ye göre ise, gerekli güçler ancak "dünya proletarya devrimi planında" bulunabilir.

Peki, dünya devrimi biraz gecikmeyle gerçekleşecek olursa ne olacak? Devrimimiz için bir umut ışığı var mıdır? Troçki yoldaş herhangi bir umut ışığı olduğunu kabul etmiyor. Çünkü işçi hükümetinin içinde bulunduğu çelişmeler...**ancak...** dünya devrimi planının

Lenin'e göre proletarya diktatörlüğü nedir?

Proletarya diktatörlüğü, sermayenin tamamen yok edilmesi ve 'sosyalizmin nihai olarak kurulması ve sağlamaştırılması için proletarya ile emekçi köylü yığınlarının ittifakına dayanan iktidardır.

Troçki'ye göre proletarya diktatörlüğü nedir?

Proletarya diktatörlüğü, "geniş emekçi yığınlarıyla... düşmanca çatışmalara giren" ve "çelişmelerinin" çözümünü yalnızca "dünya devrimi planında" arayan bir iktidardır. Bu "sürekli devrim teorisi" ile Menşevizmin proletarya diktatörlüğü kavramını reddeden, o mahlum teorisi arasında ne fark vardır?

Özünde, hiç bir fark yoktur.

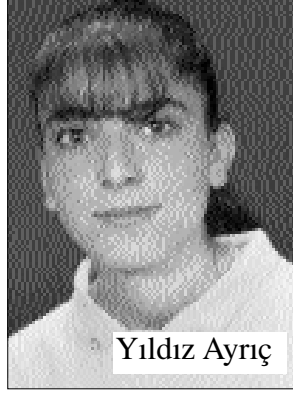
Böylece, ideolojik savaş açılmış oldu. Stalin yalnızca güçlü bir tartışmacı değil, aynı zamanda Troçki'den kat kat üstün bir örgütleyici ve taktisyendi. Daha önce parti içindeki büyük temizlik hareketinde Lenin'e yardımcı olmuştu. Şimdi de, Lenin'in ölümünden sonra, partiye, Lenin'davasına hizmet etmek isteyen 200.000 yeni üye alıyordu. O, yeni bir öğretiyi kurmadı; Lenin'in bayraktarı ve öğrencisi olarak partinin ve yığınların başına geçti. Düşmanları ise, onun partiye aldığı yeni üyeler için "serseri takımının dalkavuklar partisine doldurulması" dediler. Politika alanında, insanlar bizim onaylamadığımız işler yaptıklarında ya da sevmediğimiz birini desteklediklerinde, hemencecik "serseri takımı", hem de genellikle "azgın serseri takımı" olur çıkarlar! Doğru bulduğumuz işler yaptıkları zaman da, "binleşmiş halkın sesi"nden ya da "en üstün demokrasinin onurlu ifadesi"nden sözetmeye başlarız!

Beşler Kepir Yaylası'nda çoğalıyor

Umudun yaslandığı dağlarda süren uzun soluklu yürüyüş destanında nöbetler devredilir omuzdan omuza. Kaypakayalar Cihanlara, Cihanlar Kazımlara, Kazımlar Demirdağlara, Cemiller Emrelere, İsmailer Dursunlara. Partizandan Partizana senfoniler sürer gider Munzurlardan Topçamlara... Tarih 23 Ağustos 1992. Kepir Yaylası yine bir kalaşnikof senfonisiyle çınlıyor. Gerilla iletişimlerine parola olan kuş sesleri, kalaşnikof konçertosunun nağmelerine semaların maviliklerinde eşlik ediyor.

Pusuya düşürülen 10 TKP/ML TİKKO Gerillası ile devlet güçleri arasında oniki saat süren çatışmada, Kepir Yaylası, 5 gerillanın (**Dursun Elik**, **Yıldız Ayriç**, **Meral Gezer**, **Cem İştmez**, **Akın Uzun**) çatışarak Demokratik Halk Devrimi ve kesintisiz olarak komünizm için diş diş verdiği bir direnişe tanıklık etti. TKP/ML Üyesi ve TİKKO Bölge Komutanlığı üyesi Dursun Elik (Cemil) Çorum doğumluydu. Komutasındaki gerilla birliğiyle düştüğü düşman pususundan; devletin binlerce lav silahına, as-

keri helikopterlerin kuşatmasına rağmen, çatışma alanını yararak 5 yoldaşının kaçmasını sağlamıştır. Ovacık nüfusuna kayıtlı Meral Gezer (Yıldız) yaralı olarak yakalanır. Teslim olmayan kadın Partizan, işkenceyle katledildi. Dersim halkı, 5 gerillasını, kepenk ve kontak kapatarak uğurladı. Devletin zorla kepenk açtırma baskısını ise; halk direnişi kitlesel eyleme çevirerek, kaymakamlık binasını sararak sloganlarla yanıtladı. Olay günü TKP/ML TİKKO gerillaları da mısilleme olarak Ovacık Merkezi'ndeki Tugay'a bombalı ve silahlı saldırıda bulundu. Üç asker yaralandı. Kepenk kapatma eylemine Dersim Merkez, Hozat ve Mazgirt'in köylerinden de katılım sağlandı.

Yıldız Ayriç

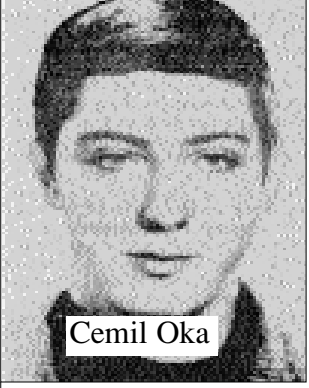
Alman faşizmine hücrelerinde bir önder tavrıyla kök söktürdü

Alman Komünist Partisi'nin önderi olan Thaelmann işçi bir ailenin çocuğudur. 1903'te Alman Sosyal Demokrat Partisi'ne katılırken, 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonunda SPD'den ayrılan çeşitli eğitimlerin kurduğu USDP içerisinde yer aldı. Daha sonra Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht'in önderliğini yaptığı Spartaküs grubunun öncülüğünde 1918 sonunda kurulan KPD'ye geçti. 1919'da Hamburg Belediye Meclis Üyeliği'ne seçilen Thaelmann, Parti yöneticiliğine kadar geldi. Parlamento da 1933'e kadar milletvekili olarak kaldı.

1925'te KPD'nin genel sekreterliğine seçilen Thaelmann'ın genel sekreterliği kongre kararıyla kamuoyuna açıklandı. Cumhurbaşkanlığına adaylığını koyan Thaelmann %13.2 oy aldı.

3 Mart 1933'te tutuklandı. 18 Ağustos 1944'te faşist cellatlar tarafından Buchenwald Toplama Kampı'nda katledildi. Faşist Almanya'nın hücrelerinde 10 yıl kalan Thaelmann, hücreleştirilmek istenen bir yaşama karşı devrime, zafere olan inancıyla faşizme teslim olmadı. Katledilene kadar komünist bir öndere yakışır tavrıyla hareket etti.

O safını ezilenlerin öfkesinde tuttu

Cemil Oka

Sınıfa ihanet ederek ezilenlerin safında en önde yerini alan Cemil Oka, asker kökenli burjuva bir ailenin çocuğudur.

Cemil Oka; Elazığ, Malatya, Bingöl, Dersim, Muş, illerinde sıkıyönetim komutanlığı yapan General Nazif Oka'nın oğludur. Bu durum Ce-

mil'in ülke gerçekliğini görmesine ve en yakında olsa, babası ve komutasındakilerin halka ettiği zulmü tüm çıplaklığıyla görmesini sağlamıştır. Ezen ile ezilenin savaşımında tercihi dışında, ezenin safında yaşama başlaması Cemil yoldaşın haklı safında yer almasını engellemedi. Sınıfının beraberi getirdiği avantajları da yine ezilenlerin öfkesiyle harmanlandırarak kullandı. İstanbul'da başlayan hareketli mücadele süreci; O'nu örgütleyici kişiliğinin yanı sıra, askeri eylemlerin başarılı ve ısrarlı militanı haline getirir.

Girdiği kamulaştırma ve cezalandırma eylemlerindeki ve bir bütün olarak mücadele yaşamında gösterdiği cüret, O'nun "olanaksız"lığa meydan okuyarak enginleri fethetmesinin yolunu arladı. Ege Bölgesi'nde Orhan Bakır'la birlikte faaliyet yürüten Cemil Oka; faaliyet süreci içinde gittiği bir kitle ilişkisinin evinde düşman pususuna düşer. Savaşma cüretinin ve pratiğin üreticiliğiyle çatışan yoldaş, süren kovalamacada MİT'i çaresiz bırakarak yürüyüşüne devam eder. Sır olmuştur adeta. Jandarma İstihbarat Teşkilatı üyesi babasının, (Şu

anda Hema Holdihg Yönetim Kurulu Üyesi Orgeneral Nazif Oka) sivil köylü kılığında Cemil'i araması da bir sonuç vermez. İstanbul'da bir kamulaştırma eylemi sonrasında yaralanan Cemil yoldaş silahının son mermisine kadar çatışarak düşmanın eline geçer. Cemil yoldaş gibi bir militanın ele geçmesi hevesiyle hareket eden katiller sürüsü, çareyi O'nu katletmekte bulduğunu sanarak onlarca mermi boşalttıları üzerine. Cemil'in cüreti Taşova'da Özgürleşerek, Kandıra Zindanı'nda Muharremleşerek parıldıyor siperlerden...

Şimdi savaşmak zamanıdır

Sessizliğin çığılığında yırtılmışsa kulak zorları, gözpınarları kurumuşsa ağlamaktan, Silah alıp dağa çıkmışsa onyedisindeki genç kız, özleminden çatmaşsa yürek şimdi savaşmak zamanı değil midir? Katledilmişse inksanlar güpegündüz sokak ortasında, yasaklanmışsa bir ülkenin yaşamı, suskunluğa mahkum edilmişse insanlar, anaların ağıtları yükselmişse dört bir yandan edilmişse intikam yeminleri yükselmişse kavganın kızıl bayrağı Şimdi savaşmak zamanı değil midir? İt yokuşundan tırmanmışsa gerillalar terlerini akıtmışlarsa tozlu politikalara kendilerini umut yapmışlarsa halka ve düşmüşlerse adlarını birer birer tarihe Ve düşlerini bırakmışlarsa puslu gecelerin kanlı şafaklarında Şimdi savaşmak zamanı değil midir? Ayışığının altında yürürken ormanlarda çakal sürülerinin ulumaları gelirken uzaktan kulağa bir eli tetikte yaşarken ölüme karşı mertçe Şimdi savaşmak zamanıdır.

Devrimci yürüyüş katliamla durdurulamaz

Senem Adalı ve Muhammed Kaya Alibeyköy'deki evlerinde yargısız infazla katledildi. 20 Ağustos 1996 tarihinde onlarca gözü dönmüş caniler tarafından evleri kuşatılarak katledildiler. Her zamanki gibi bu infazda da "azılı teröristler ateşle karşılık verince..." senaryolarıyla mahkemelerde aklanarak çıktı katliamcılar. Devletin her türlü katliamına karşı komünist ve devrimciler direnme geleneğini sürdürüyor, ürdürecekler.sürdü-

Can Yücel

13 Ağustos 1999'da yaşama veda ederek, güne bakan çiçekleri arasından yol alan Can Yücel, ölümünün 2. yıldönümünde Datça'daki mezarı başında anıldı. Ülkenin çeşitli illerinden okurlarının ve dostlarının katıldığı anma etkinlik kapsamında 17-20 Ağustos tarihleri arasında da "Can Şenliği" adıyla düzenlenen etkinlikte Orhan Veli'di anılırken gelecek yıl ki etkinlikte de doğumunun 100. yılı dolayısıyla Nazım Hikmet, Can Yücel'le birlikte anılacak. Can Şenliği Can Yücel'in doğum gününde başlayacak olurken etkinliklere şair, çeşitli yazar, aydın-sanatçı, dostlarının da katılımı bekleniliyor.

Can Yücel

Sedyelerde taşınan insanlığımız (19 Aralık Destanı)

Destanımız böyle başladı

Kırbaç şakladı; gök ikiye ayrıldı. Bir yanda Spartaküs'ün öfkesi süzüldü, tarihe aktı: Toprağı damarlarını çatlatırcasına zorladı: Yayıldı her bir coğrafyaya. Bir yanda tanrılar, krallar. Asırlar sürecektir çarpışma ve saltanat başladı.

Albenik-i üzerinde insanlığımız doğdu: Emeğin şavkı vurdu beyne, soran, öğrenen boyun eğmemeyi: İnsanlık doğdu.

Ah! Rus mujiğinin sırtında kırbacın her şaklayışında büyüttük insanlığımızı. Kan ve terle besledik onu.

Spartaküs'ün öfkesi, Bruno'nun bedeninde yükseltilem ateşle büyüdü. İnsanlığımız hamdı, pişti.

-Çarı vurun, çarı vurun! nidalarıyla kan, ter ve ateşin içinden doğruldu emekleye emekleye.

Başladı yürümeye; yol uzun ve zorlu...

Ve İngiltere'de kah bir dokuma tezgâhının başında buldu kendisini, kâh "yüksek güvenlikli" iş evlerinde Fransa'nın. Sokaklarında kelle avcılığına çıkıldı insanlığın. Kral Henri'nin despotizminde beyninde Spartaküs'ün öfkesi, bedeninde Bruno'nun ateşi ve sırtında kırbaç ile Tanrıların lanetli saltanatını sürdürüyordu.

Motorize birlikler, donanmalar...
Bitirmek gerekirdi bu saltanatı,
silme hiç
yaşamamışçasına.
Kırbaç dönmeye başladı yeniden havada ve Tanrılar kükredi!
-Hail Hitler
Önce beyinler
Sonra gönüller
Önce...
Kitaplar
Yakılan kitaplar
Tarih yazdı.
Büyüdü Spartaküs'ün, Bruno'nun saltanatı.
Karın altından fıskırdı Şark cephesinde
Tayinsız savaşan
Bolşeviklerin yüreğinde
Kitaplar çoğalıyor...
Gaz odalarından Bruno'nun külleri çıkıyor
Yedi yaşında bir kız çocuğu Hiroşima'da,
Halepçe'de üç yaşında bir bebek
Gerillalaşıyor
Filistin'de
Bruno'lar çoğalıyor
Anadolu'da
Yağmur çiseliyor, yağmur Serez'in esnaf çarşısında
Bedrettin'in çırılçıplak etine.
Can yürüyor Sivas'ta
2 Temmuz'da
Yakılan
Pir Sultan'ın
Sazı
Seyit Rıza'nın başeğmeyen

sözü
Çoğalıyor beyinlerde.
İnsanlığımız gelişiyor
Yeşilyurtta pislik yedirilen insanlığımız
Sınırdaki telörgülere takıldı Kanadı...
-Hail Hitler!
-Yaşasın Çar!
-En büyük Türk, Kemal Çıldırılmış, çıl-dır-mış
Tanrılar
Yüksek enerjili silahlar ve kurşunların ortasında
Gaz bombaları, kimyasalların
Pususunda
-Bir direnç çiçeği hapishane
-Burası Halepçe
-Burası Filistin
Hiroşima burası
Şimdi
Bombalaştı insanlığımız
Zilanlaştı,
Fidanlaştı
İnsanlığımız aç,
Ayaklarından zincirli,
Hastane odalarında
Hail Hitlerin fotokopileri
Resmi geçit yapar gibi
Dolaşırken
Can vermeye çalışırken
Kendi kirli canından
bellek vermeye çalışırken
Kendi kirli beyninden
Heeyt be!
Rozalar yaşamda
Nergiz'in bedeninde
Sökülüp atılan serum
Hail Hitler
Kesilen su
Öfkesi Spartaküs'ün

Cepheyi yararken
Bolşevik orduları
Tanya'nın bedenine
Usluca giriverdi Kürt kızı Suzan,
Tokat'ta gerillam.
-Yoldaşlarım dedi
-Kavgam dedi
-Dedi ki; illa sevdam
Net kafanda arkadaşlar net
Bir daha
Bir daha bastı tetiğe
Sıktı çara
Sıktı Hitler'e
Sıktı Kemal'e
Ve bir türkü tutturdu
Saat yedide hastanede
Kırmızı gül demet demet Yürüdü...
Dağlarında
Sokaklarında
Avcılığına çıkıldığında
İnsanlığımızın...
Kırbaç
Göçük altında kalan insanlığımız
Zonguldak'ta üstü betonlanan
Kırbaç
hortumlanan insanlığımız
Güvenliksiz
fabrika kazanlarında eritilen
Kırbaç
Hücreleştirilen insanlığımız
yani
"Yüksek güvenlikle"
Çembere alınan
Şimdi;
Sedyelerde taşınan...
De
Yiğidim
Her yer

Kürdistan,
Filistin,
Halepçe.
Deki gözümü ardımda koma
Dersen...
Yetişkin insanlığımız
Dersen;
Karışır ayaklarımız ayaklarımıza
A be, bir Rebetiko başlatırız
Bir uçtan bir uca
Döveriz Ege kıyılarını
Göteborg'da vuruluruz
Ziyarete gideriz
Albatros kuşçusunu, Merlin kampını
Yakılırız 19'unda Aralığın
Bir Anadolu mahpusunda
Anasıyla ağlarız
Muhammed'in,
Filistin'de
Taş atarız Tanrılara.
Kürdistan'da tililiye durur
Kucaklaşıyoruz
İnsanlığımızla.
Dövüşürüz kıyasıya
Tanrılar, Krallar
Burjuvalarla
UYAN ARTIK UYKUDAN
UYAN
UYAN ESİRLER DÜNYASI
diye emeğin marşını başlatır
ADALILAR sonra.
Ve bu destan
sürecek
İnsanlık varoldukça.

Gebze Hapishanesi Kadın tutsakları
Ölüm Oruçları
6. Ekip Taarruzdayken yazılmıştır.

Hazine arazilerinin peşkeş çekilmesinin önünü açan yasa onaylandı

Halkın toprağı, yaşamı, alinteri emperyalistlerin, büyük şirketlerin, mafyanın kasalarına akıtılacak

Iç kaynak sıkıntısını çözmek amacıyla devletin; emperyalistlere, büyük şirketlere ve arazi mafyasına pazarlamak istediği hazine arazilerinin satışını öngören 4706 sayılı Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi hakkındaki peşkeşin önünü açan kanun, Cumhurbaşkanı A.Necdet Sezer tarafından onaylandı. Ancak bu onaylamaya rağmen, tam bir ikiyüzlülük örneği sergileyerek yasanın iptali için Anayasa Mahkemesi'ne başvurdu. "Bir çakıl taşından dahi vazgeçmeyeceklerini" söyleyenler yasal kılıflara büründürerek ülke topraklarını emperyalistlere teslim edecekler. Halkın toprağı; yaşamı, alinteri emperyalistlerin, büyük şirketlerin, mafyanın kasalarına akıtılacak. Önemle üzerinde durmaya çalıştığımız bu konuya ilişkin Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası Genel Başkanı Hüseyin Ülkü ile bir röportaj yaptık.

Yaşanan ekonomik krizle birlikte kaynak sıkıntısını çözebilmek amacıyla hazine arazilerinin satışı gündeme getirildi. Hazine arazilerinin satışa çıkarılmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Hüseyin Ülkü: Hazine arazilerinin satışını devlete ait herhangi bir "piyasa malı"nın satışı gibi değerlendirmek son derece yanlıştır. Çünkü, arazi ve arsa taşınabilen, üretilebilen bir sanayi ürünü veya benzeri bir piyasa malı değildir. Bu nedenle hazine arazilerinin satışının Türkiye'nin geleceğinin satışı anlamına geldiğini öncelikle belirtmek gerekir. Türkiye arazilerini kimler satın alır, kimler ele geçirirse, Türkiye'nin geleceği onların eline geçecektir. Bunu hem sosyo-ekonomik, hem ulusal güvenlik, hem de ulusal egemenlik açısından söylüyorum. Çünkü; "Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi..." hakkındaki 4706 sayılı kanun Türkiye topraklarının sonunu hazırlayan bir başlangıçtır. Özellikle bilinmelidir ki, satılmak istenen, sadece bugün hazine adına tapuda kayıtlı olan yerler değildir. Tüm ormanlarımız, meralarımız, bataklıklarımız, sazlıklarımız satılmak istenmektedir. Bu nedenle bu yasa sonun başlangıcı olacaktır.

-Refah-Yol hükümeti döneminde de hazine arazilerinin satışı gündeme getirildi. Ancak anayasal engellerden kaynaklı satış yapılamadı. Bugün de aynı engelleyici hükümler çiğnenerek hazine arazileri yeniden satışa çıkarılmıştır. Bu konuda neler söyleyeceksiniz?

H.Ülkü: "15 günde 15 yasa" paketi içinde yer almasa da bu yasa, şeker ve tütün yasası gibi IMF ve Dünya Bankası'nın Türkiye'ye dayattığı yasalardan. Siyasi iktidar orman dışına çıkarılan yerlerin,

orman köylülerinin yararlanmasında hiçbir kimseye verilmeyeceğini, satılmayacağını bilmektedir. Çünkü bu konuda Anayasa Mahkemesi kararları vardır. Anayasanın 169. ve 170. maddeleri aynen durmaktadır. Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası olarak (4706 sayılı) yasanın veto edilmesi için Cumhurbaşkanlığı Makamı'na başvurduk. Anayasa Mahkemesi'nin kararlarında orman dışına çıkarılmış arazilerin satışının Anayasa'ya aykırılığını veto gerekçesi olarak arz ettik.

-Arazi ve gecekondu mafyası tarafından parsellenerek satılmış olan hazine arazileri ikinci bir defa devlet tarafından sahibine satılmak istenmektedir. Bu duruma nasıl açıklık getirebiliriz?

H.Ülkü: Bu uygulama yasalara saygılı yurttaşların vicdanlarını yaralayacak, devletin demokratik otoritesine ve meşruluğuna duydukları güvenin yitirilmesine neden olacaktır.

Örneğin, ücretinin/gelirinin yarısını kira bedeli olarak ödeyen işçileri, memurları, esnafı düşünelim. Topraksız ya da yeterli toprağı olmayan köylüleri düşünelim. Türkiye Cumhuriyeti yurttaşı olarak hissedarı oldukları hazine arazilerinin her metre karesinde onların da hakkı vardır. Satışlardan önce onlara zorunlu ihtiyaç olan arsa ve araziye ayırmayan, satıştan elde edilen kaynaklardan onlara hiçbir şey vermeyen siyasal iktidar evsiz yurttaşının, topraksız köylüsünün mülkiyet hakkını gasp ediyor demektir.

İstanbul-Sultanbeyli'yi örnek alalım. Tapulu arazinin, çıra yakıp arandığı bir yerde mantar gibi emlakçı türemesine seyirci kalan devlet yetkililerinin, dünün ve günün siyasi iktidarlarının bu kanunsuz satışlardan habersiz olduklarını

Hüseyin Ülkü

kim söyleyebilir?

Yıllardır uygulanan IMF politikaları dünyanın her yerinde suç ve mafya ekonomisi oluşturmaktadır. Suçlular, arazi mafyası zengin, itibarlı kişi olmakta; IMF politikalarıyla tarımın çökertilmesi yüzünden göçe zorlanan çaresiz köylü, varını yoğunu vererek satın aldığı yeri bir kezde devletten satın almak zorunda bırakılmaktadır.

Oysa burada siyasi iktidarın ve devletin görevi, devletten tekrar aynı araziye satın alacak çaresiz yurttaşı dolandıran arazi mafyasının yakasına yapışmaktır. Ondan, vatandaşı dolandırarak aldığı parayı alıp onu hapse atmaktır. Yurttaş devletine ancak o zaman güven duyar ve sosyal hukuk devleti olarak görür.

-Uluslararası şirketlere de ülke topraklarının talanı açılmıştır. Yabancılar yönelik 30 hektar sınırlandırması denilerek yabancılar da tapu dağıtılmak istenmektedir. Ülke topraklarının talan edilmesinin boyutu nedir sizce?

H.Ülkü: Turizmi Teşvik Yasası, özelleştirme (KİT'lerin satışı), bankaların ve Türk Anonim Şirketleri'nin hisselerinin veya tamamının satın alınması yoluyla daha şimdiden belirttiğiniz sınırlar yabancılar

açısından zaten aşılmıştır. Yeni çıkan 4691 sayılı Teknoloji Bölgeleri Yasası'yla yabancı sermayenin ne kadar toprak edinebileceği konusunda bir sınır getirilmemiştir.

Bunlardan daha önemlisi:

*AB'nin binlerce sayfalık mevzuatını tarayan "Türk Hukukunun Avrupa Birliği Hukukuna Uyumu" çalışmasını hazırlayan ekip içinde yer alan Prof. Dr. Gülören Tekinalp şu anda konuşulması bile sakıncalı pek çok yasağın AB yolunda çöpe atılacağını gösteriyor. Örneğin askeri yasak bölgeler ile yabancıların gayrimenkul satın almasını sınırlayan veya yasaklayan hükümlerin AB hukukunda yeri olmadığını belirliyor (Sabah, 10 Haziran 2001).

*DSP, MHP ve ANAP iktidarının AB'ye verdiği ulusal programda da Köy Kanunu Yasası'ndan gelen yabancılar arazi satılması engelini kaldırmayı taahhüt etmiş bulunuyor.

*Tapu ve Kadastro Eski Genel Müdürü Halim Çorbacı "Avrupa Birliği'ne girdiğimiz zaman artık taşınmaz mal konusunda kısıtlamalar söz konusu olmayacaktır. Birliğe girince yabancıların Türkiye'de mülk edinmelerine müsaade etmek gerekecektir. Yunanlı ve Arnavut

ya da bir devlet uyruklu olması sebebiyle kısıtlama getirilemeyecektir. Onun için yasal tedbirler almaya mecburuz” uyarısı yapıyor.

Özet olarak şunu söyleyebilirim. AB’ye üye olursak tüm Türkiye topraklarının yabancı devlet ve şirketlere satılabilmesinin önünde hiçbir engel kalmayacaktır. Örneğin, Kıbrıs AB üyesi yapıp Türk tarafındaki Kıbrıs’ın toprakları satın alınarak ele geçirilmek istenmektedir.

-Tarıma elverişli toprakların büyük bir çoğunluğu tarım dışı amaçlar için kullanılıyor. Bunda tarım arazilerinin büyük şirketlere, holdinglere peşkeş çekilmesinde önemli bir yer tutuyor. Tarım arazileri tarımsal üretim için değil de büyük şirketlerin mülkü haline getiriliyor. Geçmişten bu yana süregelen bu peşkeşin boyutu satışla birlikte ne olacak?

H.Ülkü: Bir ülkede tarım topraklarının tarım dışı amaçlarla kullanılması sadece o ülke halkına değil, tüm dünyaya, tüm insanlara ihanettir. Çünkü toprak bir sanayi ürünü gibi üretilip çoğaltılamaz. O topraklardan üretilen ürünler (bugün ve gelecekte) ülke halkını ve tüm dünya insanlarını beslemek içindir. İnsanı, insanlığı açlığa mahkum edecek arazi kullanımlarının tek nedeni rant ekonomisidir. Bunun mimarları da dünya gayrimenkul şirketleri, arazi mafyasıdır.

Sizin bu sorunuzu Uluslararası Mimarlar Birliği (UIA) Genel Başkanı (Yunan vatandaşı) Vassilis SGOUTAS’ın bir değerlendirmesiyle cevaplandırayım. “Biliyoruz ki bazı yerlerde boş araziler vardır. Ama bunlara inşaat ruhsatı verilmezken zengin birileri gelip nasıl becerdikleri belli olmayan bir yöntemle buralara inşaat yapıyorlar. Yunanistan’da da bu durum geçerli.” (Cumhuriyet, 10 Ekim 1999)

Yabancı gayrimenkul şirketleri topraklarımızı “ölü eşek” fiyatına alacaklar. Sözde planlayacak, değerlendirecek ve bize gelecekte dilediği fiyattan satacaklar. Yani kentlerimizin ve köyden kente geçecek insanımızın geleceği bu şirketlerin eline geçecek. Göreceğiz onların topraklarına bir tek gecekondur yapılamayacak. Mülkiyet haklarını siyasi iktidar ve kendi mafyalarıyla koruyacaklar.

Köylerimizde de en verimli ara-

zilerimizi satın alacaklar. Tarımdan tasfiye edilen köylümüzü mülksüzleştirip, kendi işçileri haline getirecekler. Kredi kullanarak üretim yapan orta boy çiftçimiz, bankalara olan borçlarını ödeyemeyecekleri için icra yoluyla satılan tarlalarını da onlar ele geçirecekler.

-Toprağın büyük bir bölümü büyük şirketlerin ve holdinglerin, uluslararası şirketlerin elinde toplanacak. Topraksız köylünün, işçinin hali ne olacak?

H.Ülkü: IMF ve Dünya Bankası’nın programında Türkiye’yi yöneten siyasi iktidarın gündeminde işçi ve köylü yok. Örneğin Devlet Bakanı Derviş, Uluslararası Para Fonu (IMF) Birinci Başkan Yardımcısı Stanley Fischer’i İstanbul’a götürdü. Fischer ve Derviş Çırağan Otel’inde Türkiye ekonomiyazarları ile kahvaltılı bir toplantıda birlikte oldular. Daha sonra TÜSİAD ve bankacılarla toplantı yaptılar. Türkiye’nin gününü ve geleceğini konuştular. Orada ne işçi, ne köylü, ne esnaf, ne sanatkar, ne halk vardı. İşçiyi, köylüyü, esnafı, sanatkarı, halkı DSP Genel Başkanı Başbakan Ecevit de MHP Genel Başkanı ve Başbakan Yardımcısı Bahçeli de, ANAP Genel

Yabancı gayrimenkul şirketleri topraklarımızı “ölü eşek” fiyatına alacaklar. Sözde planlayacak, değerlendirecek ve bize gelecekte dilediği fiyattan satacaklar. Yani kentlerimizin ve köyden kente geçecek insanımızın geleceği bu şirketlerin eline geçecek. Göreceğiz onların topraklarına bir tek gecekondur yapılamayacak. Mülkiyet haklarını siyasi iktidar ve kendi mafyalarıyla koruyacaklar.

Başkanı Başbakan Yardımcısı Yılmaz da hatırlamadı. Derviş ve Fischer için işçiyi, köylüyü unuttular demek ise yanlış olur. Çünkü onlar işçiyi, köylüyü muhatap olarak almıyorlar ki “hatırlamadılar” diyelim.

-Talanın önüne nasıl geçilecek?

H.Ülkü: Suç ekonomisine karşı çıkan, uyuşturucu, beyaz kadın, çocuk cinselliği, silah ticareti, arazi vurgunu, banka hortumlaması ve mafya ilişkileri olmayan ulusal, halkçı bir siyasi iktidarın oluşmasıyla talanın önüne geçilebilir.

Halkımızın diliyle söylersek “dişi kana değmiş” kadroların partileriyle talanı önleyemezsiniz. Halkı iktidarın paydaşı, hissedarı yapacak partinin halk tarafından desteklenmesiyle talan yok edilebilir.

-Hazine arazilerinin satışı nasıl gerçekleşecek?

Ülke toprakları emperyalistlere peşkeş çekiliyor

H.Ülkü: DSP, MHP, ANAP iktidarı hazine arazilerini plansız biçimde, “ekonomik krize kaynak” amacı dışında hiçbir amaç gözetmeden haraç-mezat satmaya karar vermiştir. Ayrıca hazine arazilerinin satış yetkisi Bakanlar Kurulu’nda olduğundan satış kararları illere, bölgelere göre siyasallaştırmaya açıktır.

Yeni yasada İmar Yasası’nın hisseli satışları yasaklayan 18. madde hükmünün; arazilerin birleştirilmesi veya yeni parsellere ayrılması ile ilgili imar yönetmeliğinin uygulanmaması koşulları getirilmiştir.

Örneğin, hazine arazileri dilen-

sokaklarda ekmek parası için doluşturulmuş; yarısı icralık olan öteki Türkiye’nin insanlarının bir karış arazi alması mümkün değildir.

Hazinenin bazı özel ve güzel yerlerdeki arazilerini ancak “dişi kana değmiş” büyük para babaları, geçmişte arazi mafyalığından zengin olmuş “muteber iş adamları” yerli ve yabancı gayrimenkul şirketleri satın alacaktır.

-Hazine arazileri çarpık kentleşmenin nedeni olarak gösterilmeye çalışılmıştır. Satışa çıkarılmasıyla bu durumun ortadan kalkacağı söyleniyor. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

H.Ülkü: Bu değerlendirmeyi Milli Eğitimin, sorunlarını çözmek için Türkiye’de okulların kapatılmasına benzetiyorum. Bir devlet kendi arazilerini satarak çarpık kentleşmenin önüne

geçmeyi düşünüyorsa, kentlerin ve kent yönetimlerinin geleceğini, işgücülerin, arazi mafyasının eline teslim etmeye karar vermiş demektir.

Ankara ve İstanbul’da gecekondur bölgelerinde yapılan araştırmalarda buralarda oturanların yarısından fazlasının kiracı olduğu saptanmış durumda. Asıl mafya örgütlenmesi ve çarpık kentleşme hazine arazilerinin plansız satışlarıyla gelişecektir. Güçlü olan yerini 10 kat apartman olarak planlatacak, güçsüz olanın yeri; yeşil alanda, yolda, pazar yerinde, hastane veya okul yerinde kalacaktır.

Yıllardır kullandığı yeri satın alma gücü olmayanlar aynı bölgede arazi satın alan arazi mafyası tarafından sokağa atılacaklardır. **Sermayenin vicdanı yoktur. Sadece cüzdanı vardır.** O cüzdan kentlerimizi gözyaşı ve kan gölüne dönüştürecek.

Yıllardır kullandığı yeri satın alma gücü olmayanlar aynı bölgede arazi satın alan arazi mafyası tarafından sokağa atılacaklardır. **Sermayenin vicdanı yoktur. Sadece cüzdanı vardır.** O cüzdan kentlerimizi gözyaşı ve kan gölüne dönüştürecek.

Yıllardır kullandığı yeri satın alma gücü olmayanlar aynı bölgede arazi satın alan arazi mafyası tarafından sokağa atılacaklardır. **Sermayenin vicdanı yoktur. Sadece cüzdanı vardır.** O cüzdan kentlerimizi gözyaşı ve kan gölüne dönüştürecek.

“O kabuğundan çıkararak hesap soran bir kişiliğe bürünmüştü”

Umuduyla, direnciyle, inancıyla bir komünist daha hücre hücre bayraklaştı yüreklerde. Tam 236 gün sürdü umudun yolundaki ölüm yolculuğu Muharrem Horoz'un. Yaşamının her anı zulme karşı başkaldırının sayısız örnekleriyle dolu olan Muharem Horoz, son yolculuğunu tarihte eşine rastlanmamış bir direniş destanında yerini olarak yaptı.

Bizlerde İK olarak O'nu her yönüyle tanıtmak, onun direnişçi, inançlı, umutlu, su gibi duru yaşamını, ailesinin dilinden okurlarımıza taşımak istedik. İstedik ki, direnci O'nun çok sevdiği “Derviş oldum gönül gönül dolaştım/balık oldum deryalara ulaştım” türküsünde olduğu gibi yürekte yüreğe yayılsın...

“Son derece paylaşımcı bir kişiliği vardı”

- Bize Muharrem'in kişiliğini anlatır mısınız?

Veli Horoz (Abisi): Üniversite öncesi evine bağlı, evden pek dışarı çıkmayan, kendi halinde bir çocuktaki Muharrem. Son derece dürüst, temiz, çok saf, çalışkan, iyi niyetli bir insandı. Hani “anne kuzusu” derler ya, ortaokul, lise dönemleri hep böyle geçti. Üniversitede Trakya Üniversitesi Makine Mühendisliği bölümünü kazandı. Üniversitesinde çok başarılı bir öğrenciydi. İlk yıl hemen hemen okul birincisiydi. Not ortalaması 8,5-9'a yakındı. İstanbul'a yatay geçiş yapmak istedi ama torpelimiz olmadığı için yapamadı.

-Hangi yıllarda üniversiteyi okudu?

V. Horoz: 88-92 arası. 4 yılda bitirdi üniversiteyi bitirdikten sonra sınavlara girip üniversitede kalmak istemişti. Sınavı kaybettiğini söylüyorlar, ardından “Zaten sen solcusun seni alamayız” diyorlar. Kazandığını kesin bildiği için okulu mahkemeye veriyor. “Ben sınavı kazandım biliyorum” diyor. 70 alması gerekiyormuş. Mahkeme sonucunda 85-90 arası bir puan aldığı anlaşılıyor.

İ K: Kaç kardeşiniz?

V. Horoz: 5 kardeşiz Muharrem en küçüğümüz.

Ö.K: Muharrem ne zaman devrimci düşüncelerle tanıştı.

V. Horoz: Üniversite yıllarında o zamanlar sempaticandı sanıyorum. Daha sonraları örgütlü mücadeleye girdi.

Evrensel bir görüşü vardı

İ.K: Politik görüşlerini sizlerle paylaşırmıydı? Ya da ne ölçüde paylaşırdı.

V. Horoz: Evrensel bir görüşü vardı. Ezen ve ezilenlerin olmadığı bir dünya

derdi hep. Politik olarak bu düzene karşı olduğunu söylerdi. Bizleri de bu değerlerdirmedi anti-faşist olarak değerlendiriyordu. Aile olarak Muharrem'in düşüncelerine karşı çıkıyorduk. “Bu işlerle uğraşma, bu işlerin sonu yok derdik” hep. O anlamda bize karşı çıkardı, kavratmaya çalışırdı.

İ K: İlk ne zaman tutuklandı?

V. Horoz: 3 Ağustos 1999'da gözaltına alındı. Bu ilk ve son oldu. Ne tesadüftür ki şehit düşme tarihi de 3 Ağustos 2001. Yakalandıktan 1 hafta sonra öğrenebildik. O süre içinde çok yoğun işkencelere maruz kalmış. Suda boğma, poşetle boğma, buza yatırma vs. Polis, Muharrem kimliğini tespit edememiş. 4-5 gün sonra basına çıkarmışlar bu kişiyi tanıyan var mı?” diye.

İ K: Nasıl gözaltına alınmıştı size anlattı mı?

V. Horoz: Bahçelievlerde, Haznedar civarlarında alınmış. Muharrem çok dikkatli bir çocuktur. Bir arkadaşıyla buluşmuş. Ayrıldıktan sonra önce arkadaşını almışlar. Muharrem'i de tam Haznedar civarında sıkıştırmışlar. Oraları çok iyi bilir Muharrem, çocukluğu orada geçmiştir. Kovalamaca falan derken polislerle kavgaya da girmiş, birini yaralamış hatta. Birara Bahçelievlere doğru gidiyor. Duvardan duvara bahçeden bahçeye atlayarak gidiyor, her seferinde atlatıyor polisleri. Sonra yine tam atlattığını düşünürken sokağın yaklaşık 150-200 metre ilerisinde yine polisleri görüyor. Sokağın başında da bir grup genç varmış. Polisler gençlere bağırıyor “yakalayın” diye. Gençler tutuyor. Muharrem'de artık takati kalmamış çok yorulmuş. Çok ilginçtir o gençlerde Muharrem'in ortaokuldan mahalle arkadaşları, tanımamışlar tabii. Bu şekilde yakalanıyor. Onca işkence sonucu iç organları çok yıpranıyor. Tutuklanarak Ümraniye hapishanesine konuldu. Orda arkadaşları ona çok iyi baktılar, durumu iyice düzelmişti. Biraz ciğerlerinde sorun vardı buza yatırmaktan kaynaklı. Hemen hemen her hafta ziyaretine giderdik. 19 Aralık'tan sonra da Kandıra F Tipine götürdüler.

İ K: Muharrem Ölüm Orucu 1. Ekibinde yer alıyordu. Bunu nasıl karşıladınız?

V. Horoz: 10 Aralık'ta SAG'a başlamıştı zaten. 19 Aralık'tan sonra direnişini ÖO'na çevirdi. Başta anlamadık. Annem bunu anlayamadı o süreçte çok fazla konuşmıyorduk bu konuda. Zaten o da fırsat vermiyordu. Çok kararlıydı. Bu şekilde konuşacak sak hiç konuşmayalım. Konuşacak birşey yok diyordu. Zaten son dönemlerde bende de anneme artık “Bu

çocuk bu konuda kararlı gidip gidip hep aynı şeyleri söylememize gerek yok” demiştim. Son 1-2 ayda bu konuda hiç konuşmadık artık.

Son anına kadar kararlılığı sürdü

- Ölüm Orucu sürecinde neler yaşandı, sizler neler yaşadınız, kısaca anlatır mısınız?

V. Horoz: ÖO'nun yaklaşık 120-125'li günlerindeydi yanlış hatırlamıyorsam. Ankara 1No'lu DGM'de mahkemesi vardı. Doktorlar özellikle yolculuk yapabilir diye rapor veriyorlar. O şekilde Ankara'ya götürüyorlar. Doktora “ben Ölüm Orucu direnişçisiyim. Beni bu şekilde götürmeleri hukuk dışıdır” dediği halde yine de götürüyorlar. Mahkemede hakim “ayağa kalk” diyor. “Hakim bey ben 125 günlük Ölüm Orucundayım, ayağa kalkamıyorum” diyor. Hakim “Yok” diyor orda da bir tartışma çıkıyor. Geri getirilirken de normal otobandan değilde hep tali yollardan getiriliyor. Ondandır çok perişan oldu. Geldiğinde 1 hafta kendine gelemedi. Ben doktorla sonra konuştuğumda doktor diyor ki “Muharrem bizlere çok tepkisi vardı. Günaydın diyorduk “sizlerin sorularına cevap vermeyeceğim” şeklinde karşılık veriyordu.

Baş tarafı 16. sayfada

- Onun tepkisi çok doğal değil mi? 125'li günlerde ayağa kalkamayacak durumdayken yolculuk yapabilir diye rapor veriliyor ve bu şekilde Ankara'ya gönderiliyor.

V. Horoz: Daha sonrada 3-4 defa hastaneye kaldırıldı. Tedaviyi reddettiği için geri getirildi. Bir seferinde görürş yerinde gözlerimizin önünde düşüp bayıldı. Kafasını çarptı. Başından yara aldı. Biz bu taraftan hiçbirşey yapamadık. O tarafa geçemiyorsun, müdahale edemiyorsun. Kendisi o halde tekrar ayağa kalktı ve “ben iyiyim merak etmeyin” dedi. Çok soğukkanlıydı. O gün hemen hastaneye kaldırıldı. Kafasına dikiş atılmıştı. O halde tekrar hücreye getirdiler. Ben doktora dedim. “Bu 200 güne yaklaşmış, durumu iyi değil neden tekrar hapishaneye gönderiyorsunuz?”, “Tedaviyi kabul etmediği için” cevabını verdi. Tabii sorumluluk kabul etmek istemiyordu. Yine biz yokken de birkaç kez bayılmış. Fakat o şekilde hep tek kişilik hücrede kaldı. Başta bir ay kadar üç kişilikte kaldı, sonra hep tek kişiliğe koydular. Ta ki en son hastaneye kaldırılışından 1 hafta öncesine kadar. Sürekli bunu talep ettik. “Bu insan ÖO direnişçisi su içemiyor, ayağa kalkamıyor, nasıl ihtiyaçlarını karşılar” dedik. Efendim havalandırmada gündüzleri iki arkadaşıyla kalıyormuş. Peki gece ne olacak? Bunun

cevabı yok.

Has-tanede kalınan yerde zaten mahzen gibi. Sağlıklı değil. Normal bir insan bile

orada hastalanır. İlk gittiğimizde çocuk kendinden geçmiş, ayağından zincirliyorlar. Kapı sıkı sıkı kapalı, lavabo yok, tuvalet yok. Hepsi dışarda. El yüz yıkamak için bile askerden izin istemen gerekiyor. Böyle bir ortamda kaldı tam 17 gün. Savcılık izniyle ben, babam ve kardeşim yanında kalıyorduk. Sabaha kadar uyumuyorduk. O'da uyumuyordu. Şimdi daha iyi anlıyorum, müthiş bir acı çekmesine rağmen o acıyı bize hissettirmede. Bütün vücudu yaraydı. Yatak yaraları vardı, hep kanıyordu. Son 5-6 gün kala merhem sürmek istedik izin vermedi. İstemem diyordu. Sırtında hala işkence izleri dahi duruyordu.

- İşkence izleri 19 Aralık'tan mı kalmıyordu? Morgda bizim de dikkatimizi çekmişti sırtındaki morluklar.

V. Horoz: 19 Aralık'tan kalma olabilir. Sırtında cop izleri vardı. Diğer yaralar sürekli yatmaktan kaynaklanıyordu. Hastaneye kaldırıldıktan 5 gün sonra şuuru tamamen gitti. O arada poposundaki yaralara yavaşça merhem sürebildik ancak. O ara bilinci gitmişti. Duvara bir sinek kondu. “Bu ne” diye sordu. Kahrolдум. “Sinek” dedim. “Sinek ne” dedi. “Uçan bir hayvan” dedim. “Beni tanyormusun” dedim”, “Hayır” dedi. O ara müdahale ettiler.

-Bilinci kapanınca müdahale nasıl oldu?

V. Horoz: B1 ile karışık serum verildi. Salı günü bilinci kapandı. Cuma sabaha doğru yerine geldi. Serumunu hemen attı. O süreçte ben girdim yanına “Kardeşim” dedim, “Seninle bir anlaşma yapalım. Hiç olmazsa Adli Tıp gelene kadar B1 ve serumu al. Tahliye edilme durumun olabilir.” Buna dahi “hayır” dedi. Çok kararlıydı. Şuuru yine zaman zaman gitti geldi. O arada verilen serumların farkında değildi bile. Cuma günü bilinci yerine geldi. O gün saat 14:00'de de Adli Tıp geldi. Dedim “Sorularına bilinçsizce yanıt verdi rapor vermeleri kesin olsun.” Buna karşı çıktı. “Yapamam” dedi. Ve sordukları sorulara ayrıntılarıyla cevap verdi. “Eğer tahliye olursan tedavi olacak mısın” diye sormuştum. “O zaman değerlendiririm” demişti.

Son 3-4 gün kala komaya girmişti.

Veli Horoz

Sadece sayıklıyordu. Herhalde yaptıkları ile ilgiliydi anlattıkları. Hiçbir anlam veremiyordum. Çok şeyler söylüyordu. Bir ara "Anneciğim" demeye başladı. Arada bir **Serdar** ismi geçiyordu. Birde Hakan...Hakan... diyordu. Avukatımız Hakan Bey'in ismini sayıklıyordu hep. Birde Kandıra'dan, Tekirdağ'dan, Edirne'den sayıkladığı, haber beklediği yoldaşları vardı. O ara doktor "Artık başka yapacak bir şeyimiz yok kan vereceğiz" demişti. 1-2 ünite kan verdiler.

"Muharrem kasıtlı olarak ölüme itildi"

- **Adli Tıp rapor verdiği halde Muharrem tahliye edilmedi. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?**

V Horoz: Adli Tıp rapor verdi. Hatta avukatımızın söylediğine göre; %90 bu hastanın çıkması gerektiği, dışarda daha iyi koşullarda, cezası ne olursa olsun tedavi edilmesi gerektiği yazıyormuş. Ama, Ankara 1 Nolu DGM bütün bunlara rağmen tahliye talebini reddetti. Öğrendiğimize göre

Ankara 1 Nolu DGM bugüne kadar kimseyi tahliye etmemiş. Perşembe günü reddedildiğini öğrendik. Cuma günü bilinci yerine geldi. Benden "kare karalama" diye bir kitapçık istedi. Zekasını sürekli diri tutmaya çalışıyordu. "Muharrem" dedim. Ben bundan hiçbir şey anlamadım. "Gel dedi sana öğretiyim". Son günlerinde bana kare karalamayı öğretti. Hep konuşuyorduk, bilinci gitmesin diye. Muharrem bilinçli olarak ölüme itildi. Böyle düşünüyoruz. **Birincisi** 120-125'li günlerde durumu ağır olmasına rağmen Ankara'ya gönderilmesi; **ikincisi**; ilk Adli Tıp heyeti geldiği zaman listeye Muharrem'in isminin, bilinçli olarak yazılmaması. Bunu daha sonra müdür kendisi de ifade etti. ÖO 1. ekibinde olduğu halde listeye alınmıyor. Oysa 3 gün öncesine kadar idare bize Muharrem Adli Tıp heyetini kabul etmedi" diyordu. Muharrem'e sorduğumuzda heyeti dahi görmediğini söyledi. Yani burda açıkça bir art niyet var. Kasıtlı olarak Muharrem'in ismi verilmedi.

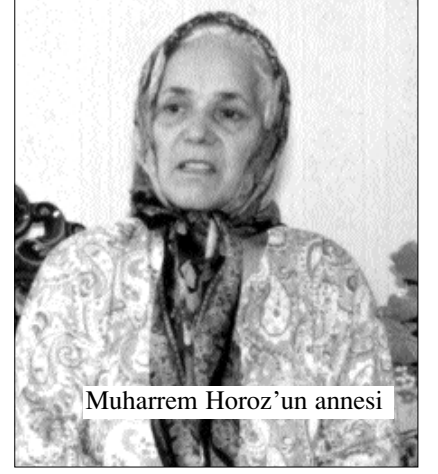
"O görülmemiş bir evlattı"

- **Annesinin dilinden de Muharrem'i dinleyebilir miyiz?**

Annese: Ben anayım bana sormayın, komşulara sorun. O görülmemiş bir evlattı. Doğru, dürüst bir insandı. Temiz, ciddi, ufacak kaba konuşulsa kızardı. Çok terbiyeliydi. Haksızlıklara katiben karşı çıkardı. Biraz sert konuşsak "Ne bağıriyorsunuz" derdi. "Birbirinizi kırmayın" derdi hep, "Kimsenin arkasından konuşmayın" derdi. O görülmemiş bir evlattı.

- **O güzel yanları onu direngen yaptı. Devlet halka, devrimcileri kompleksli, ailesinden toplumdan uzak insanlar olarak tanıtmaya çalışır. Muharremde de görüyoruz sevgi dolu, başarılı, yürekli insanlar devrimciler...**

Annese: O anlatılmaz yavrum. O anlatmakla da bitmez. Ben ne deyim. Yatağını kendi serer, kendi toplar, yemeğini kendi pişirirdi. Derdim "Muharrem ağbinler bana bakmazsa sen bakarsın, ben sana güveniyorum" Bir gün olsun kaba konuşmadı, bizi hiç kırmadı. 94'ten buyana göremedim, dokunamadım yavruma. Hastanede de beni yanına bırakma-

Muharrem Horoz'un annesi

dılar. 1 saniye olsun göstermediler. Savcılıktan izin aldığım halde göstermediler. "Yasakmış." Dedim "Sizin hiç mi vicdanınız yok. Ben anneyim. Arka camdan bakayım" dedim, oraya da yanaştırmadılar. En çok "Kimseye suç atmayın kimseye kızmayın" derdi. Ziyarette Nergiz'in cenazesine gittin mi?" diye sormuştu. Gidemedik haberimiz olmadı dediğimde bize çok kızmıştı.

Abisi: Nergis çiçeğini çok severdi, demek ondanmış. Bizden Nergis çiçeği isterdi.

"Gün Gelecek Devran, Dönecek Katiller Halka Hesap Verecek", "Yaşasın Partimiz TKP/ML Halk Ordusu TİKKO, TMLGB" sloganlarıyla sona erdirildi.

İHD ve ÖDP Oturma Eylemi Yaptı

İstanbul: Proletarya Partisi'nin genç önder kadrolarından **Muharrem Horoz**'un şanlı Ölüm Orucu eyleminin 236. gününde şehit düştüğünde İHD ve ÖDP oturma eylemi yaptı. İHD İstanbul Şubesi önünde saat 13:00'de bir araya gelen yaklaşık 50 kişi, devletin yaşanan ölümler karşısındaki sessizliğini protesto ettiler. Oturma eyleminde konuşma yapan İHD İstanbul Şube Başkanı **Eren Keskin**; Muharrem Horoz'un yaşamını yitirmesiyle Ölüm Orucu'nda ölenlerin sayısının 30'a yükseldiğini hatırlatarak, devletin çözüm için adım atması gerektiğini söyledi. Eylem, konuşmasının ardından alkışlarla son buldu.

Aynı gün saat 19:00'da ÖDP İstanbul İl binası önünde toplanan yaklaşık 100 kişi burada oturma eylemi yaptı. Eylem sloganlar ve alkışlar eşliğinde son buldu.

inançlarıyla yaşayacak, yaşatacağız

H Merkezi: Yaşamında, uğrunda ölümlü kucaklayacak kadar inançlı, öğrendiklerini en küçük bir ayrıntısıyla yoldaşlarına aktaracak kadar sade bir yürek, yüklü bir sevdâ taşıyıcısı... Kimi zaman kayalardan sekerek ilerleyen umudun evladı, kimi kez şehirlerin karanlığını umduyla parçalayan oldu. Şehit düşen yoldaşlarından öğrenmişti ölümü göze alarak yürüme, birde yaşamı tüm güzellikleriyle solumayı. Devraldığı bayrağı, dokurkları fethetme cesaretiyle onurluca taşıdı, ÖO'nun 236. gününde, tıpkı Nergiz yoldaşı gibi faşizmin oyunlarını boşa çıkartarak ölümü kucaklamada hiç tereddüt etmedi, güneşe yolculukta sırasını alarak ölümsüzlüğe uğurlandı Muharrem Horoz.

Devletin tüm yalan ve aldatmacasına rağmen Muharrem Horoz'un şehit düşmesiyle şu ana kadar şanlı Ölüm Orucu direnişinde yaşamını yitirenlerin sayısı 30'a yükseldi.

Eyleminin 236. gününde şehit düşen Muharrem Horoz'un cenazesi ailesinin isteği üzerine Yenibosna Cemevi'ne getirilerek Çobançeşme Mezarlığı'na gömüldü. Yaklaşık 800 kişi P.P'nin genç önderine layık bir cenaze töreni düzenlemek için 4 Ağustos sabahı Yenibosna Cemevi önünde toplanmaya başladı. Ellerinde Muharrem Horoz'un ve diğer Ölüm Orucu şehitlerinin resimlerini tutan kitle; cenaze dışarı çıkarılıncaya kadar sık sık "Muharrem Yoldaş Ölümsüzdür", "**Muharrem'in Katili, Patron-Ağa Devleti**", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" vb sloganları attı. Horoz'un cenazesi cemevinde yıkılarak alınca yoldaşları tarafından kızıl bant takıldı. Cenazenin Ceme-

vi'nden çıkışı karşılayan kitle alkışlarla, sloganlarla mezarlığa doğru yola çıktı. Mezarlığa 500 metre kala otobüslerden inilerek yürüyüşe geçildi. En önde "**Yaşayarak ya da Ölecek Biz Kazanacağız**" yazılı **PARTİZAN** imzalı pankart açıldı. Onun arkasında **TUYAB**; "**Tecrit ve işkenceye Son. Hücre Tipi Yaşama Hayır**" pankartını açtı. **TUYAB**'lı aileler "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz", "F-tipi Hücrelere Hayır", "Nergiz Gülmez Ölümsüzdür" yazılı dövizler taşıırken Nergiz Gülmez'in resimlerini taşıyan penyeler giydiler. **Makine Mühendisleri Odası**, Divriği Ağılcık Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği, **TUYAB**, Tohum Kültür Merkezi ve **Partizan** adına çelenk gönderilen törene; birçok demokratik kitle örgütü, devrimci-demokrat insan katıldı. Yürüyüş boyunca faşizme olan kinlerini sık sık attıkları sloganlarla dile getiren kitleyi engellemeye çalışan polis, panzerlerle ve yüzlerce çevik kuvvetle güzergahı değiştirme çabası, gösterilen kararlı tutumla geri püskürtüldü. Polisin bariyeri aşan kitle Muharrem Horoz'un cenazesini en öne alarak sloganlarla mezarlığa girdi. Muharrem Horoz Parti bayrağına sarılı olarak toprağa verildikten sonra yoldaşları bir anma programı gerçekleştirdi. Anma programı Muharrem'in şahsında tüm Proletarya Partisi ve Ölüm Orucu şehitleri için bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Daha sonra Grup Güneşe Türkü, Muharrem Horoz'un en çok sevdiği türkülerini söyledi. Muharrem Horoz'un bir Yoldaşına gönderdiği mektup okunduktan sonra Partizan imzalı basın bildirisi okundu. Açıklamada; Devletin "ceza erteleme" politikası ve halka şirin

görünme sahtekârlığı; Adli Tıp raporlarıyla cezasının ertelenmesi gereken, ancak Ankara 1 No'lu DGM tarafından buna izin verilmeyen ve 10 Aralık'ta başlatıldığı Ölüm Orucu direnişinin 236. gününde güneşe uğurlanarak şehitler kervanına katılan TKP/ML TİKKO dava tutsağı Muharrem Horoz örneğinde olduğu gibi bir kez daha ortaya çıkmıştır. Muharrem Yoldaş; zindanların parıldayan siperlerinde proletaryanın kızıl bayrağını lekesizce taşıyarak ve onu daha da yükseklere çekerek devletin bu politikasını da şehitler kervanına katılarak tuzla buz etmiştir. Tıpkı Ölüm Orucu direnişinin 123. gününde güneşe uğurladığımız Nergiz Gülmez Yoldaşımız gibi kızıl bayrağı bizlere devrederek tarihteki yerini almıştır" denildi. Muharrem Yoldaş'ın yaşamı anlatıldıktan sonra **TUYAB**'da bir açıklama yaptı. Muharrem'i güneşe uğurlayan Yoldaşları Parti andı içtikten sonra anma; "**Muharrem Yoldaş Ölümsüzdür**".

4 Ağustos 2001 Muharrem Horoz'un cenaze töreni

Ölüm Orucu eylemi zafer parolasıyla sürüyor

Sanlı ölüm orucu direnişi faşist devletin tüm manevra ve direnişi kırma çabalarına rağmen büyük bir kararlılıkla devam ediyor. Faşist devletin içerideki direnişçileri yalnızlaştırmak ve Ölüm Orucu direnişini bitirmek amacıyla uyguladığı tahliye taktiği de devrimci ve komünistler tarafından yeni Ölüm Orucu ekipleriyle cevaplandı. Cevap net. **“Tek kişi kalsak da direniş devam edecek. Zafer kazanılana dek.”**

İşte bu kararlılıkla 11 parti ve örgüt davasından hapisanelerde bulunan tutusaklar adına TKP/ML'den Hacı Demirkaya, DHKP-C'den Ercan Kartal, MLKP'den Yunus Aydemir, TKP(ML)'den Cemal Çakmak, TKİP'den Muharrem Kurşun, TİKB'den Can

Ali Türkmen, DH'den Ramazan Sadıkoğulları, TDP'den M. Aytunç Alpay, DY'den Nizamettin Doğan, MLSPB'den Hasan Yüksel ve PKK/DCŞ'den Ziya Büyüksık tarafından bir açıklama yapıldı. 2 Ağustos günü yaptıkları ortak açıklamada 6. Ölüm Orucu ekiplerinin devreye sokulduğunu ve 28 Temmuz'da Ölüm Orucu'na başlayan ekiplerin dışındaki tutsakların ise Süresiz Açlık Grevi'ne başladıkları duyuruldu.

11 yapının yaptığı ortak açıklamanın tam metni şöyle: **“20 Ekim 2000 ve 9 Aralık 2000 tarihinde çeşitli davalarındaki tuktular ve hükümlüler olarak başladığımız Ölüm Orucu direnişimiz dokuzuncu ayını geride bırakarak devam ediyor. Bugüne kadar onlarca arkadışımız**

şehit düştü, onlarca da zorla müdahale sonucu sakat bırakıldı. Adalet Bakanı haklı, meşru ve demokratik taleplerimizi kabul etmek yerine; yalan, karalama ve demagogilerle “reform” adı altında tecrit ve izolasyonu yasallaştırarak biz tutsakları teslim alma saldırısına devam ediyor.

Adalet Bakanlığı'nın, direnişimizin kendiliğinden biteceği beklentisi yeni katılan ekiplerle boşa çıkmıştır. Yine “ceza ertelemesi” adı altında direnişe devam eden arkadışlarımızı tahliye ederek direnişimizi, taleplerimizi kabul etmeden bitirebilmenin hesaplarını yapıyor. Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonrada hiç bir oyun ve politika direnişimizin haklılığını ve meşruluğunu gölgeleyemez.

Taleplerimiz

- 1- Mimari değişiklik yapılmadan, bir ve üç kişilik hücreler kapatılmadan, tutuklu ve hükümlüler olarak koşulsuz birarada yaşamamız sağlanmadan tecrit kalkmış olmaz. Tecrite son verilmelidir.
- 2- Düşüncelerimizi yok etmek için getirilen bütün yasaklar ve uygulamalar kaldırılmalıdır.
- 3- Taleplerimiz insani, haklı-meşru ve demokratiktir.
- 4- Zorla müdahale işkencedir. Sakat bırakmak suçtur. Onlarca insanımız işkenceyle sakat bırakıldı. Geçmiş olmanın, düşünmeyen durumuna getirildi. Zorla müdahale işkencesine son verilmelidir.

Direnişimiz ancak taleplerin kabul edilmesiyle bitecektir. Hapishanelerde bu koşullar sürdükçe ve son verildiği müddetçe tek bir tutsak da kalsak, direnişimiz devam edecektir. Adalet Bakanlığı'nın direnişimizi boğma amaçlı çabaları devam ettiği

in, 28 Temmuz 2001 tarihinden itibaren Süresiz Açlık Grevi'ne başlamanın yanısıra, 6. Ölüm Orucu ekiplerimizin katılımıyla direnişimizi büyütüyoruz.

Direnişimizin talepleri kabul edilene kadar direnişimiz sürecektir.”

TKP/ML dava tutsakları ÖO ekipleri ve tahliye edilen direnç çiçekleri

11 Mayıs 2001: Arslan Karslı (Edirne), Savaş Dilek (Edirne), **20 Mayıs 2001:** Mehmet Ali Eser (Kandıra), Vural İlker Düzgün (Kandıra), Taylan Balatacı (Tekirdağ), **3 Haziran 2001:** Ali Şahmo (Sincan), İlhan Emrah (Sincan), Ercan Uçuk (Sincan), Kenan Camekan (Kandıra), **28 Temmuz 2001:** Cengiz Kahraman (Tekirdağ), Erol Volkan İldem (Tekirdağ), İbrahim Gezici (Tekirdağ), Celal Keleş (Kandıra), **10 Aralık tarihinde başlayıp halen Ölüm Orucu'nu sürdürenler:** Osman Kaan (Sincan), Alhas Doğan (Konya), Mehtap Tayboğa (Uşak), **Bugüne kadar sağlık sorunları nedeniyle tahliye edilenler:** Nezahat Turan, Meral Şahin, Yusuf Can, Fedai Şahin, Ayça Ömer, Sait Oral Uyan, Sinan Ergin, Önder Saadet, Abbas Kahraman, Ali Akyüz, Ersin Eroğlu, Savaş Kör, Ganime Bozlu, Diren Kırkoç, Hüsnü Turan, Seyit Ali Uğur, Mehmet Çömüt, Muzaffer Acunbay, Deniz Ergin, Suzan Baran, Serdar Kaygusuz, Sinan Doğan, Hüseyin Şahinol, Nuri Aydın Küçük, Nurhak Talay, Nil Pınar Arın, Serkan Ağgündüz, Yalçın Özbek, Fatma Öztutan

Yeni Binyılda Yılmaz Güney Yine Kavgamızda

Yılmaz Güney'i anma etkinlik ve gece programı

HAMBURG/ALMANYA

Program
Suavi ve Grubu
Ferhat Tunç ve Grubu
Grup Çığ
Halk Oyunları
Film, dia
Konuşmacılar:
Oral Çalışlar (gazeteci ve yazar)
Necmettin Çobanoğlu (Sinemacılar Sendikası başkanı)
Atik Temsilcisi
Yer: Audmax Dammator/Hamburg
Tarih: 09-09-2001
Saat 17:00
Düzenleyen: Demokrat Sanatçılar Birliği

HANNOVER/ALMANYA

Program
Suavi ve Grubu
Ferhat Tunç ve Grubu
Grup Çığ
Halk Oyunları
Film, dia
Konuşmacılar:
Oral Çalışlar (gazeteci ve yazar)
Necmettin Çobanoğlu (Sinemacılar Sendikası başkanı)
Atik Temsilcisi
Yer: Lale Düğün Salonu
Ailersweg 12
30419 Hannover

Tarih: 09-09-2001
Düzenleyen: ATİK

VİYANA/AVUSTURYA

Program
Suavi ve Grubu
Ferhat Tunç ve Grubu
Grup Çığ
Halk Oyunları
Film, dia
Konuşmacılar
Yer: Budocenter Gutheil Schoder Gasse9
Viyana
Tarih: 15-09-2001
Düzenleyen: ATİK

DARMSTADT/ALMANYA

Program:
Suavi ve Grubu
Grup Çığ
Grup Hasat
Film, dia
Konuşmacılar
Yer: Audimax Darmstadt
Tarih: 22-09-2001
Düzenleyen: ATİK

BASEL/İSVİÇRE

Program
Suavi ve Grubu
Ferhat Tunç ve Grubu
Grup Şiar

Halk Oyunları
Film, dia
Konuşmacılar:
Yer: Merhewckhalle Oristal Strasse 89
4410 Listal Basel
Tarih: 23-09-2001
Düzenleyen: ATİK

LONDRA/İNGİLTERE

Program
Suavi ve Grubu
Ferhat Tunç ve Grubu
Grup Hasat
Halk Oyunları
Tiyatro
Şiir
Film, dia
Konuşmacılar: Oral Çalışlar
ATİK temsilcisi
Yer: Tottenham Leisure Centre 1.Philip Lane N15-43A Londra
Tarih: 30-09-2001
Düzenleyen: ATİK

DENHAG/ HOLLANDA

Program
Suavi ve Grubu
Ferhat Tunç ve Grubu
Grup Çığ
Grup Şiar
Konuk Sanatçılar
Halk Oyunları

Film, dia
Konuşmacılar:
Yer: DrAnton Philips Zaal
Spui Plein 150 Den Haag
Tarih: 06-10-01
Saat: 17:00
Düzenleyen: Türkiyeli İşçiler ve Öğrenciler Derneği
Destekleyen:
ATİK, HTİF, DSB

PARİS/FRANSA

Program
Ferhat Tunç ve Grubu
İsmail Özden
Grup Çığ
Grup Şiar
Halk Oyunları
Film, dia
Konuşmacılar:

Yer: Theatre Du Gymnase
38 Bd Bonne Nouvelle
Tarih: 07-10-01
Saat: 15:00
Düzenleyen
ATİK

İŞÇİ-KÖYLÜ

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim merkezi: Çarşı Hürriyet Ağı Mah.
İsmail Müst. Sok. No:232
Altınay Fıstık/İSTANBUL
Tel: (0212) 521 36 30, 534 48 53 FAKS: (0212) 621 61 53
Genel Yayın Yönetmeni: Memik HOROZ
Sektörel ve Yayıncılık Müdürü: İzzet AÇIKEL
Başlıklar: Sorular Mahallesi Genel Dağıtım: YAT SAK
E-posta: iletisim@yayincilik.com.tr

BURÇLAR
İ. KARTAL: İSAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFARKS: (0216) 396 99 02
İ. ANKARA: NİCATREY CAD. NO: 644 MALTEPE, TELEFARKS: (0112) 211 7745 Cep: 0543 363 5146
İ. ZEMİN: GAZİOSMANPAŞA BULVARI KOÇAS İŞHANI NO: 42, DAĞREYİSİ KONAK, TELEFARKS: (0312) 441 91 89 Cep: 0533 414 65 54
İ. MALATYA: DADARCIANE MAHALLESİ BOZTEPE CAD., BARACAN İŞHANI NO: 9 KAT: 116 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0535 314 58 39
İ. BURSA: GÜMÜŞÇESMEN CAD. ERKİMEN İŞHANI NO: 3/31, BEYKEL, TEL: (0234) 224 99 88
İ. SAMSUN: KALE MAH. YUSUF KEPELİ İŞHANI KAT: 6. NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0535 454 22 50
İ. TÜRKİYE: YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI VERDİ SOK. 10112 2. NUTUK YANI TURHAL/TOGAT TEL: 0554 236 37 20 Cep: 0534 310 31 54
İ. AVRUPA MERKEZ BÜRO: WENDEL STR 97 47189 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 46 00 978 FAKS: 0049 203 46 00 979

Türk, Kürt ve Çeşitli Milliyetlerden Türkiye Proletaryası ve Emekçi Halkımız!

Açıklama: Ölüm Orucu'nun 236. gününde şehit düşen TKP/ML dava tutsağı Muharrem Horoz ile ilgili, elimize posta kanalıyla ulaşan TKP/ML-MK/SB bildirisini kamuoyunun bilgisine sunuyoruz.

Mevsimler boyu süren ve hala devam eden Ölüm Orucu Direnişinin 30. şehidi Muharrem Horoz faşist diktatörlüğün direnişi etkisizleştirmek, parçalamak yönlü politikalarına dirençle ve ölümlerle karşılık verdi. Yoldaşımızın sergilediği direniş ZAFER ile sonuçlanmıştır. Yoldaşımızın adı tarihe; teslimiyete başkaldırımın, insanlık onurunun korunmasının ve yüceltilmesinin adı olarak öncülleriyle beraber geçmiştir. Faşist diktatörlüğün pervasız saldırılarının amacı olan teslimiyet, yoldaşımız nezdinde hayat bulmadı. "YAŞAYARAK YA DA ÖLEREK BİZ KAZANACAĞIZ, HALK KAZANACAK, DEVRİM KAZANACAK!..." şiarı, Muharrem Horoz yoldaşın bize güçlendirmek üzere bıraktığı şiarıdır. Ölüm Orucu eylemi, faşist diktatörlüğün her türlü saldırısına rağmen emekçi halkımızın yaşamındaki en önemli gündem maddelerinden biri olmaya devam ediyor. Diğer tüm meseleler ÖO eylemi ile gerçek niteliğine kavuşmaktadır. Bu eylem; her türlü saldırı karşısında saldırıya uğrayanların eylemi, sesi olma özelliğindedir. Üzeri örtülen, kavranmayan ama her şeye rağmen gerçekliğini koruyan şey budur.

Faşist diktatörlük çözümsüzlüğü egemenleştirme gayretindedir. Onun tek kazanma yolu direnişçilere çözümsüzlüğü dayatmasıdır. Bizim ısrarla ve inatla karşısında durduğumuz ve durmaya devam edeceğimiz bu "çözümsüzlük" dayatmasıdır. Devrimci ve komünist direnişçilerin kaybedeceği hiçbir şey yoktur. Ölüm kaçınılmazdır ve diyalektiğin zaferidir. Ölümünden çekinmiyoruz. Ölümle de olsa, elde edilecek zaferin kazandıracağı çok şey vardır. Şehitlerimizi bu anlayışla yüceltelim, korkuyu ve çekingenliği bu anlayışla dize getirelim.

ÖO eylemimizin 236. gününde partimizin şehitler kervanına katılan Muharrem Horoz yoldaş, aynı zamanda Partimiz'in ikinci ÖO şehidi

di olma özelliğini (ilk erkek ÖO şehidi) taşımaktadır. 11 Nisan 2001'de Partimiz TKP/ML'nin ilk Ölüm Orucu şehidi (ilk kadın ÖO şehidi) olan Nergiz Gülmez yoldaşımızdan devraldığı partimizin kızıl bayrağını direniş burçlarına daha da

Muharrem Horoz

kızılaştırıp dikerek görevini layıkıyla yerine getirmiş ve daha onlarca yoldaş Muharrem Horoz'un ardılları olarak Partimizin kızıl bayrağını daha da yükseklere dikmenin mücadelesini vermektedir. Partimiz TKP/ML'nin direniş geleneği bize yüzlerce kez gösterdi ki, Parti bayrağımızı lekelemeden doruklara dikmek her yoldaşımızın şaşmaz hedefidir. Bunu, kararlılıklarıyla, iradeleriyle, Partimize ve devrime bağlılıklarıyla her zaman kanıtlamışlardır. Şimdi Muharrem Horoz yoldaşımızla daha da kızılbaşan bayrağımıza, bıraktığı mirasla daha da sıkı sarılmanın bilincini kuşandı yoldaşlarımız.

Partimiz TKP/ML'nin bir üyesi ve genç önder kadrolarından biri olan Muharrem Horoz yoldaş, Partimiz önderliğindeki gençlik örgütümüz olan TMLGB'nde gelişip güçlenmesinde önemli katkılarda bulunmuş, Parti faaliyetinde her alanda her türlü görevi teredütsüz bir şekilde kabullenmiş ve yerine getirmiştir. 1967 Sivas-Divriği doğumlu olan Muharrem Horoz

yoldaş, 1990 yılında Trakya Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü'nden mezun olmuştur. Öğrencilik yıllarında Partimiz'in sempatisini alan yoldaş, 1992 yılında gençlik örgütümüz olan TMLGB içerisinde faaliyet yürütmüş, tutsak düştüğü tari-

-YAŞAYARAK YA DA ÖLEREK BİZ KAZANACAĞIZ, DEVRİM KAZANACAK, HALK KAZANACAK!

-YA KIZIL KANIMIZ TOPRAĞA AKACAK, YA KIZIL BAYRAĞIMIZ DORUKLARDA DALGALANACAK!

-MUHARREM HOROZ YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!

-YAŞASIN ÖLÜM ORUCU DİRENİŞİMİZ!

-YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM!

-YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

-PATRON-AĞA DEVLETİNİ YIKACAĞIZ, HALK İKTİDARI KURACAĞIZ!

-YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML, ÖDERLİĞİNDEKİ TIKKO VE TMLGB!

Ağustos 2001

TKP/ML MK-SB

Ayrıca, TKP/ML YDB'da yaptığı açıklamada, "2. OPK öncesi önemli sorumluluklar üstlenen yoldaşımız, 2.OPK sonrasında da Partimiz'in pek çok görevini aktif olarak yerine getirdi. 1999 yılının Ağustos ayında düşmana esir düştü. Parti kurucumuz Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın Partimize bıraktığı direnme geleniği ve tutumunu düşman sorgusunda sürdüren yoldaş Muharrem Horoz, hiçbir ifade vermedi. İsmi dahi düşmana söylemeyen yoldaşın kim olduğunu siyasi polis gazetelere verdiği ilan sonrası ancak öğrenebildi. Hiçbir örgütsel sırrı düşmana vermeyen yoldaşımız düşmanı dize getirdi. Düzmece iddianemelerle Çankırı Valisi faşist Ayhan Çevik eyleminden yargılanmaya başladı... Komünist bir kararlılıkla sürdürdüğü Ölüm Orucu'nda yitirdiğimiz Komünist Önder Muharrem yoldaş devrim mücadelemizde yolunuzu aydınlatmaya devam edecektir..."

*Komünist Önder Muharrem Horoz ölümsüzdür!

*Ölüm Orucu şehitleri ölümsüzdür!

*Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz!" sözlerine yer verdi.

he kadar Partimizin pek çok görevini omuzlamıştır. Muharrem Horoz yoldaş fedakarlığı, kararlılığı ve başeğmezliğiyle örnek alınacak bir yoldaşımızdır.

Muharrem Horoz yoldaş, tutsak düşmeden önce faşist diktatörlüğe saldırdığı korkuyu ÖO eylemi süresince de canlı kılmayı başarmış ve yaşamı boyunca tavizsiz yürüttüğü mücadeleyi alnına taktığı Ölüm Orucu bandıyla zafere ulaştırmıştır. Muharrem Horoz yoldaşın şehit düşmesi faşist diktatörlüğün ÖO'nu etkisizleştirmek ve tasfiye planının bir parçası olan "tahliye" politikasının da oyunun bir parçası olduğu gerçeğini ortaya çıkartmıştır. Muharrem Yoldaş faşist diktatörlüğe saldırdığı korkunun, açmazın sonucu bu politikanın "istisna"larından olmuştur.

Muharrem Horoz yoldaşın direniş burçlarına diktiği kızıl bayrağımız daha da yükseklere çekilerek, zaferimize yeni zaferler ekleyerek tüm şehitlerimiz gibi Muharrem Horoz yoldaşımızın da hesabını faşist diktatörlükten soracağız.